

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

BODRUM TİCARET ODASI İHRACAT VE PROSEDÜRLERİ GENEL BİLGİLER

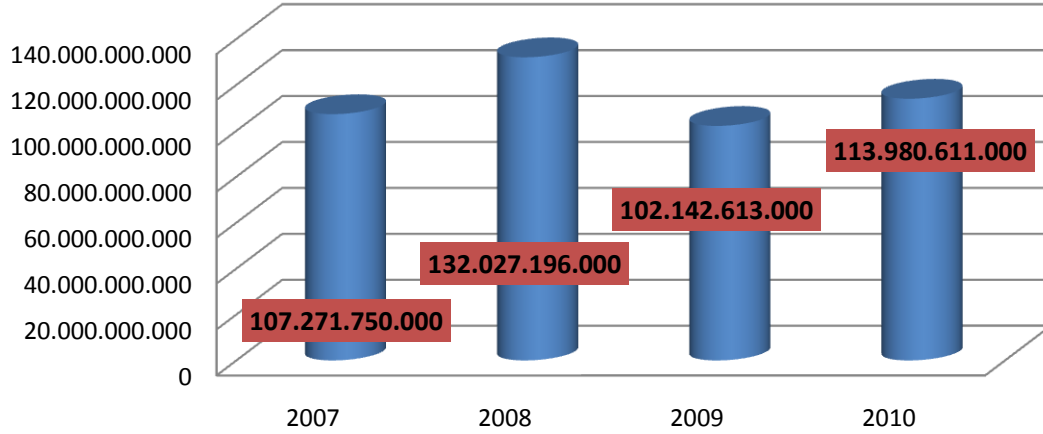
İHRACAT PROSEDÜRLERİ VE GENEL BİLGİLER**İÇİNDEKİLER**

1. <i>TÜRKİYE İHRACAT</i>	3
2. <i>BODRUM'DA İHRACAT</i>	5
3. <i>İHRACATA BAŞLAMADAN ÖNCE</i>	7
4. <i>İHRACATIN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ</i>	7
5. <i>İHRACAT BELGELERİ</i>	7
6. <i>İHRACAT İŞLEMLERİNDE GEREKTİĞİNDE BAŞVURULACAK YARDIMCI KURULUŞLAR</i>	9
7. <i>İHRACAT YAPILACAK ÜLKEYE GÖRE İŞLEMLER</i>	9
8. <i>İHRACATTA TESLİM ŞARTLARI</i>	10
9. <i>ULUSLARARASI TESLİM ŞEKİLLERİ</i>	10
10. <i>ÖDEME ŞEKİLLERİ</i>	11
11. <i>PAZARA GİRİŞ ÇALIŞMALARININ ÖNEMİ VE PAZAR ARAŞTIRMASI NASIL YAPILIR?</i>	12
12. <i>DEVLET DESTEKLERİ</i>	14
13. <i>HARİÇTE İŞLEME REJİMİ</i>	15
14. <i>DAHİLDE İŞLEME REJİMİ</i>	16
15. <i>DAHİLDE İŞLEME REJİMİ OTOMASYONU VE UYGULAMALARI</i>	18
16. <i>ÜLKE MASALARI</i>	18
17. <i>KANUNLAR, TEBLİĞLER, MEVZUAT</i>	19
18. <i>TANIMLAR</i>	20
19. <i>KAYNAKÇA</i>	23
20. <i>YARARLANILABİLECEK KAYNAKLAR</i>	23

TÜRKİYE'DE İHRACAT

Ülkemizde gerçekleştirilen ihracat miktarı ve yıllara göre dağılımına bakarsak,

Yıllara Göre Türkiye'de İhracat

Ülkemizin en çok ihracat yaptığı ilk 7 ülke şöyle sıralanmaktadır,

Yıllara Göre TR'de En Çok İhracat Yapılan İlk 7 Ülke				
Ülkeler	2007	2008	2009	2010
A.B.D	4.170.688	4.299.941	3.240.597	3.762.919
Almanya	11.993.232	12.951.755	9.793.006	11.479.066
B.A.E	3.240.940	7.975.400	2.896.572	3.332.885
Fransa	5.974.462	6.617.511	6.211.415	6.054.499
İngiltere	8.626.776	8.158.669	5.937.997	7.235.856
İtalya	74.800.060	7.818.988	5.888.958	6.505.287
Rusya Federasyonu	4.170.688	6.483.004	3.189.607	4.628.209
TÜRKİYE TOPLAMI (000\$)	107.271.750	132.027.196	102.142.613	113.980.611

Ülkemizin en çok ihracat yaptığı ürünler şöyle sıralanmaktadır,

Yıllara Göre TR'de En Çok İhraç Edilen Ürünler				
Ürünler	2007	2008	2009	2010
Yenilen Sebzeler ve bazı kök ve yumurtalar	861.385	952.658	1.020.546	1.107.483
Yenilemeyen kabuklu yemişler, turuncgil ve kavun kabuğu	2.670.618	2.855.302	3.001.898	3.490.888
Sebze, meyve, bitki parçaları sert kabuklu yemiş konserveleleri	1.314.079	1.441.032	1.276.305	1.491.347
Tuz kükürtve tozlar alçılar ve çimento	1.453.743	2.279.827	2.164.536	2.509.673
Metal cevheri-cüruf ve kül	885.499	1.036.348	702.169	1.296.437
Mineral yakıtlar, mineral yağlar ve müstahsalları, mumlar	5.147.932	7.531.776	3.921.300	4.469.479
Plastik ve plastikten mamul	2.822.051	3.563.148	3.093.759	3.716.596
Kauçuk ve Kauçuktan eşya	1.589.147	1.807.993	1.468.685	1.895.911
Kağıt-karton, kağıt hamurundan kağıt ve kartondan eşya	861.427	1.077.653	1.004.769	1.261.836
Pamuk-Pamuk ipliği	1.611.317	1.633.650	1.278.472	1.449.154
Dokumaya elverişli ve sentetik lifler	1.256.300	1.336.016	1.075.024	1.249.851
Sentetik ve suni devamsız lifler	1.045.084	1.035.586	948.939	1.120.571
Halılar ve diğer dokunmayan elverişli maddeden yer kaplamaları	991.984	1.158.452	1.075.386	1.266.828
Örme Eşya	1.011.908	1.132.497	978.721	1.265.851
Örme Giyim Eşyası ve Aksesuarları	8.022.460	7.826.732	6.925.548	7.731.212
Örülmemiş Giyim Eşyası Aksesuarlar	5.445.286	5.326.729	4.294.831	4.636.123
Mensucattan mamul diğer eşya, kullanılmamış eşya, paçavralar	2.110.210	2.097.710	1.647.817	1.838.582
İnciler kıymetli taş ve metal mamulleri madeni paralar	2.623.772	5.383.129	5.929.025	3.747.222
Demir ve çelik	8.372.266	14.946.358	7.641.010	8.740.067
Demir veya çelikten eşya	4.129.749	5.742.363	4.545.275	4.850.216
Kazan, makine ve cihazlar	8.781.251	10.258.590	8.132.787	9.413.421
Elektrikli Makine ve cihazlar	7.422.515	7.971.715	6.630.701	7.530.125
Motorlu Kara Taşıtları, Tarktör, bisiklet, motosiklet diğer	15.903.675	18.326.711	12.251.734	13.812.677
Gemiler, suda yüzen taşıtlar	1.818.572	2.647.859	1.826.247	1.108.614
Mobilyalar,aydınlatma, reklam lambaları, prefabrik yapılar	1.484.142	1.891.085	1.588.862	1.786.405
TÜRKİYE TOPLAMI (000\$)	107.271.750	132.027.196	102.142.613	113.980.611

BODRUM'DA İHRACAT

Bodrum Gümrük Müdürlüğü aylara göre ihracat,

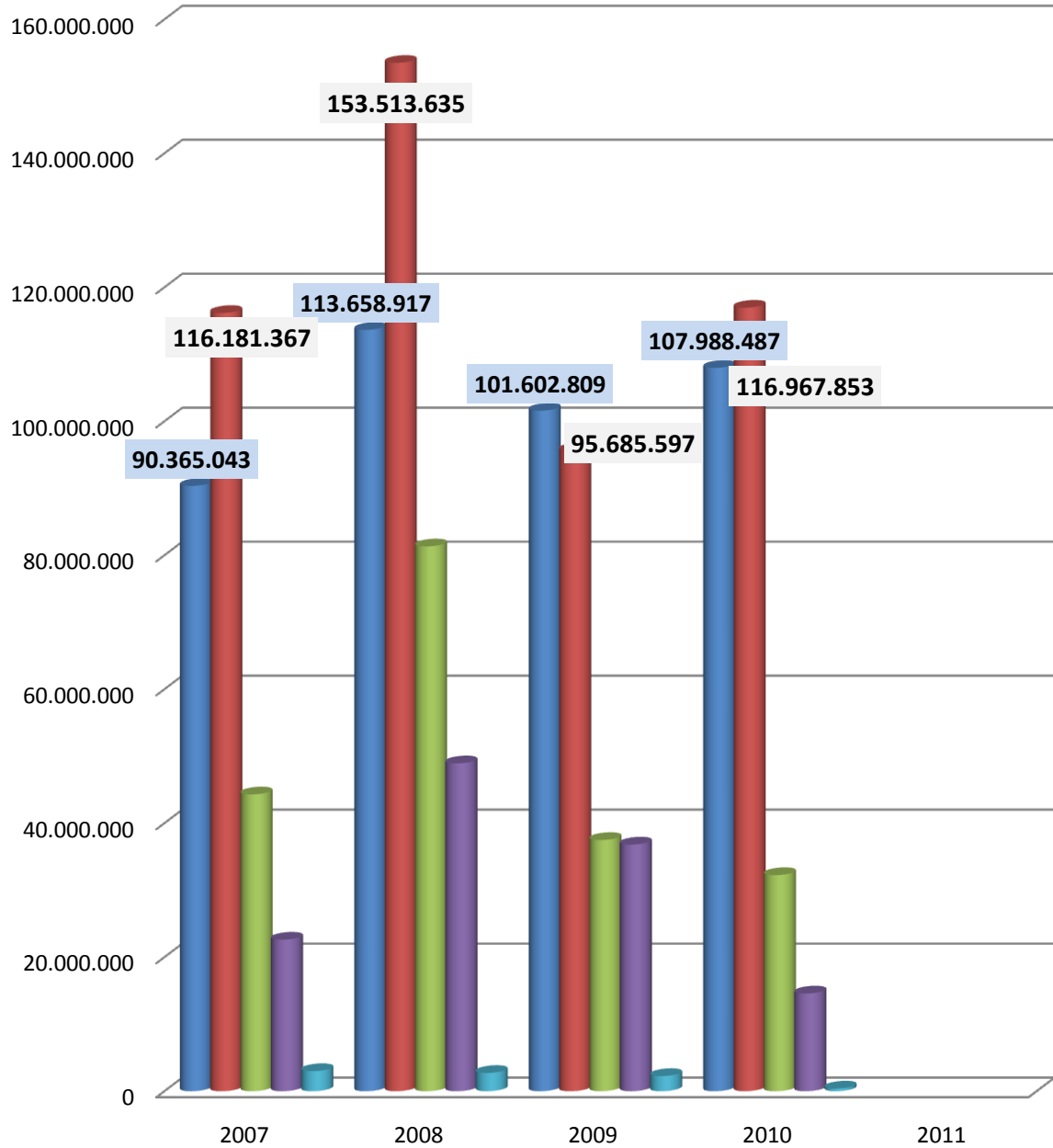
Bodrum Gümrük Müdürlüğü Aylara Göre İhracat				
	2007	2008	2009	2010
OCAK	13.347.504	23.467.302	15.766.272	15.888.563
ŞUBAT	14.876.231	23.935.529	19.494.772	14.159.998
MART	19.196.158	23.141.642	18.600.428	20.388.170
NİSAN	17.224.767	30.278.004	18.708.822	22.320.812
MAYIS	24.321.277	30.910.664	22.227.208	21.894.528
HAZİRAN	22.249.640	54.512.177	26.715.142	24.368.006
TEMMUZ	30.500.940	52.227.301	23.107.454	26.754.349
AĞUSTOS	30.481.057	42.305.594	41.899.600	27.540.844
EYLÜL	33.334.206	45.623.001	27.525.767	34.040.199
EKİM	29.701.218	33.667.275	22.576.893	26.705.580
KASIM	23.746.418	26.027.030	20.889.889	22.150.702
ARALIK	18.302.233	17.091.737	18.464.977	18.560.307
Bodrum Yıllık Genel Toplamı	277.381.649	403.197.256	275.977.224	274.772.058
Muğla Yıllık Genel Toplamı	192.248.422	234.935.919	193.582.390	210.699.551
TÜRKİYE TOPLAMI (000\$)	107.271.750	132.027.196	102.142.613	113.980.611

Bodrum Gümrük Müdürlüğü Ükelere Göre ihracat,

Bodrum Gümrük Müdürlüğü Ükelere Göre İhracat				
Ülkeler	2007	2008	2009	2010
Hollanda	37.072.438	50.605.790	45.308.407	47.450.735
Almanya	2.842.868	5.461.761	12.048.055	14.118.275
İtalya	87.849.716	109.089.417	65.558.350	74.362.619
İngiltere	14.452.690	27.419.707	19.232.524	36.288.995
Yunanistan	19.586.054	23.402.686	11.773.992	5.068.284
İspanya	46.651.352	48.781.832	22.046.992	22.689.275
Rusya Federasyonu	8.342.118	13.601.440	10.031.155	16.867.515
Mısır	2.373.088	5.580.913	4.198.984	5.667.113
A.B.D	1.628.553	6.868.372	13.021.294	3.021.312
İngiliz Virjin Ada.	1.336.276	13.255.905	330.883	6.656
Suriye	2.555.895	7.711.692	7.677.636	9.287.463
Birleşik Arap Emirlikleri	670.653	101.376	3.150.698	988.240
Kes. Ülke ve Böl.	25.639.871	46.500.849	13.245.699	23.591
Bodrum Yıllık Genel Toplamı	277.381.649	403.197.256	275.977.224	274.772.058

Bodrum Gümrük Müdürlüğü Fasıllara göre ihracata bakarsak,

Bodrum Gümrüğü Fasıllara Göre İhracat Oranları (\$)

- Balıklar, kabuklu hayvanlar, yumuşakçalar, diğer omurgasızlar
- Tuz, küllük, toprak ve taşlar, alçılar ve çimento
- Mineral yakıtlar, mineral yağlar ve müstahsalları, mumlar
- Gemiler, suda yüzen taşıt ve araçlar
- Zati eşya, kumanya ve başka yerde belirtilmeyen diğer eşyalar

İHRACATA BAŞLAMADAN ÖNCE

1. İhracata başlayabilmek için firmaların öncelikle çalışma konularına giren birliklere üye olmaları zorunludur. Üzerinde ilgili İhracatçı Birliği'nin onayı bulunmayan gümrük beyannameleri gümrük idarelerince işleme konulmaz. Bodrum'da faaliyet gösteren bir firmaya en yakın ihracatçı birliği Ege İhracatçı Birliği'dir.

İhracatçı olmak için herhangi bir belge veya izin sertifikası sahibi olmak gerekmemektedir.

2. İkinci adım olarak firmanız ile ilgili bilgileri internet üzerinden Gümrük Müşteşarlığının “Firma Dosya Takip Programına” <https://uygulamalar.gumruk.gov.tr/firmadosya> girmeniz gerekmektedir.

<https://uygulamalar.gumruk.gov.tr/firmadosya/kilavuz.pdf>

3. “Firma Dosyası” oluşturulduktan sonra onay için Bodrum Gümrük Müdürlüğü’ne (Bodrum Milas Havalimanı’na) verilmelidir. Firma dosyası içinde aşağıda belirtilen evrakların aslı veya noter onaylı suretleri gerekmektedir:

- a. Ticaret Sicil Gazetesi
- b. İmza Sirküleri
- c. İmzaya Yetkili Şahısların T.C Kimlik Numaraları
- d. Vergi Mükellefiyet Yazısı
- e. Oda Sicil Kayıt Sureti
- f. Doğrudan veya Dolaylı Temsilci Sıfatıyla İşlem Yapacak Olanlara Ait Vekaletname veya Temsilname

İHRACATIN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ

1. İhraç etmek istediğiniz mallara ait gerekli evraklarla birlikte ‘‘Gümrük Müdürlüğü’’ne (Bodrum-Milas Havalimanı’na) başvurulması gerekmektedir.
2. Gerekli evraklar:
 - a. Gümrük Beyannamesi
 - b. Ticari Fatura
 - c. ATR 1 Belgesi
 - d. Menşe Şahadetname (İthalatçı tarafından talep edildiği durumlarda)
 - e. Çeki Listesi
 - f. Konşimento
 - g. Sigorta Belgesi
 - h. Ürünün cinsine ve özelliklerine göre ek farklı evraklar gerekebilir.
3. Evraklar ‘‘Gümrük Müdürlüğü’’ tarafından onaylandıktan sonra mallar Bodrum gümrüğünden çıkış yapabilir.Çıkışta gümrük memuru tarafından yapılacak kontroller sonrası sevkiyat gerçekleştirilir.

İHRACAT BELGELERİ

1. Gümrük Beyannamesi : Gönderilecek ürün özelliklerine ilişkin (boyut, nitelik vs.) yazılı bir beyandır. Beyan, bilgisayar veri işleme tekniği yoluyla yapılır. Üç kontrolden geçer.

- a. Sevk / İhracat Gümrük İdaresi (Bodrum- Milas Havalimanı)
- b. Hareket Gümrük İdaresi (Bodrum Lİmanı)
- c. Varış Gümrük İdaresi Kontrolü (Kos Gümrüğü)

Konu ile ilgili daha detaylı bilgi için;

1. 07/10/2009 tarihli 27369 sayılı Resmi Gazetede Yayınlanan ‘‘Gümrük Yönetmeliği’’ eki olan Gümrük Beyannamesi Kullanma Talimatına,

<http://rega.basbakanlik.gov.tr/main.aspx?home=http://rega.basbakanlik.gov.tr/eskiler/2009/10/20091007m1.htm&main=http://rega.basbakanlik.gov.tr/eskiler/2009/10/20091007m1.htm>

2. 30/04/2011 tarihli ve 27920 sayılı Resmi Gazate’de yayınlanan Gümrük Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğe aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz.

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/04/20110430.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/04/20110430.htm>

2. Ticari Fatura : Alışverişin detaylarını taşır ve gümrük işlemleri için gerekmektedir.

Fatura’da olması gereken bilgiler:

- a. Faturanın düzenlenme yeri, tarihi ve sayısı
- b. Kesin satışlarda satıcı firmanın, diğer hallerde ise satıcı veya eşyayı gönderen firmanın adı ve adresi
- c. Eşyayı satın alanın veya kesin satış dışındaki hallerde gönderilenin adı ve adresi
- d. Ödeme ve teslim şartları (CIF, FOB veya diğerleri)
- e. İşaret ve numaralar, paket, cins ve sayıları
- f. Ürün tarifi, brüt ve net ağırlık dahil olmak üzere
- g. Ürün miktarı
- h. Birim fiyat ve miktarları

3. A.TR Dolaşım Belgesi : A.TR Dolaşım Belgesi Türkiye’den AB’ye doğrudan nakledilen eşya için düzenlenir ve söz konusu malların serbest dolaşımda olduğunu gösterir. A.TR Dolaşım Belgesi gümrük idaresince ya da bu idare tarafından yetki verilmiş kuruluşlarca düzenlenip gümrük idaresince vize edilmektedir. A.TR Dolaşım Belgesi almak için TOBB’a bağlı Ticaret Odalarına başvurulmaktadır. A.TR Dolaşım Belgesi eşyanın gümrük vergisinden muaf tutulmasını sağlamakta olup, eşyaya ait KDV tahsil edilmektedir.

4. Menşe Şahadetnamesi : İhraç edilecek malların yerli üretim yerini gösteren belgedir. İhracat yapan firmanın bağlı bulundukları odalardan temin edilir, ihracatçı veya temsilcisi tarafından hazırlanır ve oda tarafından onaylanır. Menşe Şahadetnamesi gümrük vergilerinin belirlenmesinde kullanılmaktadır. Belge zorunlu olmayıp ithalatçının isteği doğrultusunda hazırlanır. Gümrük beyannamesi ekinde gümrük idaresine ibraz edilir.

5. Çeki Listesi : Gümrük beyannamesi ve konşimentoda beyan edilen malların net ve brut ağırlıkları ile hacimlerine ilişkin dökümü, hangi taşıta ne kadar mal yüklendiğini, her paketin ne kadar ağırlık içerdiğini gösteren belgedir. Çeki listesi, sigorta edilmiş malların taşıma sırasında hasar görmesi

halinde önem arz eder. Sigortalı malların hangi ölçüde zarar gördüğü, ziyanın ne miktarda tanzim edileceği sigorta şirket tarafından bu belge esas alınarak belirlenir.

6. Konşimento : Deniz konşimentosu – taşıyıcı veya gemi acentası tarafından düzenlenir. Malın yüklendiğini, belirlenen şekilde taşındığını ve varış yerinde alıcısına teslim edileceğini taahhür eden kıymetli evrak niteliğindedir. Diğer bir ifade ile, ciro ve teslim yoluyla malların mülkiyetinin devrini sağlar.
7. Sigorta Belgesi : Taşıma sigortaları, bir yerden diğerine nakledilen, eşyanın taşıma sırasında karşılaşılabileceği kayıp, hasar ve zararlara karşı yaptırılan bir sigorta türüdür. Sigortanın kim tarafından yaptırılacağı alıcı ve satıcının yaptığı anlaşmaya bağlıdır.
8. GTİP Kodu : Uluslar arası ticarete malların tanımını ve ayrımını yapmak amacıyla her ülkede aynı olmak kaydıyla kullanılan kodlardır. Dünyada üretilen tüm ürünler bu kodlara göre sınıflandırılmış ve tanımlanmıştır. Gümrük beyannamesi doldurulurken ihraç edilecek ürünün GTİP kodu belirtilmelidir. Ürünlerin Türkiye veya diğer ülkelerde tabi olacağı kotaları, gümrük vergileri, ürünler ile ilgili kısıtlama ve yaptırımlar hakkında en doğru bilgiye ulaşmayı sağlayacak kodlardır.

İHRACAT İŞLEMLERİNDE GEREKTİĞİNDE BAŞVURULACAK YARDIMCI KURULUŞLAR

- a. Dış Ticaret Müsteşarlığı
- b. Maliye Bakanlığı (Gelirler Genel Müdürlüğü-Vergi Daireleri)
- c. Çevre ve Orman Bakanlığı
- d. Gümrük Müsteşarlığı
- e. İhracatı Geliştirme Etüd Merkezi
- f. İhracatçı Birlikleri
- g. Zırai Karantina Teşkilatı, Veteriner Müdürlükleri ve Tarım İl Müdürlükleri
- h. Türkiye Atom Enerjisi Kurumu
- i. Ticaret ve Sanayi Odaları, Ticaret Odaları, Sanayi Odaları
- j. Bankalar ve Özel Finans Kurumları
- k. Diyanet İşleri BaşkanlığıTaşra Teşkilatının İl Müftülükleri

İHRACAT YAPILACAK ÜLKEYE GÖRE İŞLEMLER

İhracat yapılacak ülkeye göre işlemler farklılıklar göstermektedir.

- a. AB Ülkelerine İhracat: Avrupa Birliği'ne yapılan ihracatta, malların Katma Protokolü gereğince tavizli gümrük indiriminden yararlanılması için ATR Dolaşım Belgesi'nin ihracatçı ülke yetkilileri tarafından düzenlenerek, gümrük idarecileri tarafından vizelenmesi gerekmektedir.
- b. EFTA Ülkelerine İhracat: Türkiye ile EFTA ülkeleri arasında mevcut olan Serbest Ticaret Anlaşması gereği EUR.1. Belgeleri, EFTA üyesi ülkelerle (İsviçre, Norveç, İzlanda, Lihtenştayn) yapılan ihracatta aranan belgedir.
- c. Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi (GSP) Kapsamında İhracat: Türkiye'ye taviz tanıyan ülkelere (ABD, Avustralya, Kanada, Japonya, Yeni Zelanda, Rusya Federasyonu) ihracatta tavizli gümrük oranlarından yararlanılması için preferans tanıyan ülkelere ihracatta özel menşe şahadetnamesi düzenlenmesi gerekmektedir.
- d. Serbest Ticaret Anlaşmaları Kapsamında İhracat: Serbest Ticaret Anlaşmaları, karşılıklı ticaretin genişletilmesi yoluyla taraflar arasındaki ekonomik ilişkilerin gelişmesini teşvik etmek, taraflar arasındaki ticaret için adil rekabet koşullarını yaratmak, ticaretteki engellerin kaldırılması suretiyle dünya ticaretinin ahenkli gelişmesi ve gelişmesine katkıda bulunmak; taraflar arasındaki işbirliğini artırmak amacıyla düzenlenmektedir. Serbest Ticaret Anlaşmaları çerçevesinde ticaret konusu olan ürünlerin menşe statülerinin kanıtlanması, EUR .1. Dolaşım Sertifikası ile yapılmaktadır.

İHRACATTA TESLİM ŞARTLARI

Ürünün naliye şartları satış sözleşmesinin önemli unsurlarından biridir. En önemli faktör ‘’ en kısa zamanda ‘’ ve ‘’en düşük maliyetle’’ yapılmasıdır. Satıcının ürününü nerede teslim edeceği konusunda ise, teslimat çok farklı şekillerde gerçekleştirilebilir.

Örneğin, fabrika çıkışı teslim, gemi bordasında teslim, mal bedeli ve taşıma gibi çeşitli teslim şekilleri vardır. Teslimatın nasıl yapılacağı fatura tutarını etkileyeceği için dikkatle yapılmalıdır. Ayrıca yapılan anlaşmaya göre satıcının bir nakliyecisi ile çalışması gerekmektedir. Her durumda nakliyeciden teslim yapıldığına dair bir belge alınması şarttır. Bodrum –Kos arası ticari bir ilişki söz konusu olduğunda deniz taşıması gerçekleşeceği için taşımadan ‘’Deniz Konşimentosu’’ alınması gerekmektedir. Taşıma esnasında ve varış yerinde malın tanınması için paketler üzerinde alıcı ve mal ile ilgili tanıtıcı bilgiler olması önemlidir.

Taşımacının vereceği konşimento, kap adedi, malın tarifi, brüt ve net ağırlığı, hacmi, taşıma türü ve gemi adı, nakliyeciyeye teslim edildiği yer, çıkış yeri, gönderilene teslim edilecek yer ve varış noktası gibi bilgileri içermelidir.

Taşıma ücreti (navlun) malın ağırlığı / hacmi (hangisi fazla ise) esasına göre hesaplanmaktadır. Hesaplar normalde 1m³=330 kg esasına göre yapılmaktadır.

Taşıyıcı gözetimi altında bulunan paketi yol boyunca taşımakla sorumludur.

Alıcı ile yapılan anlaşmaya göre malın sigortası satıcı ve ya alıcı tarafından yaptırılabilir. Bu yüzden teslim şartları son derece önemlidir. Örneğin teslim şartı CIF (mal bedeli, sigorta ve taşıma) olarak kararlaştırılırsa sigorta satıcı tarafından yapılır.

ULUSLARARASI TESLİM ŞEKİLLERİ

KOD	ANLAM	TESLİM YERİNİN ADI
EXW	Ticari İşletmede Teslim	Yer Adı
FCA	Taşıyıcıya Teslim	Yer Adı
FAS	Gemi Yanında Teslim	Sevk Limanının Adı
FOB	Gemi Bordasında Teslim	Sevk Limanının Adı
CFR	Eşya Bedeli ve Navlun (C&F)	Varış Limanının Adı
CIF	Eşya Bedeli, Sigorta ve Navlun	Varış Limanının Adı
CPT	Navlun Ödenmiş Olarak Teslim	Varış Yerinin Adı
CIP	Eşya Bedeli, Sigorta ve Navlun Ödenmiş Olarak Teslim	Varış Yerinin Adı
DAF	Sınırdaki Teslim	Yer Adı
DES	Gemi Güvertesinde Teslim	Varış Limanının Adı
DEQ	Vergisi Ödenmiş Olarak Rıhtımda Teslim	Varış Limanının Adı
DDU	Vergisi Ödenmeden Teslim	Varış Yerinin Adı
DDP	Vergisi Ödenmiş Olarak Teslim	Varış Yerinin Adı
XXX	Yukarıdakiler Hariç Teslim Şartları	Sözleşmede Yer Alan Teslim Şartlarının Açıklanması

Teslim şekillerinin seçimi bir fayda-maliyet analizi yapılmasını gerektirir. Satıcı açısından sorumluluklar arttıkça, satıcının talep edeceği fiyatta artmaktadır. Öte yandan, satıcı açısından sorumluluklar azaldıkça, satıcı tarafından talep edilen fiyat düşmektedir. Bu nedenle, alıcı satıcı tarafından yerine getirilecek bazı işlemleri kendisi daha az maliyetle yerine getirebilirse daha fazla sorumluluk alabilir. Öte yandan teslim şekilleri belirlenirken bazı hukuki durumların da göz önüne bulundurulması gereklidir.

Aşağıdaki linklerden bu konudaki detaylı bilgilere ulaşabilirsiniz.

http://www.akib.org.tr/akib/UserFiles/pratikbilgiler/Teslim_Sekilleri.pdf

ÖDEME ŞEKİLLERİ

Dış Ticarete Taraflar:

1. Alıcı ve Satıcı
2. Banka
3. Nakliye Acenteleri
4. Sigortacılar
5. Hükümet ve Ticaret Odaları

Dış Ticarete Ödeme Şekilleri

Malların dış ülke müşterilerine satılması yurt içi satışlarına göre çok daha çeşitli ve karmaşık bir süreci kapsar.

Her ödeme şekli farklı riskler taşır ve müşteri ile gelişmiş ilişkiler doğrultusunda dikkatli bir şekilde belirlenmelidir.

1. Peşin Ödeme Şekli : Önce para hareket eder. Alıcı, satıcıya önce ödeme yapar. Sonra mallar gönderilir.
 2. Mal Mukabili Ödeme Şekli : Önce mal hareket eder. Satıcı malı gönderir, sonra anlaşıldığı tarihte ödeme yapılır.
 3. Vesaik Mukabili Ödeme Şekli : Belge karşılığında ödeme yapılır.
 - a. Belgesiz Tahsil Vesaiki : Satıcı malları yükler ve beraberinde evrakları alıcıya gönderir, bankaya yalnızca ödeme için gerekli evrakları gönderir. Satıcı mal üzerinde kontrolü kaybeder.
 - b. Belgeli Tahsil Vesaiki – Kabul Karşılığı : Malı temsil eden vesaik (fatura, yükleme belgeleri vs.) ile ödemeyi sağlayan belgeler (police) bankaya tahsile gönderilir. Police ileri tarihli bir ödeme vadesi içerir. Banka poliçenin alıcı tarafından kabulü ile vesaiki teslim eder.
 - c. Belgeli Tahsil Vesaiki – Ödeme Karşılığı : Satıcı malı yükledikten sonra hem malı temsil eden hem ödemeyi sağlayan evrakları bankaya tahsile verir, alıcının bedeli ödemesi karşılığı vesaik alıcıya teslim edilir.
 4. Kabul Kredili Ödeme Şekli : Malın gümrükten çekilmesinden sonra ödeme yapılır. İhracatçı önce malı gönderir fakat, ithalatçı malları hemen alamaz. İhracatçı vesaiki bankaya gönderir. İthalatçı poliçeyi Kabul eder ve karşılığında vesaik teslim edilir ve malı alır. İthalatçı poliçeyi vadesinde öder ve ihracatçı en son olarak parayı tahsil eder. Düzenlenen police bazı durumlarda sadece alıcı tarafından kabul edilir. Bazı durumlarda ise alıcının kabulüne ilave olarak bankasının da avail istenebilir.
- Kabul kredili ödeme üç şekilde tatbik edilebilir.
- a. Mal Mukabili
 - b. Vesaik Mukabili Ödeme Şekli
 - c. Akreditifli Ödeme Şekli
5. Akreditifli Ödeme Şekli : Kısa tanımıyla şartlı havaledir. İthalatçı firma, bankasına satıcı lehine açılacak akreditif şartlarını yazılı olarak bildirir. Satıcı, belirlenen şartlara uygun evrakları ve belirlenen zamanda görevli bankaya teslim ettiği takdirde akreditifi açan banka mal bedelini ödemeyi

taahhüt eder. Yani akreditifi açan banka, akreditif şartlarının yerine getirilmesi kaydıyla ödemeyi taahhüt eder.

Akreditif Çeşitleri:

- a. Dönülebilir Akreditif
- b. Dönülemez Akreditif
- c. Teyitli Akreditif
- d. Teyitsiz Akreditif
- e. Teminat Akreditifleri
- f. Yenilenebilir Akreditif
- g. Devredilebilir Akreditif
- h. Karşılıklı Akreditif
- i. Peşin Ödemeli

Ödeme şekilleri ile ilgili daha detaylı bilgiye aşağıdaki adresten ulaşılabilir.

<http://www.akib.org.tr/Akib/Userfiles/File/pratikbilgiler/IhracattaOdemeKosullari.pdf>

<http://www.abigem.org/appmanager/tr/portal? nfpb=true& pageLabel=pageKobiUluslararası &nodeName=KobiUluslararası 07>

PAZARA GİRİŞ ÇALIŞMALARININ ÖNEMİ VE PAZAR ARAŞTIRMALARI NASIL YAPILIR?

Bir kobi sahibi veya yöneticisi, ürettiği yada pazarladığı ürünü dışa açmak için nasıl bir çalışma yapacağını, nasıl bir yol izleyeceğini ve nereden başlayacağını bilemiyor veya karar vermekte zorlanıyor. Bu süreç aslında ihracatın en önemli ve en sancılı sürecidir diyebiliriz. Düşündüğümüzde Dünya üzerindeki 237 ülkeden hangisine yönelinmesi konusu oldukça güç bir karardır. Hem tüm Dünyayı etkileyen ekonomik ve siyasal gelişmeleri yakından takip etmek hem de son dönemi etkileyen gelişmeleri ve değişimleri yakından takip etmek gerekmektedir. Bu şekilde baktığımızda yönetici ve KOBİ sahiplerinin işleri zorlaşmaktadır. Bu doğrultuda doğru planlama ve KOBİ'ye özel stratejilere dayanarak, Pazar araştırması yapılması ve rotasının belirlenmesi gerekmektedir.

Öncelikle ihracat yapmayı planlayan firmanın 'malımı hedef pazara nasıl satabilirim?' sorusunu doğru cevaplama gereklidir.

Firmalar hedef pazarlarını belirleyebilmek, uygun alıcılar bulabilmek için ihracat açısından öncelikli işleri saptamalı, gerekli planlamayı yapmalı ve bu planı uygulayacak kapasite ve becerilere de sahip olmalıdır.

Bir işletmenin ihracata ilişkin stratejisinin hazırlanması;

- a. Hedef pazarlardaki potansiyeli araştırmak,
- b. Hedef pazarlardaki potansiyeli ölçmek ve değerlendirmek,
- c. Hedef pazarlardaki müşteri tutumlarını saptama faaliyetlerini gerçekleştirmek

Dış pazar araştırmasında masa başı pazar araştırması ve yerinde alan araştırması olmak üzere birbirini tamamlayan iki yöntem mevcuttur. Çoğu zaman, önce masa başı çalışması, daha sonra ise yerinde pazar araştırması yapılmaktadır.

Masa başı çalışması ile işletme önce hedef pazarını seçmektedir. Belirlediği pazarın uygun olup olmadığı konusunda bir ön araştırma yaparak, Pazar potansiyelini ölçmektedir. Firmanın faaliyet alanı ile ilgili uluslararası pazardaki siyasal ve ekonomik gelişmeleri, özel projelerle ilgili haberleri sürekli izlemelidir. Demografik yapısı ve nüfus dağılımları, kişi başına düşen milli gelir, ekonomik ve siyasal istatistikler, pazara ulaşımın ve iletişimin kolay olması, devletin özel sektör iş bağlantılarına ne oranda müdahale ettiği ve özel sektöre olan desteği, pazarın yabancılara ne kadar açık olduğu ve son olarak ülke pazarında geçerli olan ticaret ve vergi hukuku kuralları bir firmanın ürünü için potansiyel pazarları belirlenmesinde en önemli göstergeleridir. Ancak, masa başı araştırmasına yönelik kaynaklar çok önemli bilgiler içermekle birlikte bazı eksikleri olacağıda unutulmamalıdır.

Bu aşamada fuarlar, pazarlama açısından son derece önemlidir. Fuarlara katılmadan önce kurumsal olarak firmanın tanıtımını yapılabileceği tanıtım materyallerinin hazırlanması, kurumsal kimliğin doğru bir şekilde anlatılması fuar dönüşünde iletişimin sağlanmasında ve tanırılığın artırılması konusunda faydalı olacaktır.

Fuar dönüşlerinde, ziyaretçiler yüzlerce firma ile görüşme yapmalarına rağmen, iletişime geçebilecekleri firmaları öncelikle web siteleri üzerinden ziyaret etmektedirler. Bu açıdan web

siteleri firmaların sadece ürünleri ile ilgili olmayıp, aynı zamanda firmanın ciddiyeti ve kurumsal yapısı açısından işaret gibi değerlendirilmektedir.

Firmalar ihracata hazır olup olmadıklarını SWOT analizi yaparak değerlendirebilirler. Bu yöntemle, S (Güçlü Yönler), W (Zayıf Yönler), O (Fırsatlar) ve T (Tehditler) firma açısından değerlendirilerek, analizi yapılmaktadır. SWOT analizi ile amacımız; iç ve dış etkenleri dikkate alarak, varolan güçlü yönlerimizden ve fırsatlardan en üst düzeyde yararlanacak, tehditlerin ve zayıf yanlarımızın etkilerini en aza indirecek plan ve stratejiler geliştirmektir.

SWOT analizinde incelememiz gereken başlıca alanlar:

- a. İnsan Kaynakları
- b. İdari Beceriler
- c. Mali Kaynaklar
- d. Pazarlama
- e. Ürünü Satmayı Hedeflediğimiz Pazarın Mevcut Durumu
- f. Üretimin Yapıldığı Ülkenin Makro-Ekonomik Durumu

Tüm bu kriterler göz önünde bulundurularak yapılacak çalışmalar, firmanın ihracat konusunda mevcut pazarlara açılmasını ve bu pazarlarda gelişmesini sağlayacak ilk adımlardan biridir.

Detaylı bilgi aşağıdaki adreste yer almaktadır.

www.igeme.org.tr/pg/section-pg-pgkom.cfm

http://www.kobifinans.com.tr/tr/bilgi_merkezi/02080105/2381

İhracatı Geliştirme Genel Müdürlüğü'nün yapmış olduğu çalışmalar doğrultusunda önümüzdeki dönemde pazara giriş çalışmalarının yapılması amaçlanan ülkeler aşağıdaki gibi sıralanmaktadır:

Hedef Ülkeler:

a. Çin Halk Cumhuriyeti	i. Libya
b. Hindistan	j. Suudi Arabistan
c. Rusya Federasyonu	k. İran
d. Brezilya	l. Mısır
e. ABD	m. Cezayir
f. Kanada	n. Ürdün
g. Nijerya	o. Katar
h. Polonya	

Öncelikli Ülkeler:

a. Güney Afrika Cumhuriyeti	o. Gürcistan
b. Meksika	p. Azerbaycan
c. Şili	q. Irak
d. Peru	r. Suriye
e. Güney Kore	s. Tunus
f. Endonezya	t. Kenya
g. Malezya	u. Senegal
h. Vietnam	v. Lübnan

- i. Pakistan
- j. Umman
- k. Birleşik Arap Emirlikleri
- l. Ukrayna
- m. Kazakistan
- n. Türkmenistan

- w. Tanzanya
- x. İsveç
- y. Hırvatistan
- z. Kosova
- aa. Gana

DEVLET DESTEKLERİ

İhracata yönelik devlet yardımları 10 adet destek programından oluşmaktadır. Yardımların uygulanmasında nihai onay merciği Dış Ticaret Müsteşarlığıdır. Söz konusu devlet yardımları şöyledir:

1. Araştırma-Geliştirme Yardımları
2. Uluslar arası Nitelikteki Yurtiçi İhtisas Fuarlarının Desteklenmesi
3. Yurtdışında milli veya bireysel düzeyde gerçekleştirilen fuar katılımlarının desteklenmesi
4. Çevre maliyetlerinin desteklenmesi
5. Türk ürünlerinin yurt dışında markalaşması ve Türk malı imajının yerleştirilmesi ve Turquality imajının yerleştirilmesine yönelik faaliyetlerin desteklenmesi
6. İstihdam yardımı
7. Tarımsal ürünlerde ihracat iadesi yardımları
8. Pazar Araştırması Desteği
9. Eğitim Yardımı
10. Yurtdışında Ofis – Mağaza Açma, İşletme ve Marka Tanıtım Faaliyetlerinin Desteklenmesi

Detaylı bilgi Dış Ticaret Müsteşarlığı internet sitesinde yayınlanmaktadır.

<http://www.dtm.gov.tr/dtadmin/upload/EAD/9.pdf>

<http://www.izto.org.tr/IZTO/TC/IZTO+Ticaret/Dis+Ticaret+Kosesi/danismanlik/ihracat/pazar.htm>

<http://www.igeme.org.tr/fa/section-fa-devyar.cfm>

HARİÇTE İŞLEME REJİMİ

Hariçte işleme rejimi, serbest dolaşımda bulunan eşyanın daha ileri safhada işlenmek, tamir edilmek veya yenilenmek üzere geçici olarak ihraç edilmesi ve bu faaliyetlerden sonra elde edilen ürünlerin gümrük vergilerinden tam veya kısmi muafiyet uygulanmasıyla, ikili veya çok taraflı ticaret anlaşmaları çerçevesinde bazı işlem görmüş ürünler için konulmuş veya konulacak olan gümrük vergi muafiyeti içeren hükümler saklı kalmak kaydıyla yeniden serbest dolaşıma girmesi ve standart değişim sistemi kapsamında ithali ile ilgili faaliyetlerden oluşur. Türkiye'deki üreticilerin temel ekonomik çıkarlarının olumsuz etkilenmemesi kaydıyla ihraç eşyasının satışının teşviki amacıyla düzenlenmiş bir rejimdir.

Hariçte İşleme Rejimi genel amaçlarına bakacak olursak:

- Türkiye dışındaki ucuz işgücünden faydalanmak,
- Türkiye'de olmayan teknoloji ve standartlardan yararlanmak,
- İthal edilen eşyanın tamiratını üreticisinin yapmasını sağlamak olarak sıralanabilir.

Hariçte İşleme Rejimi kapsamında izin şartları:

- Türkiye Gümrük Bölgesinde yerleşik kişi
- İşlem görmüş ürün içinde geçici ihraç eşyasının tespit edilebilmesi
- Yerli üreticilerin temel ekonomik çıkarlarının olumsuz etkilenmemesi

Hariçte İşleme Rejimi uygulanmayacak haller:

- İhracı, ödenmiş ithalat vergilerinin geri verilmesine veya teminata bağlanmış ithalat vergilerinin kaldırılmasına yol açan,
- İhracından önce, nihai kullanımları nedeniyle tam muafiyet suretiyle serbest dolaşıma giren ve bu muafiyetin tanınması için gerekli koşulları taşımaya devam eden,
- İhracı, ihracat vergi iadesini gerektiren veya ihracı nedeniyle tarım politikası çerçevesinde vergi iadesi dışında bir mali avantaj sağlayan serbest dolaşımdaki eşyaya uygulanmaz.

Hariçte İşleme Rejimi kapsamında faaliyetten yararlanmak için, kapsam dahilinde çeşitli kurum ve kuruluşlara başvurular yapılmaktadır.

- Hammadde, yardımcı madde, yarı mamul, mamul ve ambalaj malzemeleri daha ileri düzeyde işlem görmek üzere Türkiye Gümrük Bölgesi dışına veya serbest bölgelere gönderilmek istenmesi halinde, ilgili firmalarca belirtilen bilgi ve belgeler çerçevesinde Hariçte İşleme İzin Belgesi almak üzere Dış Ticaret Müsteşarlığına başvurulur.
- Maden cevheri ve konsantrelerinin izabe edilmesi ve işlenmesi; maden ve metallerden mamul eşyanın izabe ve ayrıştırmaya tabi tutulması halinde, ilgili firmalarca belirtilen bilgi ve belgeler çerçevesinde Hariçte İşleme İzni almak üzere Maden İhracatçı Birliklerinin bağlı olduğu İhracatçı Birlikleri Genel Sekreterliğine başvurulur.
- Tamirat amaçlı, garanti hükümleri uyarınca, ithal edilecek eşyada ambalaj malzemesi olarak kullanılmak üzere veya bir imalat hatası nedeniyle Türkiye Gümrük Bölgesi dışına veya serbest bölgelere gönderilen eşya ve / veya bu eşyanın ihracından önce ikame eşyanın ithalatı için Gümrük Müsteşarlığı'na başvuru yapılır.

Hariçte İşleme Rejimi kapsamında alınan izin belgesi, işlenmek üzere üçüncü ülkelere gönderilen malların bilahare Türkiye'ye ithali sırasında alınması gereken vergilerin, bu ürünlerin üretimi yurt dışına gönderilen eşyanın aynı tarihte ithal edilmesi halinde uygulanacak gümrük vergilerine tekabül eden kısmına muafiyet uygulanmasını sağlar.

Hariçte İşleme İzin Belgesi, süresi maksimum 12 aydır. Hariçte İşleme İzin Belgesi için orjinal sürenin ½'si kadar, Hariçte İşleme İzni için 12 ay daha ek süre verilebilir.

Gümrük idareleri ihraç edilen ürünün miktar ve değerini kontrol eder. İzne tabi mallar için izin belgesi alınması gerekir.

Hariçte İşleme İzin Belgesi kapsamına giren malların Türkiye gümrük bölgesine giriş yapması gerekir. Belgedeki şartlara uygun olarak ihraç edilen eşyanın ithal edilen mamülün üretiminde kullanıldığının tespiti kaydıyla Hariçte İşleme İzin Belgesi taahhüdü kapatılır. Bu kapsamda üçüncü ülkede işlenip ithal edilmesi düşünülen mallar Türkiye'ye getirilmezse, bu ürünlerin üretimi için yollanan eşyanın aynen geri getirilmesi gerekir.

DAHİLDE İŞLEME REJİMİ

1980 yılından itibaren uygulanmaya başlanan ihracata yönelik kalkınma stratejisine bağlı olarak düzenlenen ihracatı teşvik mevzuatının, Gümrük Birliği çerçevesinde, ülkemiz ekonomisi ve dış ticareti de dikkate alınarak AB'nin gümrük koduna uygun hale getirilmesi yoluyla oluşturulan ve 01.01.1996 tarihinde yürürlüğe giren rejimdir.

Dahilde İşleme Rejimi, ihraç ürünlerinin üretimi için ithal edilen ve ithali gümrük vergisine tabi girdilere gümrük muafiyeti sağlayan ihracatı teşvik politikasının bir aracıdır. Firmalar ihraç edilmesi düşünülen malların üretiminde kullanılacak olan hammadde, yardımcı madde, yarı mamul, mamul, ara malı ve ambalaj malzemelerinin başta çeşitli vergisel yüklerden muaf olmak üzere ve devlete ihracat taahhüdünde bulunmak koşuluyla, çeşitli kolaylıklar ve teşviklerden yararlanabilirler.

Bu rejim, Türk ihraç ürünlerine dünya piyasalarında rekabet gücü kazandırmak, ihracatı arttırmak ve ihraç ürünlerini ve pazarlarını çeşitlendirmek amacıyla, ihraç ürünlerinin üretimi için ithal edilen ve ithali gümrük vergisine tabi girdilere gümrük muafiyeti sağlayan bir rejimdir. İhracatın gerçekleşmesi halinde teminat veya alınan vergiler geri verilir.

Dahilde İşlem Rejimi kapsamında rejimin amaçları :

- a. Üretim ve ticaret hacmini artırmak
- b. Katma değer yaratmak
- c. İstihdamı artırmak
- d. İhraç ürünleri ve ihraç pazarlarını çeşitlendirmek olarak sıralanmaktadır.

Dahilde İşleme Rejiminden faydalanmak isteyen firmalar, ileri ve kapsamlı işlemler için Dış Ticaret Müsteşarlığı'ndan Dahilde İşleme İzin Belgesi, basit işlemler için gümrük idarelerinden Dahilde İşleme İzni almaları gerekmektedir.

Dahilde İşleme İzin Belgesinin sağladığı avantajlar:

- a. Üçüncü ülkelerden yapılan ithalatta Gümrük Vergisi, KDV ve diğer vergi, resim ve harçlardan muafiyet
- b. AB ülkelerinden ithalatta KDV ve diğer vergi, resim ve harçlardan muafiyet
- c. İhracat taahhüdü üçüncü ülkelere yapıldığında, ihracatla yerine getirmek koşuluyla, ithalatta kota ve gözetim önlemlerinden muafiyet
- d. Dış Ticarete Standardizasyon ve Teknik Düzenlemeler mevzuatına tabi olmama
- e. İhracat sayılan satış ve teslimler ile ilgili olarak gümrük vergisi muafiyetli ithalat
- f. Eşdeğer eşya kullanımına olanak vermesi
- g. Ödenmiş vergilerin geri alınması

Dahilde İşleme İzin Belgesi, işleyiş ve avantajlar bakımından ikiye ayrılır. İşletmeler amaçları ve ihracat beklentileri doğrultusunda, kendilerine uygun olanı tercih edebilirler.

1. Şartlı Muafiyet Sistemi : En basit anlatımıyla ihracat taahhüdü karşılığı askıya alma durumudur. Dahilde İşleme İzin Belgesi kapsamında ihracı taahhüt edilen, işlem görmüş ürünlerin üretiminde gerekli olan ve serbest dolaşımda bulunmayan hammadde, yardımcı madde, yarı mamul, mamul ile ambalaj ve işletme malzemelerinin, Türkiye Gümrük Bölgesinde yerleşik firmalarca bedelli veya bedelsiz ithaline ticaret politikası önlemlerine tabi tutulmaksızın ve ithalattan doğan vergi kadar teminat alınarak izin verilmesidir. Bu sistemde ihracatçılar, ithal ettikleri girdilere karşılık ödemeyip, ithalatın yapıldığı gümrük müdürlüğü saymanlarına, hesaplanan vergi tutarı kadar bir teminat yatırmak suretiyle vergileri askıya aldırma hakkına sahiptirler. **İthalatla ilgili vergi muafiyetinden yararlanmak, ancak ihracat taahhüdünün yerine getirilmesi ile kesinlik kazanmaktadır.**

Eşdeğer eşya kullanılması; işlem görmüş ürünlerin üretimi için ithal eşyasının yerine eşdeğer eşya olarak 8-12’li bazda gümrük tarife istatistik pozisyonu, ticari kalite ve teknik özellikleri itibarıyla aynı kalite ve nitelikleri taşıyan serbest dolaşımdaki eşya kullanılabilir.

Serbest dolaşımdaki hammadde kullanılarak yapılacak nihai ürünün üçüncü ülkelere ihracatını müteakip her türlü vergiden muaf olarak ve teminat alınmaksızın bundan sonra yapılacak mal ithalatına olanak sağlamaktadır. Türkiye’de serbest dolaşımda bulunan girdileri kullanarak üretim yapan ve ürettiği ürünleri üçüncü ülkelere ihraç eden üretici olan ihracatçı firmalar, bu tür ihracatlarını belgelemek koşuluyla ihraç edilen ürünlerin üretiminde kullanılan girdilerin eşdeğeri olan üçüncü ülke menşeli girdileri gümrük vergisi maufiyetli olarak ithal etme hakkına sahiptir.

Eşdeğer eşya kullanımı ile ilgili olarak, Dahilde İşleme İzin Belgeleri kapsamında ithal edilen girdiler üzerinde bunları ithal eden firmaların serbest tasarruf hakkı bulunmaktadır. Bu mallar ithal edilirken serbest dolaşıma girmek üzere ithal edilmektedir.

2. Geri Ödeme Sistemi : İthalat Rejimi çerçevesinde her çeşit vergisi ödenerek serbest dolaşıma giren malların kullanılması ile üretilen mamullerin Dahilde İşleme İzin Belgesi kapsamında üçüncü ülkelere ihracatı ile, ithalat sırasında tahsil edilen vergiler geri ödenmektedir. Burada dikkat edilmesi gereken bazı önemli noktalar vardır. İşletme ihracat yapma düşüncesinde ise, ithalat sırasında Gümrük Beyannamesi üzerine malların geri ödeme sistemi çerçevesinde ithal edildiğine dair şerh düşürmelidir. İthalat sırasında ödenmiş olan vergilerin geri alınabilmesi için, işletmenin ithalatı takip eden altı ay içerisinde dahilde işleme izin belgesi almak için müracaat etmesi gerekir. Geri Ödeme Sistemi ile düzenlenen Dahilde İşleme İzin Belgesi, ihracat taahhüdünün kapatılmasından itibaren üç ay içerisinde, ithalat sırasında ödenen vergilerin iadesi için ilgili gümrük idaresine başvurulması gerekmektedir.

Dahilde İşleme İzin Belgesi talepleri,

- a. İthal eşyanın işlem görmüş ürünlerin üretiminde kullanıldığıının tespitinin mümkün olması,
- b. Yerli üreticilerin temel ekonomik çıkarlarına madde politikası açısından zarar vermemesi,
- c. Faaliyetlerin katma değer yaratması ve kullanımını artırması,
- d. Firmanın önceki performansı kriterlerine göre değerlendirilmektedir.

Dahilde İşleme İzin Belgesinin maksimum kullanım süresi 12 aydır. Özel durumlarda süre uzatımına gidilebilir. Dahilde İşleme İzin Belgesi, işlem bitiminden itibaren üç ay içerisinde ihracatçı birliğince kapatılır.

Dahili İşleme İzin Belgesi ile rejim kapsamında ihracat gerçekleşmemişse, üçüncü ülkelerden ithal edilen ürünlerin gümrük vergileri ödenerek kesin ithalatı yapılır. İhracat eksik olursa eksik kısma ait ithalat verileri ödenir.

Dahilde İşleme Rejimi, Türkiye’de şuanda uygulanan en önemli teşvik sistemidir. Dünya Ticaret Örgütü ve Gümrük Birliği çerçevesinde doğrudan parasal teşviklerin kaldırılması sonucunda, Türkiye’deki en önemli teşvik haline gelmiştir. Böylece, Türkiye’deki ihracatın yaklaşık %40’ı bu kapsamda gerçekleştirilmektedir.

DAHİLDE İŞLEME REJİMİ OTOMASYONU VE UYGULAMALARI

2002 yılında Acil Eylem Planı'nda yer alan hususlardan birisi de Ekonomi Bakanlığı görevinde ihracat için stratejik plan hazırlanması görevidir. Küreselleşmenin olumsuz etkilerinden korunmak, sektörel ve bölgesel bağımlılıktan kurtulmak ve ülkemizin dış pazarlarda rekabet edeceği alanları belirlemek stratejik hedefler olarak belirlenmiştir.

Sürdürülebilir bir ihracat artışını sağlayacak ihracat yapısını oluşturmak için, Dahilde İşleme Rejimi Elektronik ortama aktarılma projesi hayata geçirilmiştir.

Dahilde İşleme İzin Belgelerinin, düzenlenme aşamasından, taahhüt hesaplarının kapatılmasına kadar geçen süreci, hazırlanan web tabanlı program ile inrenet üzerinden gerçekleştiren bir proje uygulamasıdır.

ÜLKE MASALARI

Küreselleşen dünya ekonomileri üzerinde, krizler ve çeşitli değişimlere bağlı olarak ihracatçı firmaların alternatif pazarlara yönlendirilmesi ve bilgilendirmesi konusunda İhracatı Geliştirme Merkezi bünyesinde ‘Ülke Masaları’ oluşturulmuştur.

Ülke odaklı çalışma stratejisi doğrultusunda, gerek ülkemizin ihracatında gerekse dünya ithalatında öne çıkan pazarların düzenli olarak izlenmesi, bu pazarlardaki ekonomik gelişmelerin etkin ve hızlı biçimde ihracat yapan firmalara duyurulması amaçlanmıştır. Böylece, dış pazarlara açılmak isteyen ihracatçılar için izleyecekleri yollar ve ülkeler hakkında kapsamlı bilgiler hazırlanarak İGEME web sitesi üzerinde ‘Ülke Masaları’ başlığı altında yayınlanmaktadır.

Bu çerçevede hazırlanan ve web sitemiz üzerinden kullanıma sunulan çalışmalarda, hedef Pazar olarak değerlendirilen ülkeler;

- a. Temel Sosyal ve Ekonomik Göstergeler
- b. Siyasi ve İdari Yapı
- c. Genel Ekonomik Durum ve Sektörler
- d. Dış Ticaret
- e. Dış Ticaret Politikası ve Vergiler
- f. Türkiye ile Ticari İlişkiler
- g. Yabancı Yatırımlar
- h. Pazarla İlgili Bilgiler
- i. İş Adamlarının Pazarda Dikkat Etmesi Gereken Hususlar

itibarıyla ele alınmakta ve standartlaştırılmış faydalı bilgiler sunulmaktadır.

Diğer taraftan ilgili ülkelerde hedef olarak değerlendirilen sektörler ile ilgili tüm bilgilere de yer verilen bu çalışmalarda, ele alınan sektörlerde

- a. Hedef Ülkenin İthalatı
- b. Hedef Ülkenin İthalatında Değişim
- c. Dünya İthalatında Hedef Ülkenin Payı
- d. Türkiye'nin Toplam İhracatı
- e. Türkiye'nin Hedef Ülkeye İhracatı
- f. Türkiye'nin Hedef Ülkeye İhracatında Değişim
- g. Hedef Ülkenin İthalatında İlk 5 Ülke ve Pazar Payları
- h. Hedef Ülkenin Türkiye'ye Rakip Ülkelere Uyguladığı Vergi Oranları
- i. Hedef Pazarlarda Potansiyel Sektörlerin Değerlendirmesi

bölümleri yer almaktadır.

Şuanda web sitesi üzerinden 74 ülkeye ait bilgiye Kurusal Kayıtlı Kullanıcı olarak ulaşabilirsiniz.

Detaylı bilgiye aşağıdaki adresten ulaşabilirsiniz

<http://www.igeme.org.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm>

BODTO

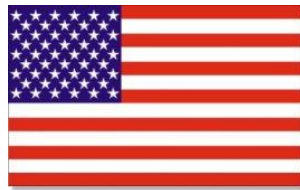
T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-1-

A.B.D. ÜLKE REHBERİ

A.B.D.

Nüfus	:	306,8 milyon (2009 tahmini)
Yüzölçümü	:	9.161.923 km ²
Başkent	:	Washington
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	47 159 Dolar (2010 tahmini)
Büyüme Oranı	:	%2,8 (2010 tahmini)
Döviz Kuru	:	1€=1,4\$
Başlıca Şehirler	:	New York (18,8 milyon), Los Angeles (12,9 milyon), Chicago (9,5 milyon), Dallas-Forth Worth (6,1 milyon), Philadelphia (5,8 milyon), Houston (5,6 milyon), Washington DC (5,3 milyon)
Telefon Kodu	:	+1

Coğrafi Konum

Kuzey Atlantik ve Kuzey Pasifik okyanuslarına sınırı olan ABD, Kanada ve Meksika'nın arasında yer almaktadır. Ülkenin Kanada ile 8.893 km (Alaska ile 2 477 km'lik sınır dahil) ve Meksika ile 3.141 km uzunluğunda sınırı bulunmaktadır.

Yüzölçümü bakımından dünyanın 3. en büyük ülkesi olan ABD, Güney Amerika ve Rusya Federasyonu'nun yarısı, Afrika Kıtası'nın onda üçü, Avrupa Birliği alanının da iki katı kadar karasal alana sahiptir. ABD topraklarının en yüksek noktası 6 198 metre ile McKinley Dağı, en alçak noktası - 86 metre ile Ölüm Vadisi'dir.

Orta bölgelerde ova ve düzlükler, batıda dağlar, doğuda tepeler ve alçak dağlar, Alaska'da nehir yataklarının oluşturduğu geniş vadiler ve engebeli araziler, Hawaii'de de volkanik coğrafi yapısı gözlemlenmektedir.

Siyasi ve İdari Yapı

ABD, çoğulcu demokrasiye dayalı başkanlık sistemiyle yönetilen federal bir cumhuriyettir. Federal devlet yapısı 50 Eyalet ve başkent Vaşington DC'yi (District of Columbia) içermektedir. Federal sistem uyarınca federal yönetim ile içişlerinde serbest olan eyalet yönetimlerinin görev, yetki ve sorumlulukları Anayasa'da tanımlanmıştır. Kuvvetler ayrılığı prensibi hakimdir.

ABD Başkanı, yürütmenin başı olarak Federal Hükümet kurum ve kuruluşlarına yönelik politikaları belirler ve yürütülmesini sağlar. Buna ilaveten, yasal olarak Başkan gümrük, vergiler ve diğer ticari konularda karar vermek ve tedbirler almak konusunda yetkili kılınmıştır.

ABD Kongresi, ABD Senatosu ve Temsilciler Meclisi olmak üzere iki ayrı yasama biriminden oluşmaktadır. Senato, her bir eyaletten 2 üye olmak üzere toplam 100 sandalyeden oluşmaktadır. Son Senato seçimleri 4 Kasım 2008 tarihinde yapılmış olup, bir sonraki 2010 yılı Kasım ayında gerçekleştirilecektir. Toplam 435 sandalyeden oluşan Temsilciler Meclisi'nin görev süresi 2 yıldır.

ABD’de son başkanlık seçimi 4 Kasım 2008 tarihinde gerçekleştirilmiş olup, bir sonraki seçim 6 Kasım 2012 tarihinde gerçekleştirilecektir. 4 Kasım 2008 tarihinde yapılan seçimlerde Barack Obama oyların % 52,4’ünü, John McCain % 46,3’ünü almıştır. Barack H. Obama ABD Başkanı ve Hükümet Başkanı olarak, Joseph R. Biden ise Başkan Yardımcısı olarak 20 Ocak 2009 tarihinden bu yana görev yapmaktadırlar.

ABD’nin eyaletleri; District of Colombia, Alabama, Alaska, Arizona, Arkansas, California, Colorado, Connecticut, Delaware, District of Columbia, Florida, Georgia, Hawaii, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Mississippi, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, New Mexico, New York, North Carolina, North Dakota, Ohio, Oklahoma, Oregon, Pennsylvania, Rhode Island, South Carolina, South Dakota, Tennessee, Texas, Utah, Vermont, Virginia, Washington, West Virginia, Wisconsin, Wyoming’dır.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

ABD İstatistik Bürosu’nun (U.S. Bureau of Census) tahminlerine göre ABD nüfusunun sürekli biçimde artarak 2010 yılında 309 milyon, 2020’de 336 milyon, 2050 yılında 394 milyon olması beklenmektedir. Beyaz nüfus toplam nüfusun üçte ikisini oluşturmakta olup, 2050 yılında bu oranın yüzde elliye düşeceği tahmin edilmektedir. Hızla büyüyen Hispanik (Latin Amerika kökenli İspanyolca konuşan) nüfusun 2020 yılında toplam nüfusun %18’ini oluşturacağı tahmin edilmektedir.

GSYİH’nın büyük kısmının özel tüketim harcamalarına ayrıldığı ve özel sektör sabit sermaye yatırımlarının tüketime oranla daha düşük kaldığı ABD’de kişi başına milli gelir 45.000 Dolar’ın üzerindedir.

Asya ve Latin Amerika’dan gelen göçmenlerin California, Teksas ve Florida’ya yerleşmeleri ve iç göç süreci ile ekonomik kaynaklar batı ve güneye kaymaktadır. 1990’lı yıllarda ABD doğumlu vatandaşların %40’ının doğdukları eyaletten ayrı bir eyalette yaşamaya başlamaları ile iç göç süreci hızlanmıştır. İç göç, 30’lu yaşlardaki ABD vatandaşlarının daha yüksek gelir elde etmek için aileleri ile birlikte eyalet değiştirmeleri, 20’li yaş grubundakilerin kariyer edinme ve ekonomik fırsatları değerlendirme amacı ile Vaşington veya Oregon’u tercih etmeleri ile açıklanmaktadır.

Coğrafi bölge	Nüfus tahmini		2000-2009 değişim		Sıralama	
	01 Temmuz 09	01 Nisan 00	Sayı	Yüzde	01 Temmuz 09	01 Nisan 00
ABD Toplam	307 006 550	281 424 602	25 581 948	9,1		
Kuzeydoğu	55 283 679	53 594 828	1 688 851	3,2	4	4
Ortabatı	66 836 911	64 395 190	2 441 721	3,8	3	2
Güney	113 317 879	100 235 832	13 082 047	13,1	1	1
Batı	71 568 081	63 198 752	8 369 329	13,2	2	3
Alabama	4 708 708	4 447 382	261 326	5,9	23	23
Alaska	698 473	626 931	71 542	11,4	47	48

Arizona	6 595 778	5 130 607	1 465 171	28,6	14	20
Arkansas	2 889 450	2 673 386	216 064	8,1	32	33
California	36 961 664	33 871 648	3 090 016	9,1	1	1
Colorado	5 024 748	4 302 015	722 733	16,8	22	24
Connecticut	3 518 288	3 405 607	112 681	3,3	29	29
Delaware	885 122	783 557	101 565	13,0	45	45
District of Columbia	599 657	572 055	27 602	4,8	50	50
Florida	18 537 969	15 982 839	2 555 130	16,0	4	4
Georgia	9 829 211	8 186 781	1 642 430	20,1	9	10
Hawaii	1 295 178	1 211 538	83 640	6,9	42	42
Idaho	1 545 801	1 293 955	251 846	19,5	39	39
Illinois	12 910 409	12 419 658	490 751	4,0	5	5
Indiana	6 423 113	6 080 520	342 593	5,6	16	14
Iowa	3 007 856	2 926 380	81 476	2,8	30	30
Kansas	2 818 747	2 688 811	129 936	4,8	33	32
Kentucky	4 314 113	4 042 288	271 825	6,7	26	25
Louisiana	4 492 076	4 468 972	23 104	0,5	25	22
Maine	1 318 301	1 274 915	43 386	3,4	41	40
Maryland	5 699 478	5 296 544	402 934	7,6	19	19
Massachusetts	6 593 587	6 349 119	244 468	3,9	15	13
Michigan	9 969 727	9 938 492	31 235	0,3	8	8
Minnesota	5 266 214	4 919 492	346 722	7,0	21	21
Mississippi	2 951 996	2 844 666	107 330	3,8	31	31
Missouri	5 987 580	5 596 684	390 896	7,0	18	17
Montana	974 989	902 190	72 799	8,1	44	44
Nebraska	1 796 619	1 711 265	85 354	5,0	38	38
Nevada	2 643 085	1 998 260	644 825	32,3	35	35
New Hampshire	1 324 575	1 235 791	88 784	7,2	40	41
New Jersey	8 707 739	8 414 378	293 361	3,5	11	9
New Mexico	2 009 671	1 819 041	190 630	10,5	36	36
New York	19 541 453	18 976 811	564 642	3,0	3	3
North Carolina	9 380 884	8 046 406	1 334 478	16,6	10	11
North Dakota	646 844	642 195	4 649	0,7	48	47
Ohio	11 542 645	11 353 150	189 495	1,7	7	7
Oklahoma	3 687 050	3 450 638	236 412	6,9	28	27
Oregon	3 825 657	3 421 437	404 220	11,8	27	28
Pennsylvania	12 604 767	12 281 071	323 696	2,6	6	6
Rhode Island	1 053 209	1 048 315	4 894	0,5	43	43
South Carolina	4 561 242	4 011 832	549 410	13,7	24	26
South Dakota	812 383	754 835	57 548	7,6	46	46

Tennessee	6 296 254	5 689 276	606 978	10,7	17	16
Texas	24 782 302	20 851 818	3 930 484	18,8	2	2
Utah	2 784 572	2 233 204	551 368	24,7	34	34
Vermont	621 760	608 821	12 939	2,1	49	49
Virginia	7 882 590	7 079 048	803 542	11,4	12	12
Washington	6 664 195	5 894 143	770 052	13,1	13	15
West Virginia	1 819 777	1 808 344	11 433	0,6	37	37

Dünyanın en fazla nüfusa sahip üçüncü ülkesi olan ABD'de 2010 yılı için tahmini nüfus artış hızı %0,97'dir. Ülke nüfusunun %20,1'i 0-14 yaş, %66,9'u 15-64 yaş arasında olup, %13'ü de 65 yaş ve üstündedir. 2008 yılı itibarıyla nüfusun %82'si kentlerde yaşamaktadır. Ortalama yaşam süresi kadınlarda 80,8 yıl, erkeklerde 75,8 yıldır. 2010 yılında ABD'de doğurganlık oranı kadın başına 2,06 çocuk olarak tahmin edilmektedir.

Etnik gruplar itibarıyla ele alındığında ülke nüfusunun % 80'i beyaz, % 12,8'i siyah, % 4,4'ü Asya kökenli, % 0,9'u Amerikan ve Alaska yerlisi, % 0,2'si de Havai ve diğer Pasifik Adaları kökenlidir. Hispanikler için ayrıca bir nüfus listelemesi yapılmamaktadır. Hispanikler, siyah, beyaz veya Asya kökenli olabilmekte ve toplam nüfusun % 15,1'ini oluşturmaktadır.

Eyaletlere Göre İşsizlik İstatistikleri (4 Mayıs 2010)

Kaynak: ABD Tarım Bakanlığı, Ekonomik Araştırmalar Servisi

<http://www.ers.usda.gov/data/unemployment/>

İşsizlik Oranı (%)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	Ortalama Hanehalkı Geliri (2008)
ABD	5.8	6.0	5.5	5.1	4.6	4.6	5.8	9.3	\$52,029
Alabama	5.4	5.4	5.0	3.8	3.5	3.5	5.2	10.1	\$42,586
Alaska	7.1	7.7	7.4	6.9	6.5	6.1	6.5	8.0	\$67,332
Arizona	6.0	5.7	5.0	4.7	4.2	3.9	5.9	9.1	\$51,009
Arkansas	5.3	5.8	5.6	5.1	5.2	5.2	5.2	7.3	\$38,820
California	6.7	6.8	6.2	5.4	4.9	5.3	7.2	11.4	\$61,017
Colorado	5.7	6.1	5.6	5.1	4.4	3.9	4.9	7.7	\$57,184
Connecticut	4.4	5.5	4.9	4.9	4.4	4.6	5.6	8.2	\$68,294
Delaware	4.0	4.2	3.9	4.0	3.5	3.5	4.9	8.1	\$58,380
District of Columbia	6.7	7.0	7.5	6.5	5.7	5.4	6.6	10.2	\$58,553
Florida	5.7	5.3	4.7	3.8	3.4	4.1	6.3	10.5	\$47,802
Georgia	4.8	4.8	4.7	5.2	4.7	4.6	6.3	9.6	\$50,834
Hawaii	4.0	3.9	3.2	2.8	2.5	2.7	4.0	6.8	\$66,701
Idaho	5.4	5.2	4.6	3.7	3.0	3.0	4.9	8.0	\$47,561
Illinois	6.5	6.7	6.2	5.8	4.6	5.1	6.4	10.1	\$56,230
Indiana	5.2	5.3	5.3	5.4	5.0	4.6	5.8	10.1	\$48,010
Iowa	3.9	4.4	4.6	4.3	3.7	3.7	4.4	6.0	\$49,007
Kansas	5.1	5.6	5.5	5.1	4.4	4.1	4.4	6.7	\$50,174
Kentucky	5.7	6.3	5.6	6.0	5.9	5.6	6.6	10.5	\$41,489
Louisiana	5.9	6.2	5.5	6.4	3.8	3.8	4.5	6.8	\$43,635

Maine	4.4	5.0	4.6	4.9	4.7	4.7	5.3	8.0	\$46,419
Maryland	4.5	4.5	4.3	4.1	3.8	3.5	4.4	7.0	\$70,482
Massachusetts	5.3	5.8	5.2	4.8	4.7	4.4	5.3	8.4	\$65,304
Michigan	6.2	7.1	7.1	6.8	6.9	7.1	8.3	13.6	\$48,606
Minnesota	4.5	4.9	4.6	4.2	4.1	4.6	5.4	8.0	\$57,318
Mississippi	6.7	6.4	6.3	7.8	6.7	6.2	6.8	9.6	\$37,818
Missouri	5.2	5.6	5.8	5.4	4.8	5.1	6.1	9.3	\$46,847
Montana	4.5	4.3	4.0	3.6	3.3	3.5	4.6	6.2	\$43,948
Nebraska	3.7	4.0	3.9	3.9	3.0	2.9	3.3	4.6	\$49,731
Nevada	5.7	5.2	4.4	4.5	4.3	4.8	6.7	11.8	\$56,432
New Hampshire	4.5	4.5	3.9	3.6	3.5	3.5	3.9	6.3	\$63,235
New Jersey	5.8	5.9	4.9	4.5	4.6	4.3	5.5	9.2	\$70,347
New Mexico	5.5	5.9	5.8	5.2	4.1	3.5	4.5	7.2	\$43,719
New York	6.2	6.4	5.8	5.0	4.6	4.5	5.3	8.4	\$55,980
North Carolina	6.6	6.5	5.5	5.3	4.7	4.7	6.2	10.6	\$46,574
North Dakota	3.5	3.6	3.5	3.4	3.2	3.1	3.2	4.3	\$45,996
Ohio	5.7	6.2	6.1	5.9	5.4	5.6	6.6	10.2	\$48,011
Oklahoma	4.8	5.6	5.0	4.5	4.1	4.0	3.7	6.4	\$42,836
Oregon	7.6	8.1	7.3	6.2	5.3	5.1	6.5	11.1	\$50,165
Pennsylvania	5.6	5.7	5.4	5.0	4.5	4.3	5.3	8.1	\$50,702
Rhode Island	5.1	5.4	5.2	5.1	5.1	5.2	7.6	11.2	\$54,562
South Carolina	6.0	6.7	6.8	6.8	6.4	5.6	6.9	11.7	\$44,695
South Dakota	3.3	3.5	3.7	3.7	3.1	2.9	3.1	4.8	\$46,244
Tennessee	5.3	5.7	5.4	5.6	5.2	4.9	6.7	10.5	\$43,610
Texas	6.4	6.7	6.0	5.4	4.9	4.4	4.9	7.6	\$50,049
Utah	5.8	5.7	5.1	4.1	3.0	2.8	3.7	6.6	\$56,820
Vermont	4.0	4.5	3.7	3.5	3.7	3.9	4.5	6.9	\$52,111
Virginia	4.2	4.1	3.7	3.5	3.0	3.0	3.9	6.7	\$61,210
Washington	7.3	7.4	6.2	5.5	4.9	4.6	5.4	8.9	\$58,081
West Virginia	5.9	6.0	5.3	4.9	4.5	4.2	4.3	7.9	\$37,528
Wisconsin	5.3	5.6	5.0	4.8	4.7	4.8	4.8	8.5	\$52,103
Wyoming	4.2	4.5	3.9	3.7	3.2	2.9	3.2	6.4	\$54,735

Doğal Kaynaklar ve Çevre

ABD topraklarının %5'i şehir ve yollardan, %26'sı ekilebilir araziden, %21'i ormanlardan ve %21'i diğer alanlardan oluşmaktadır. ABD, çok çeşitli iklim yapısına ve çöl, dağ, orman anlamında çeşitli topografyaya sahiptir. Michigan ve Superior gölleri, 50.000 km² alana sahip göller olup, Missouri (4.090 km) ve Mississippi (3.770 km) en uzun nehirleridir.

Doğal afetler açısından ABD önemli risk altındadır. Özellikle tropikal fırtınalar Haziran ayından Kasım ayı sonuna kadar Florida ve Körfez çevresinde büyük zararlara ve su baskılarına neden olmaktadır. Batı sahillerinde özellikle Kaliforniya'da deprem ve sarsıntılar sıklıkla yaşanmaktadır.

Batı eyaletlerinde neredeyse her yıl büyük orman yangınları yaşanmakta olup, hektarlarca orman alanı zarar görmektedir. Orta bölümde yer alan eyaletler açısından en büyük risk ise şiddetli kasırgalardır. Diğer taraftan doğu sahillerinde çeşitli yıllarda susuzluk büyük bir sorun olarak yaşanmıştır. Bununla beraber, ülkede doğal afetler, son derece iyi organize edilmiş erken uyarı ve ilk

yardım sistemi ile daha az zararla atlatılır hale gelmiştir.

ABD'nin sahip olduğu başlıca doğal kaynaklar; kömür, bakır, kurşun, molibden, fosfat, uranyum, boksit, altın, demir, civa, nikel, gümüş, tungsten, çinko, petrol ve doğal gazdır. Doğayı koruma konusunda bilincin oluşması sonucu hava ve su kirliliğine karşı ve nesli tehlikeye giren hayvanlar için çevre korumacı düzenlemelerin ve önlemlerin alınmasıyla ABD'de su ve havanın kalitesi giderek artmıştır. Havada bulunan karbon-monoksit gazı ve sülfür-dioksit gazları 1970'lerdeki düzeyine kıyasla ciddi oranında azalmıştır.

Dünya nüfusunun %5'ine bile sahip olmayan ABD, dünyadaki toplam karbondioksit kirliliğinin %25'ini üretmektedir. ABD, Birleşmiş Milletleri İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi kapsamında 1997 yılında imzalanan ve sanayileşmiş/gelişmiş ülkelerin sera gazı salınımlarının 2008-2012 yılları arasında 1990 düzeyinin %5,2 altına çekilmesini hedeflemekte olan Kyoto Protokolü'nu daha önce imzalamış olmasına rağmen reddetmektedir. ABD tarafı daha az maliyetli, Çin ve Hindistan gibi gelişmekte olan ülkeleri de kapsayan ve gaz salınımlarına ilişkin daha etkin bir program istemektedir.

Dahil Olduğu Uluslararası Anlaşmalar

ABD, DTÖ çerçevesinde yürütülen çok taraflı ticaret müzakerelerinin de önde gelen aktörlerinden birisidir. ABD'nin taraf olduğu çok taraflı Serbest Ticaret Anlaşmaları, Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması (NAFTA-1994, Meksika ve Kanada'yı kapsamaktadır), ve Orta Amerika ve Dominik Cumhuriyeti Serbest Ticaret Anlaşması (CAFTA-DR)'dır. CAFTA, Kosta Rika, El Salvador, Guatemala, Honduras ve Nikaragua'yı kapsamaktadır.

Diğer taraftan ülkenin ikili STA imzaladığı ülkeler Avustralya, Bahreyn, Şili, İsrail, Ürdün, Fas, Peru, Umman Sultanlığı ve Singapur'dur.

Ayrıca, Kolombiya, Panama ve Güney Kore ile müzakereler tamamlanmış; ancak bu ülkeler ile STA'lar henüz Kongre tarafından onaylanmamış ve yürürlüğe girmemiştir. Malezya, Tayland, Birleşik Arap Emirlikleri ve Güney Afrika Gümrük Birliği (Botswana, Lesotho, Namibia, Güney Afrika Cumhuriyeti ve Swaziland) ile müzakereler devam etmektedir.

Serbest Ticaret Anlaşmaları hakkında detaylı bilgiye, ABD Ticaret Temsilciliği'nin

<http://www.ustr.gov/trade-agreements/free-trade-agreements> adresinden ulaşılması mümkündür.

Söz konusu gelişmeler, bir yandan ABD'nin ithalatında liberalizasyona yol açarken, diğer yandan ABD mallarının üçüncü ülkelerde karşılaştıkları dış ticaret engellerini ortadan kaldırarak ABD ihracatının artırılabilmesi için elverişli bir ortam yaratılmasına neden olmuştur. Bu durum, ekonomide bir çok endüstride var olan oligopolistik yapının kırılmasına ve firmaların artan maliyetlerini azaltma yönünde, teknolojik ilerleme de dahil olmak üzere, gerekli tedbirleri almalarına yol açmış ve dolayısıyla maliyetlerde yaşanan artış fiyatlara doğrudan yansıtılamamıştır.

2008 yılında ABD'nin tüm Serbest Ticaret Anlaşması ortaklarına yaptığı ihracat %8 oranında artış kaydetmiş ve 456,3 milyar dolara ulaşmıştır (ABD'nin toplam ihracatının %38'i). Anılan STA ülkelerinden ABD'ye yapılan ithalat tutarı ise 2008 yılında %4,7 oranında artmış ve 625,8 milyar dolara ulaşmıştır. (ABD'nin toplam ithalatının %30'u)

Diğer taraftan, ABD, Türkiye dahil birçok ülkeyle, ikili yatırımı ve ticareti teşvik etmek amacıyla yatırım anlaşmaları yapmıştır. Bu anlaşmalar genellikle ithalat ve ihracatı olumlu etkilemekle beraber "en çok tercih edilen" ülke statüsünü de güçlendirmektedir. Bu anlaşmaların diğer faydalarının arasında iş atılımlarının, uluslararası kadro transferlerinin, uluslararası finansal, para ve bankacılık işlemlerinin kolaylaştırılması ile patent, marka ve telif haklarının korunması da sayılabilir. Yabancı yatırımcılara ABD'deki yatırımlarını gerçekleştirmeden önce bu tür anlaşmaların getirdiği imkanları ve kısıtlamaları gözden geçirmeleri tavsiye edilmektedir.

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında A.B.D'ye en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Tütün Yetiştirilmesi	\$ 96.352.472
2	Baharatlık, Aromatik Nitelikte ve Eczacılıkla İlgili Bitkilerin Ürünlerinin Yetiştirilmesi	\$ 15.388.962
3	Kimyasal ve Gümreleme Amaçlı Mineral Madenciliği	\$ 21.787.754
4	Balık, Kabuklu Deniz Hayvanları ve Yumuşakçaların İşlenmesi ve Saklanması	\$ 5.783.956
5	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 176.715.161
6	Bitkisel ve Hayvansal Sıvı ve Katı Yağların İmalatı	\$ 13.365.914
7	Kakao, Çikolata ve Şekerleme İmalatı	\$ 21.948.754
8	Tütün Ürünleri İmalatı	\$ 14.413.807
9	Tekstil Elyafın Hazırlanması ve Bükülmesi	\$ 35.590.950
10	Dokuma	\$ 72.923.378
11	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünleri İmalatı	\$ 200.554.387
12	Halı ve Kilim İmalatı	\$ 119.369.220
13	Kürk Hariç, Giyim Eşyası İmalatı	\$ 193.344.007
14	Örme ve Tığ İşi Ürünlerin İmalatı	\$ 27.098.322
15	Rafine Edilmiş Petrol Ürünleri İmalatı	\$ 193.399.512
169	Taş ve Mermerin Kesilmesi, Şekil Verilmesi ve Kullanılabilir Haşe Getirilmesi	\$ 218.171.760
17	Ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 403.746.344
18	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 271.742.724
19	Motorlu Kara Taşıtları İçin Parça ve Aksesuar	\$ 166.228.669
20	Eğlence ve Spor Amaçlı Teknelerin Yapımı	\$ 48.387.395
21	Hava ve Uzay Araçları İlgili Makinaların İmalatı	\$ 310.973.464
22	Mücevharat ve İlgili Eşyaların İmalatı	\$ 138.943.541
	TOPLAM	\$ 3.762.919.487

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-2-

ALMANYA ÜLKE REHBERİ

ALMANYA

Nüfus	82,7 milyon (2008)
Yüzölçümü	356.970 km ²
Başkent	Berlin
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	33.868 Dolar (2009)
Büyüme Oranı (%)	1,3 (2008) -5,0 (2009)
Döviz Kuru	1€=1,39 \$ (2009, ortalama)
Başlıca Şehirler	Berlin (3.430 bin), Hamburg (1.800 bin), Münih (1.300 bin), Köln (995 bin), Frankfurt/Main (665 bin), Dortmund (600 bin)
TelefonKodu	+49

Coğrafi Konum

Almanya coğrafi olarak Orta Avrupa'da, Kuzey Denizi ile Alp Dağları arasında yer almaktadır. Komşu ülkeleri Avusturya, Çek Cumhuriyeti, Hollanda, Fransa, Polonya, İsviçre, Belçika, Lüksemburg ile Danimarka'dır.

Ülkenin Kuzey bölgesi ovalar, orta ve güney batı bölgesinde ihtiyar dağlar, güneyinde Alpler, tepeler ve Bavyera Alpleri ülkenin genel coğrafik yapısını oluşturmaktadır.

Almanya, coğrafi olarak Avrupa'nın tam ortasında yer almaktadır. Dokuz komşu ülke ile sınırdaş konumundadır. Kuzeyde Danimarka, Hollanda, Belçika, Lüksemburg ve Batıda ise Fransa bulunmaktadır. İsviçre ve Avusturya Güneyde, Çek Cumhuriyeti ve Polonya ise Doğu'daki komşularıdır. 3 Ekim 1990 tarihinde Demokratik Almanya Cumhuriyeti ile birleşmesi ile Avrupa'nın ortasındaki konumu daha bariz duruma gelmiştir.

Almanya, doğu ile batı ve İskandinav ile Akdeniz havzası arasında bir köprü durumundadır. Avrupa Birliği ve NATO üyelikleri ile orta ve doğu Avrupa ülkeleri arasında da etkin bir köprü rolünü üstlenmiş bulunmaktadır.

Kuzeyden Güneye hava hattı uzunluğu 876 Km'dir. Batıdan Doğuya uzunluğu ise 640 Km.'dir. Rusya Federasyonu'ndan sonra Avrupa'nın en çok nüfusa sahip ülkesidir.

Siyasi ve İdari Yapı

Devlet federatif yapıdadır. Almanya 16 eyaletten oluşmaktadır (Baden Württemberg, Bavyera, Berlin, Brandenburg, Bremen, Hamburg, Hessen, Mecklenburg-Vorpommern, Aşağı Saksonya, Kuzey Ren-Vestfalya, Rhineland-Palatinate, Saarland, Saksonya, Saksonya-Anhalt, Schleswig-Holstein, Thüringen).

Federal Meclis iki ayrı meclisten oluşmaktadır. Bundestag (Federal Meclis) dört yıl için seçim bölgelerinin nüfusuna göre genel seçimlerle seçilir. Bundesrat ise senato mahiyetindedir: nüfus sayısına bakılmaksızın her eyaletin iki temsilcisinden oluşur. Yasama yetkisi Federal Meclis'e aittir. Ancak Anayasanın Federal Meclis'e bıraktığı alanın dışında Eyalet Meclisleri de yasama

yetkisine sahiptirler. Eyaletler, Federal Meclis'in yasama yetkisine giren bir alanda Federal Meclis bu yetkisini kullanmıyorsa yasal düzenleme yapabilirler.

Federal Cumhurbaşkanı beş yıllığına Federal Meclis Genel Kurulu tarafından kırk yaşını doldurmuş ve milletvekili seçilme hakkına sahip Almanlar arasından seçilir. Cumhurbaşkanı bir defa daha seçilebilirler. Cumhurbaşkanı ülkeyi temsil eder, yasa ile başka türlü düzenlenmedikçe federal yargıç ve memurları atar.

Cumhurbaşkanının özel af ve anayasaya aykırı oldukları iddiasıyla yasaların iptali için anayasa mahkemesine başvurma hakkı mevcuttur. 1 temmuz 2010 tarihinden beri Almanya'nın Cumhurbaşkanı görevini CHRISTIAN WULF yürütmektedir.

Yürütme yetkisi Federal Hükümete aittir. Hükümet Başkanı, Cumhurbaşkanının önerisi üzerine Federal Meclis tarafından seçilir. Hükümet üyeleri ise, Bakanın önerisi üzerine Cumhurbaşkanı tarafından atanır veya azledilirler.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

Toplam nüfus 2007 yılı itibarıyla 82.217.830'dür. Nüfusun 40.274.285'ü erkek, 41.943.545'ü kadındır. Beklenen yaşam süresi erkeklerde 76, kadınlarda 82'dir. Toplam nüfusun 33.954,200'ü bekar, 36.678,600'ü evli, 11.805,300'ü dul veya boşanmış durumundadır.

Nüfusun yaş gruplarına göre dağılımı aşağıdaki gibidir (2008 yılı):

Kaynak: Almanya Ülke Raporu 2009, Berlin Ticaret Müşavirliği

20 yaş altı	16.204.000
20 - 30 yaş	9.767.000
30 - 60 yaş	35.741.000
60 - 80 yaş	16.798.000
80 yaş üstü	3.805.000

Nüfusun (2007 yılı) 74.962.435'ü Alman, 7.255.395'ü yabancılardan oluşmaktadır. Yabancı nüfus içindeki belli başlı milletler şunlardır: Türk 1.912.200, İtalyan 609.800, Sırbistan-Karadağ'lı 591.500, Yunanlı 359.400, Polonyalı 317.600, Hırvat 231.000, Avusturyalı 189.300, Bosna-Hersek'li 163.800, Amerikalı 112.900, Makedonyalı 58.300, Slovenyalı 20.600.

Öte yandan, Almanya'da az sayıda da olsa ulusal "azınlık"lar yaşamaktadır. Bunlar, Sorblar (60.000), Frizyalılar (10.000), Danimarkalılar (50.000) ve Alman Sinti ve Romanlar'dır (70.000). Sorblar, Lausitz bölgesinde yaşamakta olup, slav kökenli bir halktır. Frizyalılar, Kuzey Denizi kıyısında (Aşağı Ren ve Ems nehirleri arasında), Danimarkalılar, Schleswig bölgesinde, özellikle Flensburg civarında yaşamaktadırlar.

Nüfusun Eyaletlere Dağılımı

Kaynak: Almanya Ülke Raporu 2009, Berlin Ticaret Müşavirliği

Baden Württemberg	10.749.755
Bavyera	12.520.332
Berlin	3.416.255
Brandenburg	2.535.737
Bremen	663.082
Hamburg	1.770.629

Hessen	6.072.555
Mecklenburg-Vorpommern	1.679.682
Aşağı Saksonya	7.971.684
Kuzey Ren-Vestfalya	17.996.621
Rhineland-Palatinate	4.045.643
Saarland	1.036.598
Saksonya	4.220.200
Saksonya-Anhalt	2.412.472
Schleswig-Holstein	2.837.373
Thüringen	2.289.219
TOPLAM	82.217.837

Federal Almanya'nın nüfusa ilişkin en önemli sorununun nüfusun yaşlanması olduğu belirtilmektedir. Federal İstatistik Bürosu'na göre, (gelecek yıllarda her bir kadın başına ortalama 1,4 çocuk doğacağı, her yeni doğan erkek çocuğun 81,1 yıl, kız çocuğun 86,6 yıl yaşayacağı ve Almanya'nın her yıl net 200 bin kişi göç alacağı varsayıldığında) bugün 82,5 milyon olan nüfus, 83 milyonu biraz geçtikten sonra 2013 yılından itibaren düşmeye başlayacak ve 2050 yılına kadar 1963 yılı seviyesi olan 75 milyona inecektir. 2050'de, bugün toplam nüfusun %21'ini oluşturan 20 yaş altı nüfus %12'ye düşecek, nüfusun yarısı 48 yaş üstü, %37'si 60 yaş üstü, %12'si 80 yaş üstü grubu oluşturacaktır. Dahası 2020 yılında, çalışma yaşındaki nüfusun (20-64 yaş) yarıdan fazlasını 50-64 yaş arası nüfus oluşturacaktır.

İstihdam Verileri

Kaynak: Almanya Ülke Raporu 2009, Berlin Ticaret Müşavirliği

Birim: 1.000 kişi	2004	2005	2006	2007
Nüfus	82.501	82.464	82.366	82.438
Faal Nüfus	42.723	42.619	42.432	43.267
İşsiz Sayısı	3.931	3.893	3.432	3.608
Çalışan Kişi Sayısı (Ulusal Tanım)	38.792	38.726	39.000	39.659
Ücretli Çalışanlar	34.570	34.370	34.608	35.214
Bağımsız Çalışanlar	4.222	4.356	4.392	4.444

Sektörel bazda bakıldığında 7,9 milyon kişi sanayide, 2,2 milyon kişi inşaat sektöründe, 1 milyon kişi de tarım, ormancılık ve balıkçılık sektöründe istihdam edilmektedir. Almanya'da haftada ortalama olarak 38,29 saat çalışılmaktadır.

Doğal Kaynaklar ve Çevre

Almanya-Arazi Kullanımı (1.000 Hektar-Ha)

Kaynak: FAOSTAT – FAO Statistics Division

	2007
Ülkenin Yüzölçümü	35.712
Tarımsal Araziler	16.950
Orman Arazileri	11.076
Diğer Araziler	6.851
Su Alanı (göller vb.)	835

Almanya geniş çayırılara ve ormanlara, verimli ovalara sahiptir. Tarımsal araziler yaklaşık 17 milyon Ha, ülkenin ormanlık arazisi ise 11 milyon hektardır. Tarımsal arazilerin 11,88 milyon Ha'lık bölümünü ekilebilir araziler, 198 bin Ha'lık bölümünü sürekli bitkiler 4,9 milyon Ha'lık bölümünü de sürekli çayır ve otlaklar oluşturmaktadır.

Ülkenin iki büyük akarsuyu, güneyden kuzeye akan Ren Nehri ve Çek Cumhuriyeti'nden gelip Hamburg Limanı yakınlarında denize ulaşan Elbe hem Almanya, hem de diğer Avrupa ülkeleri için geleneksel su yolları olarak büyük bir öneme sahiptirler. Ayrıca Ren Nehri'ni, kollarından biri olan Main Nehri vasıtasıyla, Almanya'da doğup Avusturya üzerinden Karadeniz'e dökülen Tuna Nehri'yle birleştiren bir kanal inşa edilmiştir.

Tarım, ormancılık ve balıkçılık, GSYİH'nın %1'ini oluşturmalarına rağmen, sektör ülkenin sosyal dokusu bakımından belirgin bir öneme sahiptir. Almanya'nın gıda bakımından kendine yeterlilik oranı %70'ler düzeyindedir. 2009 yılında tarımsal ticaret açığı 5,2 milyar avro olarak gerçekleşmiştir.

Almanya'nın gerek petrol gerekse maden cevheri bakımından kaynakları sınırlı olup, bu açıdan büyük ölçüde dışa bağımlıdır. Bununla birlikte, yurtiçi tüketiminin dörtte birini karşılayabilecek düzeyde doğalgaz kaynaklarına, ayrıca geniş taş kömürü, linyit kömürü ve tuz kaynaklarına sahiptir. Bunlar dışında ülke, önceki yıllarda eski Doğu Almanya'nın önemli üreticiler arasında olduğu potasyum ve küçük miktarlarda olmak üzere uranyum, kobalt, bizmut ve antimon – Güney sınırlarında Çek Cumhuriyeti ile ortak çıkarılmaktadır- gibi maden ve mineral kaynaklarına sahiptir.

Ancak, ülke genel olarak metal-mineral kaynakları açısından yoksuldur.

Önemli linyit rezervleri Ren bölgesi, güney Brandenburg, Saksonya, Saksonya-Anhalt ve Aşağı Saksonya'nın doğusunda bulunmaktadır. Ekonomik olarak çıkarılabilir rezervlerin 43 milyar ton olduğu tahmin edilmektedir. Önemli taş kömürü rezervleri ise Ruhr bölgesinde (Kuzey Ren-Westfalya) ve Saarland'dadır. Rezerv büyüklüğü 24 milyar tondur. Ancak bu rezervlerin işletilmesinin ekonomik olmadığı düşünülmektedir.

1990'lara kadar Almanya'da (Saksonya ve Thüringen) önemli miktarda uranyum da çıkarılmıştır. Ancak nükleer santralleri işletmek için gerekli zenginleştirilmiş uranyum ithal edilmektedir.

Almanya yenilenebilir enerjiler alanında AB ülkeleri arasında ilk sırada yer almaktadır. Ülkenin, dünyanın gelişmiş ekonomileri arasında ilk büyük yenilenebilir enerji ekonomisi olduğu ifade edilmektedir. Yeşil enerjiye geçişin temeli, "Birlik'90/Yeşiller" partisinin iktidar ortağı olduğu 1998-2005 yılları arasında gerçekleştirilen yasal düzenlemelere dayanmaktadır.

Ekonomik Yapı

GSYİH'nin Sektörlere Göre Dağılımı

Kaynak: The Economist Intelligence Unit

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Tarım	1,1	0,9	0,9	0,9	0,9	0,8
Sanayi	29,1	28,9	29,4	30,1	29,6	26,4
Hizmetler	69,8	70,2	69,8	69,0	69,5	72,8

Alman ekonomisinin kalbini imalat sanayi ve ilgili hizmet sektörleri oluşturmaktadır. En önemli imalat sektörleri sanayi makineleri, otomotiv ve kimya sanayi iken son yıllarda telekomünikasyon sektörü de önde gelen faaliyet alanlarından biri haline gelmiştir. Diğer

tarafından, Ruhr bölgesindeki çelik imalat sektörü ciddi biçimde küçülürken tarım da önemini giderek yitirmiştir. Diğer sanayileşmiş ülkelerde olduğu gibi Almanya'da da hizmetler sektörünün önemi giderek artmıştır. 2009 yılı itibarıyla hizmetler sektörü, ekonominin %72,8'lik kısmını oluşturmaktadır.

Ekonomik Performans

Yıllık Değişim Oranları (%)

a Güncel. b Economist Intelligence Unit tahmini. c Economist Intelligence Unit projeksiyonu. Kaynak: IMF, International Financial Statistics.

	2006	2007	2008	2009 ^a	2010 ^b	2011 ^c	2012 ^c
Özel Tüketim	1.4	-0.2	0.7	-0.2	0.5	1.0	1.4
Kamusal tüketim	1.0	1.6	2.3	2.9	2.0	0.3	0.3
Brüt sabit yatırım	8.0	4.7	2.5	-10.1	4.8	2.8	2.5
İhracat	13.1	7.6	2.5	-14.3	15.2	6.4	4.5
İthalat	11.9	5.0	3.3	-9.4	14.5	6.2	4.5

Alman ekonomisi 2009 yılında, son 60 yılın en büyük gerilemesini yaşayarak yıllık bazda %5 oranında küçülmüştür. Büyüme hızındaki düşüşün önemli bir kaynağı özel tüketimdeki düşüş olarak gösterilmektedir. Bu düşüşün de, tüketicinin, avro'nun tedavüle girmesiyle birlikte fiyatların hızlı bir şekilde artmakta olduğu düşüncesiyle tüketim harcamalarını kısması, ücret artışlarının yavaşlaması ve istihdamdaki olumsuz gelişmelerden kaynaklandığı ifade edilmektedir.

2003 yılından başlayarak yurtiçi talepte de önemli düşüş olduğu görülmektedir. Bu gelişimin nedenleri ise, yatırımlardaki (makine-ekipman) ve inşaat sektörü büyümesindeki beklenenin ötesindeki düşüşlere bağlanmaktadır. Öte yandan, ithalatın iç talepteki daralmaya bağlı olarak gerilemesi ve ihracattaki artış büyümeye beklenenin ötesinde katkı yapmıştır. 2007 yılında tüketici fiyatları artmıştır. Tüketici fiyatları, 2003 yılını takip eden yıllarda yükseliş eğilimi göstermektedir.

İhracatın 2009 yılında %14,3 azalması 1950'den bu yana yıllık bazda yaşanan en büyük düşüş olmuştur. İhracattaki gerileme aynı zamanda 2003'ten bu yana dünya ihracatında ilk sırada yer alan Almanya'yı 2009 yılında Çin'in ardından ikinci sıraya düşürmüştür. 2009 yılında yaşanan GSYH daralması 4,7 olarak gerçekleşmiş olup 2010 yılında toparlanan Alman ekonomisi yılı %3,6'lık büyümeyle tamamlamıştır. Bu 1990'da doğu ve batı Almanya'nın birleşmesinden sonra gerçekleşen en yüksek orandır. Son çeyrekte büyümeyi hem iç hem dış talepteki artış tetiklemiştir. Ayrıca 3. çeyrekte ihracatın ithalattan daha hızlı artması büyümeye etki eden faktörlerden olmuştur. 2011 yılında büyümenin %2.6 olarak gerçekleşmesi beklenmektedir.

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında almanya'ya en çok ihraç edilen ürünler sıralanmıştır.

1	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 639.230.121
2	Dokuma	\$ 175.477.759
3	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünlerinin İmalatı	\$ 545.505.681
4	Kürk Hariç, Giyim Eşyası İmalatı	\$ 2.534.803.677
5	Örme ve Tığ İşi Ürünlerin İmalatı	\$ 514.633.124
6	İç ve Dış Lastik İmalatı	\$ 146.865.115
7	Diğer Kauçuk Ürünlerin İmalatı	\$ 217.428.142
8	Plastik Ürünlerin İmalatı	\$ 183.051.355
9	Ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 124.994.654
10	Değerli Ana Metaller ve Diğer Demir Dışı Metallerin İmalatı	\$ 369.091.749
11	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Fabrikasyon Metal Ürünlerin İmalatı	\$ 367.990.733
12	Tüketici Elektronik Ürünlerin İmalatı	\$ 301.215.033
13	Ev Aletleri İmalatı	\$ 350.385.380
14	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 1.066.526.765
15	Motorlu Kara Taşıtları İçin Parça ve Aksesuar İmalatı	\$ 1.081.184.373
16	Gemiler ve Yüzen Yapıların İnşaatı	\$ 39.538.881
	TOPLAM	\$ 11.479.065.525

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-3-

B.A.E. ÜLKE REHBERİ

BİRLEŞİK ARAP EMİRLİKLERİ

Nüfus	:	5,5 Milyon (EIU tahmin)
Yüzölçümü	:	83 600 km2, Adalar hariç yüzölçümü 77 700 km2, Topraklarının %97'si çöldür.
Başkent	:	Abu Dhabi
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	34 199 Dolar (2009 EIU tahmin)
Büyüme Oranı	:	7,4 (2008 gerçekleşen) -3,5(2009 tahmin)EIU
Döviz Kuru	:	1 ABD \$ = 3,67 Dh)
Başlıca Şehirler	:	Dubai, Abu Dhabi, Şarjah, Ras al-Khamiah, Ajman, Fujairah, Umm al-Qaiwain
Telefon Kodu	:	+971

Coğrafi Konum

Birleşik Arap Emirlikleri Arap Körfezi'nin ortasında yer almaktadır. Kuzeyden Arap Körfezi, batıdan Katar ve Suudi Arabistan Krallığı, güneyden Umman Sultanlığı ve Suudi Arabistan Krallığı ve doğudan Umman Körfezi'ne sınır komşusudur.

Siyasi ve İdari Yapı

Başkenti Abu Dhabi olan Birleşik Arap Emirlikleri, yedi emirlikten meydana gelen bir federasyondur. (Abu Dhabi, Dubai, Şarjah, Ras al-Khamiah, Ajman, Fujairah, Umm al-Qaiwain). Şeyh Khalifa bin Zayed al-Nahyan, ülkenin kuruluş tarihi olan 1971 yılından beri yönetimde olan babası Şeyh Zayed bin Sultan al-Nahyan'ın ölümü üzerine 2004 yılından ülkenin ve Abu Dhabi'nin başına geçmiştir. Ülkenin ikinci büyük Emirliği olan Dubai'nin yöneticisi Şeyh Muhammed bin Rashid al-Maktoum ise ülkenin Başbakanı konumundadır.

Bağımsızlık öncesinde, Aşiretler Devleti (Trucial States) olarak tanınan ülke, 1971 yılına kadar İngiltere'nin himayesinde kalmıştır. 2 Aralık 1971'de ise Birleşik Arap Emirlikleri'nin kuruluşu ilan edilmiş, aynı gün Sheikh Zayed bin Sultan al-Nahyan ülkenin Başkanı seçilmiştir.

Sheikh Khalifa'nın liberal, sosyal ve ekonomik politikaları sürdürmeye devam edeceği, dış politikada Batı'yı takip edeceği, emirlikler arasındaki ilişkileri sağlam bir zeminde tutacağı ve Abu Dhabi'nin BAE içindeki hakim durumunu devam ettireceği tahmin edilmektedir.

BAE geleneksel Arap kültürü ve İslami değerleri açısından diğer Arap ülkelerinden farklı bir konumdadır. Ülkede modern bir tarzda inşa edilmiş betonarme, cam ve çelik konstrüksiyonlu binaların yanı sıra; çöllerde eski yaşam şekillerine de rastlanmaktadır. BAE'de Şeyhlerin yönetimi, Avrupa'daki kral ve kraliçelerin yönetimlerine benzer bir yapı sergilemektedir. Ancak, Avrupa'daki Kraliyet yönetimlerinden farklı olarak, krallar yönetimde aktif bir rol oynamaktadır. Ülkedeki en üst siyasi otorite olan Federal Yüksek Konsey (Supreme Council) 7 Emir'den oluşmaktadır. Bu Konsey federal yasaları onamakta, üyeleri arasından Devlet Başkanı, Başbakanı ve Bakanları seçmektedir. Abu Dhabi Emiri Devlet Başkanı, Dubai Emiri ise Devlet Başkan Yardımcısı ve Başbakan olmaktadır. Alınan kararların Abu Dhabi ve Dubai Emirleri ve en az üç diğer Emir tarafından onaylanması gerekmektedir.

Federal Ulusal Konsey'in 40 üyesi; 7 Emir tarafından iki yıllık dönem için atanmaktadır. Konsey'de Bakanlıkların politikaları tartışılmakta olup, alınması gereken önlemler hakkında üyeler görüş ve tavsiyelerini dile getirmektedir. Ayrıca hükümet tarafından hazırlanan federal yasa tasarıları görüşülmekte ve öneriler sunulmaktadır. Ancak, Konsey'in veto yetkisi bulunmamaktadır.

Ülke 7 Emirlikten oluşmaktadır. Bu Emirlikler, Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Ras al-Khaimah, Umm al-Quwain ve Fujairah'tır.

Abu Dhabi: Abu Dhabi Emirliği, yedi emirlik içerisinde en büyük olanıdır. Emirlik, ülke topraklarının yaklaşık %86'sını kaplamaktadır. BAE, 200'e yakın adayı ihtiva etmekte olup, Abu Dhabi de bu adaların biri üzerine kurulmuştur. Ülke nüfusunun yaklaşık üçte biri Abu Dhabi'de bulunmaktadır.

Dubai: BAE'nin ticaret ve turizm merkezi olan Dubai, yıllardır Doğulu ve Batılı iş adamları arasında bir bağlantı noktası olmuştur. Toplam alanı 3 885 km² olup, BAE topraklarının %5'ini oluşturmaktadır.

Şehir 20 km uzunluğunda bir haliç ile ikiye ayrılmıştır. Burj Dubai tarafında Dubai idari ofisleri, büyük şirketlerin ofisleri, bankalar, gümrük ve liman idaresi bulunmaktadır. Dubai'nin kuzeyi ise Deira olarak adlandırılmakta olup, bu bölgede büyük ve irili ufaklı alışveriş merkezleri, okullar, marketler ve oteller bulunmaktadır.

Dubai, BAE içindeki ikinci büyük Emirliktir. Emirlik'in büyük bir çoğunluğu oturulamaz durumda olan çöl iklimine sahip olmasına rağmen, Dubai şehri metropolitan bir yapıya sahiptir. Arapça resmi dil olup, İngilizce de yaygın biçimde konuşulmaktadır.

Seikh Rashed bin Saeed al-Maktoum petrol sanayisini geride bırakacak şekilde ülkeyi ticarete açmayı başarmıştır.

Sharjah: Sharjah, BAE'nin üçüncü büyük Emirliğidir. Dubai'nin tam kuzeyinde yer alan ve Sheikh Sultan bin Mohammad al-Oassimi tarafından yönetilen Sharjah'ta İslami gelenekler sürdürülmektedir. Yakın zamanlarda Orta Doğu'nun kültür merkezi olma yolunda adımlar atılmakta, eğitim ve kültür alanında gelişmeler yaşanmaktadır.

Ajman: Ajman, BAE'nin en küçük Emirliği olup, sadece 250 km²'lik bir alanı kaplamaktadır. Emirlik'in büyük bir kısmı Basra Körfezi kıyısında ve Sharjah'ın hemen kuzeyinde yer almaktadır. Ajman'da, içinde iki küçük yerleşim bölgesi bulunan Masfut ve Manama adı verilen adalar bulunmaktadır.

Eski çağlardan beri yerleşime uygun topraklara sahip olan Ajman, yakın zamanda bir balıkçı köyü olarak ünlenmiştir. BAE ile birleşmesinden sonra Sharjah ve Dubai'deki gelişmelerden burası da nasibini almıştır. Ajman doğal gaz ve petrol kaynakları açısından fazla zengin olmayan, ucuz ve sakin bir şehirdir.

Ras al-Khaimah: MÖ 2000 yıllarında kurulan Ras al-Kaimah, önemli bir liman kenti ve tarım merkezidir. Dıgdagga Khaimah'ta kurulan modern çiftlikte süt ürünleri üretilmekte, hayvancılık ve tavukçuluk yapılmakta, meyve ve sebze üretilmektedir.

Ras al-Kaimah'tan çoğunlukla hammadde (inşaat taşları, patlayıcılar ve ilaçlar) ihracatı yapılmaktadır. Şehirde keşfedilen sınırlı sayıdaki petrol alanlarında yapılan üretim günlük 10 000 varile ulaşmıştır. Turistler için ise Ras al-Kaimah'ta arkeoloji, etnoloji ve tarih müzesi bulunmaktadır.

Umm al-Quwain: Kıyıda devam eden kara yolu üzerinde bulunan Umm al-Quwain, küçük bir Emirliktir. Petrol bulunmadan ve Emirlikler birleşmeden önce izole edilmiş ve fakir bir Emirlik olan Umm al-Ouwain'in altyapısında ve iş imkanlarında son yıllarda ilerleme kaydedilmiştir.

Emirlik'te bulunan Ahmet bin Rashid Limanı uluslararası standartlarda olup, 115 metreden 400 metreye kadar uzanan dört rıhtıma sahiptir. Umm al-Ouwain'de 1987 yılında kurulmuş olan bir serbest bölge de bulunmaktadır. Modern bir ulaşım ve telekomünikasyon sisteminin yanında modern bir hastane ve yerel radyo istasyonuna da sahip olan Emirlik'in tarihi kuleleri, kaleleri, geleneksel at ve deve güreşleri turistlerin ilgisini çekmektedir.

Fujairah: Fujairah, Umman Körfezi'nde yer alan tek Emirliktir. Dağlık alanların eteğinde dar bir alanda yer alan Fujairah, bozulmamış plajları ile ünlüdür. Balıkçılık, atıcılık ve dalış gibi aktiviteler yaygındır.

Fujairah Limanı 1982 yılında inşa edilmiş olup, konteyner taşımacılığına ve Arap yarımadasının ihtiyacına yönelik olarak küçükbaş ve büyükbaş hayvan taşımacılığına uygundur. Emirlik içinde uluslararası bir havaalanı ve çok sayıda küçük sanayi yatırımı bulunmaktadır. Mermer, fayans, ayakkabı ve çimento fabrikaları bu işletmelerden bazılarıdır.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

Nüfus İstatistikleri

a. Tahmini

Kaynak: Economist Intelligence Unit, UAE Country Report, 2009.

	2004	2005	2006	2007	2008a	2009a
Toplam Nüfus (Milyon)	4,3	4,6	4,9	5,3	5,6	5,5
Yıllar İtibarıyla % Değişim	6,9	6,5	6,3	6,1	5	-1,7

BAE nüfusu sürekli bir artış göstermektedir. 1980 yılında 1 milyon olan nüfus 2007 yılında 5,3 milyona ulaşmıştır. Nüfusun 2008 yılında 5,6 milyona ulaşacağı, 2009 yılı sonunda ise bir miktar azalarak 5,5 milyon olacağı tahmin edilmektedir. Nüfusun etnik bileşimi ile ilgili güncel veriler olmamasına rağmen, toplam nüfusun %60'ının Asya kökenli (daha çok inşaat, imalat ve hizmet sektörlerinde çalışan Hindistan, Pakistan, Bangladeş ve Filipinler vatandaşları) olduğunu tahmin edilmektedir. Ülkedeki en büyük yabancı gruplar Hintli ve Pakistanlı olup, Hintlilerin toplam nüfusa oranı % 36, Pakistanlıların ise %14'tür. Batılı ülkelerden gelip BAE'ye yerleşenlerin sayısı, sanıldığı kadar fazla olmamakla birlikte, nüfusun %5'ine karşılık gelmektedir. Nüfusun geri kalanı ise İranlı ve diğer Arap ülke vatandaşlarından oluşmaktadır. Emirlik halkının nüfusunun ise 870 000 olduğu tahmin edilmektedir. Bu rakam ülke nüfusunun yaklaşık %17'sine tekabül etmektedir. On yıl öncesinde ise yerel halkın tüm nüfusa oranının %24 olmuştur. Yerel halkın toplam nüfusa oranının en düşük olduğu yer %5'lik oranla Dubai Emirliği'dir.

Son yıllarda göçmen işçilerin yaşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi konularında talepleri artmış ve grevler organize edilmiştir. 2007 yılı Kasım ayında yaklaşık 40 000 inşaat işçisi yaklaşık bir hafta iş bırakma eylemi gerçekleştirmiştir.

Ülkede son yıllarda göçmen işçilerin yerini BAE vatandaşlarının alması fikrine giderek sıcak bakılmaktadır. Çalışan BAE vatandaşlarının %88'i kamu sektöründe istihdam edilmekte, bunların da %56'sı polis teşkilatında ya da askeri kuvvetlerde görev yapmaktadır. BAE nüfusunun yaklaşık %40'ının 21 yaş altı kişilerden oluştuğu dikkate alındığında, işsizliğin ilerleyen yıllarda BAE vatandaşları için önemli bir sorun teşkil etmesi muhtemel gözükmektedir.

Hükümet göçmenlerin istihdam edilmesi ile ilgili kontrollerini sıkılaştırmış, kaçak işçilerin birikimleri ile birlikte ülkeyi terk edebilmelerini öngören periyodik af yasaları çıkarmış, vize sürelerinin uzatılması ile ilgili sıkı tedbirler uygulamıştır. Özel sektörde istihdam edilen toplam iş gücünün sadece %2'sinin BAE vatandaşlarından oluşması dolayısıyla hükümet, özel sektör yöneticilerini de yabancı çalışanların BAE vatandaşları ile değiştirilmeleri konusunda uyarmaktadır. Bankacılık sektöründe de yabancı iş gücünün çalıştırılması ile ilgili yasal kotalar bulunmaktadır.

Diğer taraftan, BAE'nin kalkınma hedeflerini gerçekleştirmek için yabancı işgücüne ihtiyaç duyması söz konusu olduğundan, BAE'nin uyguladığı "Emirleştirme" politikası eleştirilmektedir. Özel sektörde faaliyet gösteren işverenler de yabancılardan daha fazla hakka sahip oldukları ve daha yüksek ücret talep ettikleri gerekçesiyle yerlileri istihdam etmeyi tercih etmemektedir. Öte yandan BAE'li gençler de daha yüksek bir ücret ve daha kısa mesai saatleri uygulanması nedeniyle kamu sektöründe çalışmayı tercih etmektedir. İşsizlere yönelik refah ödemelerinin yüksek olması da işsizleri iş aramaktan uzaklaştırmaktadır.

Doğal Kaynaklar ve Çevre

Çöllerin ve deniz kıyılarının birleşimi sonucunda ülkede yazları sıcak ve nemli bir hava görülmektedir. Hava sıcaklığı yazın 46 dereceye kadar çıkabilmekte ve %100 nem hissedilebilmektedir. Kışları ise ülkeye ılıman iklim hakim olmakta ve sıcaklık 14-23°C arasında değişmektedir. Zaman zaman yaşanan kum fırtınalarının dışında sel, kasırga ve deprem gibi doğal afetlere rastlanmamaktadır. Su kıtlığı son yıllarda BAE için önemli bir sorun haline gelmiştir.

Yeraltı sularının yetersizliği ve su talebinin karşılanmasındaki güçlükler nedeniyle, kullanılan suların %80'i deniz suyunu arıtma tesislerinden karşılanmaktadır. BAE'de her emirlik kendi elektrik ve su sistemlerini işletmekte olup, son yıllarda elektrik şebekelerinin birleştirilmesi gündeme gelmiştir. Abu Dhabi Su ve Elektrik Şirketi'nin (ADWEC) tahminlerine göre elektrik ihtiyacı, 2009 yılında 8 714 megavata ve 2015 yılında 14 000 megavatın üstüne çıkacaktır. ADWEC'e göre Abu Dhabi'deki su ihtiyacı 2009 yılında 760 milyon galon/gün ve 2015 yılında 968 milyon galon/gün olarak gerçekleşecektir.

BAE'nin sahip olduğu en önemli kaynaklar olan petrolün ve doğalgazın %90'ından fazlası Abu Dhabi'de çıkarılmaktadır. BAE'deki doğal gaz ve petrol rezervleri, OPEC içindeki en büyük beşinci rezervlerdir. Ayrıca Fujairah ve Ras al-Khaimah'ta bakır, Abu Dhabi'de magnezyum ve kuzeydeki emirliklerde manganez çıkarılmaktadır. BAE'nin doğal gaz rezervleri ise 213 trilyon ft3 ile dünyadaki en büyük beşinci doğal gaz rezervidir.

Federal Hükümet, Ağustos 1998'de BAE'nin ilk ulusal çevre yasasını onaylamıştır. Yeni yasa ile birlikte emisyon hacmi üzerine kısıtlamalar getirilmiş ve bunun gibi birçok önlem hayata geçirilmiştir. Son yıllarda Abu Dhabi'li yetkililer çevre bilincinin artırılmasına yönelik kampanyalar yürütmektedir. Ayrıca, dünyanın ilk sıfır-karbonlu ve sıfır-atıklı şehrinin Abu Dhabi'nin merkezinde kurulacağı açıklanmıştır. Şehrin içinde araştırma merkezleri, laboratuvarlar, şirketler için ayrılmış dükkanlar, hafif imalat fabrikaları, bilim müzesi ve eğlence merkezlerinin kurulması planlanmaktadır. Otomobil kullanımının yasak olacağı, tamamen yenilenebilir enerjinin kullanılacağı ve çevresindeki tarlalarla kendi kendine yetebilmesi düşünülen bu şehirde yatırım yapacak olan firmalara vergi muafiyetinin yanı sıra %100 mülkiyet ve fikri mülkiyet hakkının korunması gibi imkanlar sunulması düşünülmektedir.

Ekonomik Yapı

Abu Dhabi'de petrolün yanı sıra petrokimya sanayi gibi enerji-yoğun ve petrol türevleri hammaddelerin kullanıldığı üretim alanları ile doğal gaz ihraç endüstrisi de gelişmiş olan sektörlerdendir. Petrol gelirleri devletin başlıca gelir kaynağını oluşturmakta ve petrol dışı sektörleri de doğrudan ve dolaylı yoldan etkilemektedir.

Hong Kong ve Singapur'dan sonra bölgesel ve uluslararası arenada en önemli merkezlerden biri olma hedefi ile yola çıkan Dubai, bölgesel anlamda bu hedefini gerçekleştirmiş ve diğer Körfez ülkeleri arasında en önemli ticaret ve hizmet merkezi olarak öne çıkmayı başarmıştır. BAE'nin ticaret sistemi reeksporta dayalı olup, kayıtlı reeksportun yaklaşık %85'i Dubai tarafından gerçekleştirilmektedir. 1985 yılında faaliyete geçen ve bölgenin en büyük serbest bölgesi olan Dubai'deki Jebel Ali Serbest Bölgesi, dünyada ISO 9002 belgesini alan ilk serbest bölgedir. En modern ve gelişmiş haberleşme ve ulaşım ağlarının bulunduğu bölgede yatırımcılardan gelir vergisi ve servet vergisi alınmamakta, ayrıca kurumlara 50 yıl süreyle kurumlar vergisi muafiyeti uygulanmaktadır.

Ekonomi Politikaları

Ülkenin ekonomi politikası Dirhem'in Dolara sabitlenmiş olması nedeniyle mali araçlara dayanmaktadır.

Emirliklerin ekonomik yapıları ve ekonomik vizyonları değişiklik göstermektedir. Petrol kaynaklarının büyüklüğü nedeniyle Abu Dhabi'nin ekonomik çeşitliliği az olup, ekonominin yabancı sermayeye açıklık oranı düşüktür. Buna rağmen Abu Dhabi, altyapı hizmetlerinde, su ve enerji gibi temel hizmetlerde özel sektörün ekonomiye katılımını sağlamış bir emirliktir. Abu Dhabi'de doğal gaz rezervlerinin ve petrokimya gibi enerji-yoğun endüstrilerin geliştirilmesi yönünde de hızlı adımlar atılmıştır. Dubai'de ise kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi yönünde ilerleme kaydedilememiş, fakat petrol dışı sanayi girişimlerinin ve hizmet sektörünün gelişimi için çaba gösterilmiştir.

Ülkenin anayasasına göre her bir emirliğin, gelirinin yarısını federal bütçeye aktarması gerekirken; uygulamada Abu Dhabi ve Dubai yarıdan az pay aktarmaktadır. Federal bütçede meydana gelen bir açık ise bu iki emirliğin ek katkısı ve BAE Merkez Bankası'nın desteği ile finanse edilmektedir.

Ekonomik Performans

Ülkede petrolün çıkarılmaya başlandığı 1958 yılından bu yana Birleşik Arap Emirlikleri'nin ekonomik performansı petrol fiyatlarındaki dalgalanmalara göre değişiklik göstermiş; sanayi üretimi ve ihracat bu dalgalanmalardan doğrudan etkilenirken, harcamalar ve faiz oranları dolaylı biçimde etkilenmiştir.

Ekonomideki genişlemede, ihracat gelirlerindeki artışın yanı sıra yatırımlardaki ve özel tüketimdeki artışın da etkisi olmuştur. Böylece, ülkede yaşayanların refahı artmış, kredi olanaklarından yararlanma kapasitesi yükselmiş, hızlı nüfus artışının etkisiyle tüketimde de hızlı bir artış meydana gelmiştir.

2009 Yılında BAE Ekonomisinde Ortaya Çıkan Gelişmeler*

Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) ekonomisinin performansı açısından öncelikli derecede belirleyici konumda olan ham petrol varil fiyatı 2008 üçüncü çeyreğinden başlayarak hızlı bir düşüş göstermiş ve sözkonusu fiyat seviyesi 2009 yılı ilk yarısında da kısmen düşük düzeylerde kalmıştır.

Petrol gelirlerinin azalması yanında, global ticaret ve lojistik hizmetlerinin daralması, ülke ekonomisini sürükleyici sektörler arasında yer alan gayrimenkul piyasasının keskin bir gerileme göstererek fiyatların dibe vurması, BAE açısından geride bıraktığımız sene içinde ekonomik performansı derinden etkileyen gelişmeler olarak kendisini göstermiştir. Bu gelişmelere ilaveten Dubai Hükümetinin Dubai World ve bağlı şirketlerinin toplam 26 milyar Doları bulan borçlarının yeniden yapılandırılmasına yönelik talebi, Dubai başta olmak üzere ülkedeki para ve kredi piyasalarını menfi yönde etkileyen bir başka faktör olmuştur.

Yukarıda özetlenen olumsuzluklar neticesinde ülke GSYH'nın 2009 yılı genelinde % 0,5 daraldığı, petrol-doğal gaz kaynaklarından oluşan hidrokarbon ekonomisinin de uluslararası fiyat hareketleri ve OPEC kotalarından etkilenerek benzer biçimde % 6,5 civarında gerilediği tahmin edilmektedir. Hidrokarbon dışındaki ekonominin geçtiğimiz üç yılda sergilediği % 8'lik ortalama büyüme performansının çok gerisinde kalarak %1 düşüş gösterdiği, ekonomik aktivitedeki canlılığın özellikle Abu Dhabi Emirliği kamu altyapı yatırımlarıyla ikame edilmeye çalışıldığı görülmektedir.

2008 yılında %12 gibi çarpıcı rakamla zirve yapan tüketici enflasyonu, düşük fiyatlı ithalat yanında kira ve konut fiyatlarındaki gerilemenin etkisiyle 2009 yılında %1'e düşmüştür. Son on yılda devamlı artmak suretiyle fazla veren cari hesap dengesi ilk defa 2009 yılında GSYH'nın % 2,7'si seviyelerinde açık vermiştir. Cari açık oluşmasının en önemli nedeni BAE hidrokarbon ihracat gelirlerinin % 45 oranında azalması ve buna karşılık ithalatın ise % 22 düşmesidir.

Bankacılık sektörünün 2008 ve önceki yıllarda uyguladığı yıllık % 20 büyüyen kredi genişlemesi, bankaların sermaye yeterlilik rasyosunun makul düzeylere çekilmesi ve takibe düşen alacakların yarattığı endişeler temelinde 2009 yılında hızla düşerken, piyasaya yönelik krediler geçtiğimiz sene içerisinde kamu sektörü sermayeli müteşebbis işletmelere yönelik kullanılmıştır. Konsolide bütçe, 2008 yılında GSYH'nın % 21'i oranından fazla verirken, 2009 yılında gerek petrol ve petrol dışı gelirlerde ortaya çıkan azalma, gerekse genişleyici bütçe yaklaşımına bağlı %14'lük harcama kalemlerindeki artış neticesinde önemli gerileme göstermiştir. Petrol dışı GSYH açığı, bir önceki yıl %7 iken, özellikle Abu Dhabi Emirliğinin devam etmekte olan büyük ölçekli altyapı projeleri için tahsis etmiş olduğu harcamalar neticesinde açık % 34 gibi yüksek bir orana tırmanmıştır. Dubai emirliğinin bütçe harcamalarındaki artış ise sınırlı düzeyde kalmıştır.

Ekonomideki bir başka ilginç gelişme ise, BAE yerel para birimi Dirhemin ABD Dolarına sabitlenmesi politikasından vazgeçileceğine dair beklenti nedeniyle, yurtdışındaki spekülasyonlar aracılığıyla getirilerek sisteme giriş yapmış para ile emlak piyasası başta olmak üzere alternatif yatırımlara yönelik gelen yabancı sermayenin, 2008 yılında başlayan krizle birlikte ülkeyi terk etmesi neticesinde 2008-2009 döneminde Merkez Bankası rezervlerinde görülen % 62'ler seviyesindeki düşüştür.

* Kaynak: T.C. Abu Dhabi Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği bilgi notu(Nisan 2010).

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

Global finansal kriz, BAE'de mevcut ve yeni başlatılacak projelerin finansmanından, borsanın performansına kadar uzanan geniş bir yelpazede ülke ekonomisi üzerindeki olumsuz etkisini göstermiştir. 2008 yılını %7,4'lük büyüme hızı ile tamamlayan BAE ekonomisinde, petrol fiyatlarındaki düşüş, uluslararası finansal krizin etkileri ve özellikle inşaat-emlak sektöründe görülen hızlı daralma neticesinde 2009 yılında negatif büyüme gerçekleşmiştir.

BAE'nin Ham Petrol Üretim ve Ticareti'nin Ekonomiye Etkisi Projeksiyonu

Kaynak: T.C.Abu Dhabi Ticaret Müşavirliği

2010 2011 2012

Ham petrol üretimi (milyon varil/gün)	2.8	2.95	3.08
Ham petrol ihracatı (milyon varil/gün)	2.2	2.32	2.43
BAE GSYH (milyon ABD Doları)	248	266	289
Reel GSYH artış hızı (%)	0,6	3,1	4

Ham petrol fiyatlarına yönelik projeksiyonlar dikkate alındığında 75-85 Dolar/varil bantına oturan petrol fiyatlarının etkisiyle 2010 yılı genelinde GSYH'nın %10'una tekabül edecek biçimde bütçenin tekrar artı bakiye vermesi beklenmektedir. Orta vadede, petrol ticareti gelirlerindeki artış, KDV uygulmasına geçiş ve ülkede halen devam eden bazı büyük yatırım projelerinin tamamlanıp devreye girmesiyle beraber bütçe gelir fazlası GSYH'nın %15'i düzeyine erişecek biçimde artacaktır.

2010 yılında Abu Dhabi emirliğinde devam eden projelerde kısmi daralma ve emirlik sermayeli işletmelere verilen mali destekte ortaya çıkacak birtakım sınırlandırmalarla beraber, petrol dışı bütçe açığının % 4 seviyesinde daralarak, GSYH'nın %30'u düzeyinde gerçekleşmesi öngörülmektedir.

Dubai emirliği GSYH'nın %25'i emlak ve inşaat piyasasına dayanmaktaysa da, Emirlik ekonomisinin 2010 yılındaki performansı, daha ziyade Emirlik üzerinden pazarlanan (re-eksport ticareti) ürün ve hizmetlere yönelik ortaya çıkacak global taleple ve Dubai iştiraki şirketlerin bankalara olan borçlarının yeniden yapılandırılmasıyla doğrudan bağlantılı gözükmemektedir.

Dubai World borçlarının zamanında ödenememesiyle bağlantılı olarak çıkan kriz ve güvensizlik ortamı ülkeye girebilecek yabancı sermayeyi menfi etkileyerek özellikle proje finansmanı yönüyle sınırlandırmaktadır. Yabancı yatırımların cesaretlendirilmesi için piyasaya ve devlet işletmelerinin bilançolarına daha fazla şeffaflık getirilmesi, yabancı fonlara yönelik Devlet garantilerinin sağlanması gerekmektedir.

Dubai emirliği geçtiğimiz senelerde ekonomisinde önemli ölçüde sektörel çeşitlendirmeye gitmiş olsa da, 2009 yılında ortaya çıkan emlak sektörü kaynaklı mali kriz emirliğin ileriye bakış açısını ve stratejilerinde yeni uyarlamalar yapma gereksinimini beraberinde getirmiştir. Bu anlamda, Dubai Emirliği'nin ticaret, turizm, lojistik ve ulaştırma alanlarında oluşturmuş olduğu güçlü altyapı temelinde, hızlı kalkınan Asya bölgesi ekonomilerinin potansiyelinden yararlanmak suretiyle daha düşük ekonomik büyüme hızıyla olsa da sürdürülebilir kalkınma sürecini yakalayabilmesi mümkün bulunmaktadır. Ancak, Dubai Emirliğinin istikrarı yakalaması için önündeki en büyük engel, Dubai World borçlarının yeniden yapılandırılmasına ilişkin olarak kreditorler ile yürütülen müzakerelerin başarılı biçimde sonuçlandırılması olup, bu süreçten daha fazla yara almadan tatminkar bir neticeye ulaşılması, bundan sonra yapılabilecekler açısından ön koşul niteliğindedir.

Abu Dhabi Emirliğinin Dubai World krizi temelinde şimdiye kadar yapmış olduğu ve gerektiği takdirde önümüzdeki dönemlerde de gündeme gelebilecek mali destek, sözkonusu krizin BAE piyasalarına ve bankacılık sistemine yayılmasının önlenmesi amaçlı olup, mevcut borca ve/veya sözkonusu şirketlere kefil olmak biçiminde algılanmamalıdır.

BAE cari hesap dengesinin 2010 senesinde GSYH'nın %7'si oranında fazla vermesi beklenmektedir. İhracatın petrol fiyatlarındaki iyileşme ile orantılı olarak sınırlı bir artış göstermesi ve 2009'daki 163 milyar Dolar düzeyinden 182 milyara yükselmesi; ithalatın ise piyasalardaki durgunluk paralelinde 2009 yılındaki 137 milyar Dolarlık seviyesini çok hafif bir kayıp ile koruması ve 135 milyar Dolar olarak gerçekleşmesi beklentiler dahilindedir.

BAE mali sisteminin bel kemiğini oluşturan bankacılık kesimi, sadece yerli ekonomiye odaklanmış görüntüsü ve yüksek kredi oranlarıyla 2008 mali krizine yakalanmıştır. 2004-2008 döneminde çok hızlı kredi genişlemesi yaşayan yerel bankaların bu dönem sonundaki kredi hacmi 100 milyar Dolara çıkarken, yükselen pazarlar arasında BAE bu anlamda ilk sırayı alan ülke olmuştur. Bankacılık sektörü iç piyasaya kredi verirken karlılık oranlarına dikkat etmemiş, gerekli parasal ihtiyat miktarlarını ayırmamıştır. Bununla beraber, bankaların çoğunun arkasında devlet sermayesinin gözükmemesi ve projelerin kısmen kamu kaynaklı olması gibi gerekçelerle uluslararası kredilendirme kuruluşları BAE bankalarının aldıkları yüksek riski algılamayıp, kredi notlarına yansıtmemişlerdir.

2008 global mali krizinin ortaya çıkmasıyla bankacılık sisteminin içinde bulunduğu durumun vehameti anlaşılmış, sisteme bir taraftan Merkez Bankası aracılığıyla 16 milyar fonlama yapılırken, bankaların özel sektöre yönelik kredi muslukları da hızla kısılmıştır. Bu çerçevede, 2005-2008 arasında yıllık %20'ler düzeyinde artan kredi genişleme oranı, 2009 yılında sadece %2 olarak gerçekleşmiştir. Alınan önlemler neticesinde BAE bankacılık sisteminin sermaye yeterlilik rasyosu %13'den %18'e yükseltilemekle beraber bankacılık kesiminin riski henüz tam olarak bertaraf edilememiştir.

Özellikle 2009 senesi son çeyreğinde çok yüksek miktarlara ulaşan bankacılık kesimi provizyon miktarının anılan sene geneli itibariyle toplamda 43 milyar Dirhem (12 milyar Dolar) gibi çarpıcı bir seviyede gerçekleştiği görülmektedir. Yapılan stres testleri özellikle Dubai bankalarının kredi dönüşlerinde önemli sıkıntılar yaşanması (kriz öncesi dönemin beş katı) sermaye yeterlilik rasyolarının %12 seviyesinin altına düşeceğini göstermektedir. Dubai World borçlarının yeniden yapılandırılması sürecinden olumlu sonuç alınamaması durumunda veya borçların kreditörlere %25-%50 gibi eksik ödenmesi durumunda bankacılık kesiminin sermaye ihtiyacı önemli miktarda artacak, kredi notlarında yeni düşüşler gündeme gelecektir.

2010 yılında ekonomi açısından bakıldığında, ülke içinde büyümenin en büyük dinamikleri arasında Abu Dhabi'de devam eden alt-yapı projeleri yer almaktadır. Bankaların özel kesime kredilerinde çok ihtiyatlı davranmaları ve seçici olmaları yanında durağan iç talep özel sektörün yeni yatırım ve büyüme stratejilerini ertelemesine yol açmaktadır. İnşaat piyasasında, Dubai'nin sadece metro ve havalimanı gibi devam eden büyük ölçekli projeleri neticelendirmesi yönündeki realite dikkate alındığında, hareketliliğin Abu Dhabi'deki projelerle sınırlı kalacağı ortaya çıkmaktadır.

Turizm gelirleri ve ziyaretçi sayısının durağanlaşması, altın fiyatlarının yüksek seyretmesinin talebi düşürmesi gibi faktörler, ülke dış ticaretinde önemli yeri olan mücevherat sektörünün gelişme potansiyelini baskı altında tutmaktadır. İhracatımızın %85'e yakın bölümünün mücevherat ve yapı malzemeleri (demir-çelik ağırlıklı) sektörlerine dayandığı gözönüne alındığında, 2010 senesi ihracatımızda BAE'ye yönelik artışın sınırlı olacağı gerçeği ortaya çıkmaktadır. Diğer taraftan, dünya piyasalarındaki düzelme trendi Dubai merkezli re-ekport ticaretimizi olumlu etkileyebilecektir.

* Kaynak: T.C. Abu Dhabi Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği bilgi notu(Nisan 2010).

Enflasyon

BAE'de, 2008 yılında enflasyonun %12 civarında gerçekleştiği tahmin edilmektedir. Enflasyon oranındaki artışların, Dirhem'in değerinin bağlandığı ABD Doları'nın değerinin BAE'nin başlıca ticaret ortaklarının para birimleri karşısındaki zayıflığından ve ithalat maliyetinin artmasından kaynaklanmaktadır. Emlak fiyatları ile ev ve ofis kiralarındaki ani artışın da etkisiyle, çalışanların ücretlerinde ve fiyatlarda artışa gidilmiştir. Dirhem'in değerinin ABD Doları'na bağlanması nedeniyle BAE Merkez Bankası'nın para politikası kararlarındaki esnekliği ise

sınırlıdır. 2009 yılı sonu itibariyle talepteki daralma nedeniyle tüketici enflasyonu % 1'e düşmüştür.

Para Politikaları

BAE'nin resmi para birimi olan Dirhem, 1980'li yılların ortalarından bu yana ABD Doları'na 1ABD\$=3,67Dh değişim oranı üzerinden sabitlenmiştir. BAE Merkez Bankası oranın korunmasında kararlı olup, bunu enflasyon karşısında bir koruyucu ve istikrar için gerekli bir unsur olarak görmektedir.

Dolar'ın diğer para birimleri karşısındaki zayıflığı, Dolar dışındaki para birimleri ile yapılan ithalatın maliyetinin artmasına ve ekonomide enflasyonist baskıların artmasına yol açmaktadır. Son zamanlarda Dirhem'in revalüe edilmesi ya da döviz kuru rejiminde değişiklik yapılması gündeme gelmiş olup, Merkez Bankası mevcut rejimin korunacağını duyurmuştur.

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında B.A.E'ne en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Madencilik ve Taş Ocakçılığı	\$ 4.599.737
2	Balık, Kabuklu Deniz Hayvanları ve Yumuşakçaların İşlenmesi ve Saklanması	\$ 199.272
3	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 14.164.494
4	Bitkisel ve Hayvansal Sıvı ve Katı Yağların İmalatı	\$ 6.861.528
5	Kakao, Çikolata ve Şekerleme İmalatı	\$ 19.703.429
6	Dokuma	\$ 10.926.911
7	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünleri İmalatı	\$ 11.056.845
8	Halı ve Kilim İmalatı	\$ 28.340.233
9	Kürk Hariç, Giyim Eşyası İmalatı	\$ 56.396.906
10	Örme ve Tığ İşi Ürünlerin İmalatı	\$ 6.917.320
11	Rafine Edilmiş Petrol Ürünleri İmalatı	\$ 389.764.491
12	Taş ve Mermerin Kesilmesi, Şekil Verilmesi ve Kullanılabilir Hâse Getirilmesi	\$ 21.858.899
13	Ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 1.230.516.528
14	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 24.811.788
15	Gemilerin ve Yüzten Yapıların İnşaatı	\$ 39.946.784
16	Mücevharat ve İlgili Eşyaların İmalatı	\$ 559.985.989
	TOPLAM	\$ 3.332.885.430

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI

2011-4-

FRANSA ÜLKE REHBERİ

FRANSA

Nüfus	:	64,3 milyon (2011)
Yüzölçümü	:	543.945 km ²
Başkent	:	Paris
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	34,292 Dolar
Büyüme Oranı(%)	:	1,4 (2011)
Döviz Kuru	:	1,39 (€/ \$) (2009)
Başlıca Şehirler	:	Paris (11,2 milyon) Lyon (1,7 milyon)
Telefon Kodu	:	+33

Coğrafi Konum

Fransa 543 945 km² yüzölçümü ile gerek Batı Avrupa'da gerekse Avrupa Birliği içerisindeki en büyük alana sahip ülkedir.

Fransa harita üzerinde 6 kenarlı bir çokgene benzer ve nedenle de Fransızlar kendi ülkelerini hekzagon olarak da tanımlarlar. Bu, kenarlardan ikisi kıtanın gövdesine, üçüncüsü İber Yarımadası'na bitişiktir. Geri kalan üç kenardan birisi Akdeniz'e, ikincisi Atlas Okyanusu'na, üçüncüsü ise bu okyanusun kenar denizi olan Manş denizine ve biraz da Kuzey denizine dayanır. Sınırları 2889 km uzunluğundadır. Fransa altı ülke ile komşu olup, kuzeyde Belçika ve Lüksemburg, doğuda Almanya ve İsviçre, güney doğuda İtalya, güney batısında ise İspanya bulunmaktadır.

Ülkenin güney (İspanya), güneydoğu, (İtalya), doğu (İsviçre) hudutları dağ sıralarına dayanır ve tabii birer engel ile sınırlanırken kuzeydoğudaki hudutları (Almanya, Lüksemburg, Belçika) hiçbir doğal engel ile sınırlanmaz.

Kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda çizilen çizginin (Meuse ırmağının Fransa'dan çıktığı noktadan Adour ırmağı ağızına kadar) doğusunda kalan kısmında dağlık alanlar fazla yer tutar. Batıda ise havzalar ve ovalar hakimdir. Başlıca dağlar olan Alp'ler, Jura ve Pireneler ülkenin doğu ve güney sınırlarında yer alır. Orta güney bölgesinde ise Massif Central dağlık bölgesi bulunmaktadır. Bununla beraber doğu tamamen dağlık, batı ise baştan başa ovalık değildir.

Batıda fazla yüksek olmayan eski kütlelerin kısmen ayırdığı geniş çanak şekilli ovalar (Massif Armorica, Poitou eşiği ile birbirinden ayrılmış Paris ve Aquitain havzaları) bulunur. Doğuda ise Alp ve Jura gibi kıvrımlı genç dağ sıraları ile Massif Central, Vojar, Ardenler gibi daha alçak eski kütleler arasında çok geniş olan Saone havzası ile dar ovalar olan Alsace ovası ve Rhone vadisi gibi vadi olukları yer alır.

Ülke genelinde ılıman iklim tipi hakimdir. Bölgesel farklılıklar açısından üç iklim tipi ile karşılaşılır. Ülkenin batısında okyanus iklimi hüküm sürer. Bu iklim; ılık, nemli, bulutlu günleri fazla güneşli günleri az her mevsimi yağışlı olarak karşımıza çıkar. Okyanus iklimin en tipik bir şekli Fransa'nın batı ucunu meydana getiren Bretanya yarımadasında göze çarpar. Burada ne kışlar soğuk, ne de yazlar sıcaktır. Batıdan gelen okyanus rüzgârlarının etkisiyle her mevsim, fakat bilhassa kış yağışlı geçer. Okyanusun geç ısınıp geç soğuması yüzünden kış geç gelir (en soğuk ay Şubat). Aynı şekilde bu bölge yazın fazla ısınmaz, ısının en yüksek olduğu zaman ise

Ağustos ayıdır. Okyanus iklim tipi biraz daha ılık şekilde Fransa'nın güneybatısında Biskay körfezi kıyılarında da hissedilir.

Fransa'nın doğu yarısında ise karasal iklim hâkim olup yazlar sıcak, kışlar soğuk geçer. En fazla yağış yaz aylarında görülür. Fransa'nın batısından doğusuna doğru kışlar daha şiddetli geçer. Fransa'nın güneydoğusunda Akdeniz iklimi hâkimdir. Yazlar sıcak ve kurak kışlar ılık ve yağışlı geçer. Burada dağların kıyıya paralel olması yüzünden Akdeniz iklim ülkenin iç kesimlerinde fazla hissedilmemektedir. Bununla beraber Rhone vadisi boyunca ve hatta Pirene dağlarının kuzeyindeki ovalarda yer yer bu iklimin etkisi görülür.

Ülke akarsu ağı bakımından üç bölüme ayrılır: Ülkenin doğu ve kuzeydoğu kısmı Ren (Rhin) akarsu sistemine dahildir. Ren ırmağı doğuda Alsace ovasından Fransa topraklarıyla temastadır. Ayrıca Fransa'dan doğarak birisi Almanya içinde bu ırmağa karışan öteki Belçika'dan geçerek Hollanda'da Ren ile beraber müşterek delta bölgesinde denize dökülen Moselle ve Meuse ırmakları bu bölgede yer almaktadır. Bundan başka aynı delta bölgesinde Belçika'dan geçerek denize dökülen Escaut ırmağının kaynakları da Kuzey Fransa'dadır.

Ülke akarsularının büyük kısmı ya doğrudan doğruya Atlas Okyanusuna yahut onun kenar denizi olan Manş'a dökülür. Paris havzasında akarsuların tamamı değilse bile en büyük kısmı Sen (Seine) sistemi içindedir. Orta Fransa'nın büyük kısmı ise Loire ırmağı sistemine dahildir. Bu sistem başlıca kollarını Massif Central'ın kuzey ve kuzeybatısından alır. Fransa'nın güneybatısı yani Aquitain havzası içinde suların hemen tamamı (güneybatıda Adour ırmağı hariç) Garonne ırmağı ile Atlas Okyanusuna boşalır. Bu sistemin suları Massif Central ile Pirene Dağlarından doğar. Fransa'nın doğu-güneydoğu kesimi ise Akdeniz havzasına tabidir. Burada başlıca akarsu Rhone nehridir.

Genel olarak med-cezirin genliği kuvvetli olduğu Atlas Okyanusuna dökülen ırmakların ağızlarında derin haliçler vardır. Bunların kara içinde bitim noktaları yakınında nehir ve deniz ulaşımını birbirine kavuşturan işlek limanlar yer alır. Çok defa halicin deniz ucuna yakın yerinde bir de ön liman bulunur. Seine (Sen) ırmağı: Rouen – Le Havre, Loire ırmağı: Nantes – Saint Nazaire, Garonne ırmağının Gironde adı verilen halicinde Bordeaux limanları yer alır. Akdeniz'de med-cezirin hafif olması nedeniyle ırmak ağızlarında haliçler yerine deltalar gelişmiştir. Bu bakımdan ülkenin Akdeniz'deki en büyük limanı Marsilya tabii bir yol olan Rhone ırmağı ağzına pek uzak olmayan bir yerde, fakat delta dışındaki konumu ile dikkati çekmektedir.

Fransa'nın 3427 km uzunluğundaki sahil şeridi ise Akdeniz ve Manş Denizi, Atlas Okyanusu ve Kuzey Denizi kıyılarından geçmektedir. Ülkenin doğu ve güneyinde ise dağlık bölgeler bulunmakta olup, Alp dağlarında bulunan Mont Blanc tepesi 4810 metre yüksekliğinde olup Batı Avrupa'nın en yüksek noktasıdır. Fransa'nın alçak bölgelerinden ise dört nehir geçmektedir: Bunlar, Kuzeyde Seine nehri, Batıya doğru akan Loire ve Garonne ve Cenevre Gölünden çıkarak Akdeniz'e dökülen Ren (Rhone) nehri ise ülkedeki en alçak noktası ise Rhone Nehri deltası olup deniz seviyesinin 2m altındadır. Fransa, coğrafi konumu itibarıyla Avrupa Birliğinin merkezinde yer almakta olup Birliğin diğer ülkelerinde bulunan önemli sanayi ve ticaret noktalarına ulaşım ideal bir kavşak noktası niteliğini taşımaktadır: Güneyden İtalya'nın sanayi merkezi olan Po ovasını, Kuzey Batıda İngiltere'deki sanayi merkezlerini, güneyden ise İspanya'nın Katalan bölgesinden güneydoğuda İtalya'nın ortasına kadar uzanan Akdeniz bölgesini birleştiren kavşakta yer almaktadır.

Siyasi ve İdari Yapı

Cumhurbaşkanı 5 yıllık bir süre için doğrudan seçilir, yürütmenin devamını sağlamakla yükümlü olup bu kapsamda Bakanlar Kuruluna başkanlık eder başbakanın atamasını yapar, dış ilişkiler ve

savunmaya ilişkin en kritik alanda sorumluluğu üstlenir, uluslararası anlaşmaları imzalar ve orduyu yönetir. Başbakan ise gündeme ilişkin diğer konulardaki faaliyetleri yönlendirir. Fransız Parlamentosu (Assemblée Nationale) Fransa'nın ana yasama organıdır. Milletvekilleri 5 yıllık süre için doğrudan halkoyu ile seçilir. Senatörler ise Parlamento tarafından 9 yıllığına seçilmektedir. Senato seçimleri her 3 yılda bir yapılır ve her seçimde senatonun üçte biri yenilenir. Senato'nun yasama gücü sınırlıdır: Senato ile Parlamento arasında anlaşmazlık olması durumunda son söz Parlamento'ya aittir. Parlamento'nun gündemini belirlemede hükümetin önemli rolü bulunmaktadır.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

64,3 milyon nüfus ile Avrupa'nın en kalabalık ülkesidir (2011). Nüfusun %77,4 ü kentlerde yaşamakta olup ülkenin en büyük kentsel yerleşim merkezi toplam ülke nüfusunun % 16sını barındıran Paris'tir. Paris'ten sonra en kalabalık kentler Marsilya, Lyon, Toulouse ve Nice'dir. Ülkenin nüfus artışında ülkeye her yıl 150.000 kadar gelen göçmenlerin payı da vardır. Gelen göçmenlerin büyük kısmı Fransız vatandaşlığına geçmektedirler. Göçmen nüfus içerisinde en büyük paya sahip olanlar gruplar ise sırasıyla Portekiz, Cezayir ve Fas kökenli kişilerdir.

Fransa'da % 4 oranında Türk nüfus olduğu tahmin edilmektedir.

Nüfus İstatistikleri

	2003	2008	2013
Nüfus (milyon)			
Toplam	60.3	64.1*	63.8
Erkek	30,4	31,8	33.1
Kadın	29,9	30,4	31,8
Yaş Gruplarına Göre Dağılım (toplam nüfus içindeki payı (%))			
0-14	18,8	18,6	18,5
15-64	65.2	65.2	64.0
65+	16.0	16,3	16,6
Kentleşme oranı (toplam içindeki payı%)	76.3	77.4	78.5
Okuma Yazma Oranı (%)		99	
Dönem ortalaması		2004-08	2009-13
Nüfus artış hızı (%)		0.6	0.5
Doğum oranı (1,000 kişi için)		12,9	12,3
Ölüm oranı (1,000 kişi için)		8,4	8,8
Çocuk ölüm oranı (1,000 kişi için)		3,4	3,3
Ortalama ömür (yaş)			
Erkek		77.4	78.0
Kadın		84.0	84.5
Ortalama		80.6	81.2
Nüfus Yoğunluğu (kişi/ km2)		110	
Din (%)		Roman –Katolik (83-88), Müslüman(5-15), Protestan(2), Musevi(1)	
Fransa'nın etnik Kökenine (geldiği ülkeye göre) Nüfus Dağılımı (%) (3)		Portekizli(13,3) Cezayirli (13,3), Faslı,(12,), İtalyan (8,8), İspanyol (7,3), Tunuslu(4,7) , Türk (4,0)	

Nüfusun Şehirlere Göre Dağılımı

Kaynak: Economic Intelligence Unit,2009,France, Country Forecast

Şehir / Bölge	Nüfus
Paris (Ile de France)	2,1 milyon (11,6 milyon)
Marsliya	808 000(1,5 milyon)
Lyon	422 000(1,7 milyon),
Toulouse	366000
Nice	346000
Strasbourg	256000
Nantes	252000
Bordeaux	213000
Montpellier	211000
Rennes	204000

İstihdam-İşgücü İstatistikleri

(a)tahmin

Kaynak: Economic Intelligence Unit,2009,France, Country Forecast

	2004	2005	2006	2007	2008	2009a	2010a	2011a	2012a	2013a
İşgücü(Milyon)	27,4	27,5	27,9	27,9	28,0	28,0	28,1	28,3	28,4	
İşgücündeki Değişim(%)	0.5	0.6	0.9c	0.5c	0.1c	0.3	0.1	0.1	0.7	0.7
Çalışan nüfus(Milyon)	25.0	25,1	24,4	25,7	25,8	25,3	25,0	25,1	25,4	25,6
Çalışan sayısındaki değişim(%)	0.1	0.6	1.0	1,4	0.5	-2.2	-1.2	0.6	1.0	1.0
Çalışan sayısındaki değişim(%)	0.1	0.6	1.0	1,4	0.5	-2.2	-1.2	0.6	1.0	1.0
İşsiz sayısı	2,4	2,4	2,4	2,2	2,1	2,7	3,1	2,9	2,9	2,8
İşsizlik oranı(%)	8,9	8,9	8,8	8,0	7,4	9,7	10,9	10,5	10,2	9,9

Doğal Kaynaklar ve Çevre

Tarım: Fransa'nın 543965 km2 olan topraklarının %52'si tarım arazisi olarak kullanılırken % 31, 4 lük bölümü ormanlık arazi ile kaplıdır. AB ülkeleri içerisinde en büyük tarım üreticisi ülke konumunda olan Fransa aynı zamanda dünyada ABD'den sonraki en önemli tarım ürünleri ihracatçısıdır. 1945 yılından sonra tarımın ülke ekonomisindeki göreceli önemi azalmıştır. 1970'lerde ülkede tarım, balıkçılık ve ormancılık sektörlerinde çalışanların toplam sayısı 2,8 milyon iken bu sayı bugün için yarı zamanlı çalışanlar da dahil olmak üzere 1,0 milyona düşmüştür.

Ormanlar : Fransa iklimi ve coğrafi yapısını ile bağlantılı olarak tarım için son derece elverişli koşullara sahip bir ülkedir. Ülkedeki ormanlar 16 milyon hektarlık alanı kaplamakta olup, bu alan ülkenin yüzölçümünün yaklaşık % 29'una karşılık gelmektedir. Bunun sonucu olarak Fransa önemli bir kereste üreticisidir .

Balıkçılık: Yıllık 918000 ton üretim ile Fransa AB ülkeleri arasında Danimarka, İspanya ve İngiltere'nin ardından dördüncü büyük üretici konumundadır. Ürünün büyük bölümü geleneksel yöntemlerle yapılan avlanmayla elde edilmektedir. Özellikle Bretagne ve Akdeniz kıyılarında küçük balıkçı tekneleri ile avlanma oldukça yaygındır.

Madenler ve Enerji Kaynakları: 19. yüzyılın sonlarından ikinci Dünya Savaşı'nın ertesine kadar madencilik önemli bir sanayi sektörü olmuş, özellikle kömür ve demir cevheri kaynakları

Fransa'nın zenginleşmesinde önemli rol oynamıştır. Ancak kömür rezervleri oldukça azalmış, 2007 yılında devlete ait kömür işletmeleri kapatılmıştır. Bu nedenle artık ülkede kömür kullanılmamaktadır. Diğer taraftan bir zamanlar zengin demir yataklarına sahip Loraine bölgesinde rezervler artık bitme noktasına gelmiştir. Bu nedenle Dunkirk yakınındaki ve Fos'ta yer alan demir çelik fabrikaları artık ithal girdi ile çalışmaktadır.

Enerji sektörü ülkenin GSYİH'dan aldığı pay 2007 yılında %2 olmuştur. Sektörde 232 000 kişi çalışmaktadır.

Fransa'nın enerji politikası 1970'lerdeki petrol krizinin ardından değiştirilmiş, enerji bağımlılığını azaltma yönlü politikalar uygulamaya konmuştur. Bu politikalarla Fransa'nın uzun dönem enerji ihtiyaçlarının güvenli bir şekilde sağlanması hedeflenmiştir. Bu çerçevede Fransız enerji politikası üç temele dayandırılmıştır:

- Her türlü enerjinin (elektrik, doğal gaz, akaryakıt, katı yakıt vs.) uzun süreli, garantili ve güvenli bir şekilde temini
- Enerjinin rekabet edebilir fiyatlarla piyasaya sunularak kamu ve özel sektördeki enerji firmalarının hem iç piyasada hem de uluslararası piyasalarda uyumlu ve rekabet içinde çalışmasının sağlanması,
- Çevreye ve gelecek nesillere duyarlı temiz enerji üretimini sağlayacak modellerin kurulması ve geliştirilmesinin sağlanması

Bu kapsamda, Fransa petrol bağımlılığını başka enerji kaynakları bularak azaltmak, enerji ithalatını Norveç, İngiltere gibi daha istikrarlı ülkelerden yapmak ve yerel enerji üretimini artırmak şeklinde özetlenebilecek uygulamalar sayesinde; ısıtma amacıyla artık petrol yerine daha çok elektrik (büyük bölümü ülke içi kaynaklardan sağlanmakta) ve doğal gaz (halen büyük bölümü ithalat yoluyla karşılanan) kullanılmaktadır.

Ayrıca nükleer enerji, Fransa'da enerji üretiminde önemli bir rol oynamakta olup Fransa'nın tükettiği elektriğin %80'i nükleer teknoloji ile üretilmektedir. Halen ülkede 59 adet nükleer tesis vardır. Ayrıca enerji üretiminde yenilenebilir enerjinin ve rüzgâr enerjisinin payı % 10, klasik termik santrallerin (kömür ve petrol) üretimdeki payı ise % 12'dir.

Fransa, enerji firmalarının özelleştirilmesine şiddetle karşı çıkmakta AB Komisyonu birimleriyle karşı karşıya gelmektedir. Enerji güvenliği endişesi ile Fransa, doğal gaz ve elektrik piyasalarının liberalleştirilmesine direnmektedir.

Ekonomik Yapı

Fransız ekonomisinin 1990'lı yıllardan bu yana en önemli ekonomik sorunları sırasıyla, düşük büyüme hızı, özellikle delokalizasyonun (uluslararası rekabet dolayısıyla üretim maliyetlerinin yüksek kalması nedeniyle fabrikalarının üçüncü ülkelere taşınması) artırdığı işsizlik, bütçe açıkları ve sosyal güvenlik sistemi açıklarıdır.

Fransız ekonomisi özellikle 1990'lı yıllardan bu yana gelişmiş ülkelerin kaydettiği büyüme oranlarının altında bir büyüme gerçekleştirmektedir. 1990-2000 yılları arasında yıllık %2'lik bir büyüme gerçekleştiren Fransa'nın büyüme hızı, 2000 yılından sonra %2'nin altına düşmüştür. 2008 yılını %0,3 büyüme ile bitiren Fransa ekonomisinin, OECD tahminlerine göre 2009 yılında %2,2 küçülmesi öngörülmektedir.

Ekonomi Politikaları

İyi bir sosyal devlet olmanın sonucu olarak, iş dünyası yüksek düzeyde sosyal prim ve vergi ödeyen ve işçilerinin haftalık çalışma süresini zorunlu olarak 35 saat ile sınırlandırmak zorunda olan Fransa özel sektörünün, bu yükler nedeniyle diğer gelişmiş ülkelere göre rekabet gücü azalmıştır. 35 saat uygulaması, 2002 yılında ilk defa gevşetilmiştir. 2007 yılının sonunda ise, fazla mesai yapan çalışanların (35 saatten fazla) gelirlerinden vergi indirimleri yapılmasına karar verilmiş ve fazla mesai teşvik edilmeye çalışılmıştır.

Fransa ekonomisi, 2008 yılının sonunda derinleşerek reel ekonomiyi de etkisi altına alan global krizden etkilenmektedir. Yapısal ekonomik sorunlar yaşayan Fransa’da, iç ve dış talebin azalması ile işsizlik artmaya devam etmektedir. Hükümet, sorun yaşayan sektörlerle ve firmalara destek olmak amacıyla çeşitli önlemler almış, inşaat ve otomotiv sektörlerine doğrudan ve dolaylı finansman yardımı yapmıştır. Hükümetin temel yaklaşımı yatırımların arttırılarak büyümenin sağlanması şeklinde olmuştur.

Ekonomik Performans

Reel GSYİH Büyüme Projeksiyonu

Kaynak: The Economist Intelligence Unit, France Country Report, Ocak, 2010

	2005	2006	2007	2008	2009
GSYİH (milyar ABD \$)	2.146	2.270	2.598	2.865	2.691
Reel GSYİH Büyüme Oranı (%)	1,9	2,4	2,3	0,3	-2,2

Ekonomide küçülmenin yavaşlaması ve durgunluğun sona ermesine rağmen, Fransa’da birbirinden farklı kuruluşlarca yayımlanan iş dünyası güven endekslerine göre, kriz öncesi ekonomik aktivite düzeyine çıkılması, stokların erimesi, üretimin artması gibi beklentilerin son derece zayıf olduğu görülmektedir.

Bununla birlikte, 2009 yılı ikinci çeyreğinde iflas eden firmaların sayısı bir önceki döneme göre %4,8 azalmıştır. Tüketici güveni de artmaya devam etmektedir. Fransız İstatistik Kurumu’nun yayımladığı verilere göre hala negatif düzeyde bulunan tüketici güveni, Temmuz 2009’da (-47)’den Kasım 2009’da (-30)’a yükselmiştir.

Fransa’da üretimin artması ve istikrarlı pozitif büyüme oranlarına tekrar ulaşılması, sonuç itibarıyla yavaş yavaş artan iç talebin güç kazanmasına, başta AB olmak üzere dünya piyasalarının canlanmasına bağlıdır. Fransa ekonomisi 2010 yılında %1,5 büyümüştür.

Fransa Merkez Bankası, Fransa ekonomisinin 2011 yılının ilk çeyreğine ait büyüme tahminini %0,8 olarak açıklamıştır. . Hükümetin 2011 yılı büyüme tahmini ise %2 dir.Fransa Maliye Bakanı, Christine Lagarde, artan petrol fiyatlarının ekonomik büyümeyi etkilemeyeceğini ifade etti. Lagarde,Mart 2011 de yaptığı açıklamada Fransa ekonomisinin, artan petrol fiyatlarının tüketicinin satın alma gücünü ve yerel ekonomiye olan zararlarını ekarte edecek güce sahip olduğunu bildirmiştir.

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

Fransız ekonomisi 2010 yılının toparlanmaya başlamış olup 2010 yılı ı için büyümenin % 1,5 olduğu tahmin edilmektedir. 2011 yılı için büyümenin biraz yavaşlayarak %1,4 olması 2012 den itibaren küresel ekonomik krizin etkilerin giderilmesi beklentisi ile iyileşmenin devam etmesi ve 2012—2015 döneminde%1.5 den %1,8’e yükselmesi beklenmektedir.

Kişi başına düşen GSYİH 2010 yılı için 40.361 Dolardır. Tek kişilik hane sayısındaki artış ve yaşlanan nüfusun tüketim eğilimlerin etkisi olacaktır. Özellikle ev gereçleri, iletişim ürünleri ile sağlık ve eğlence ve turizm hizmetlerinin bu eğilimden başta etkilenecek sektörleri olması beklenmektedir.

Hayat Standardı ve İşsizlik

International Living" dergisinin 2010 başında çıkan bir yazıda yaşam kalitesi endeksinde Fransa, arka arkaya 5. kez birinci olmuştur.

Hayat pahalılığı, kültür ve eğlence, ekonomi, çevre, özgürlük, sağlık, alt yapı, güvenlik ve iklim konularının değerlendirildiği ankette, Fransa tüm alanlarda yüksek puanlar alarak 194 ülkenin önüne geçmiştir.

Ulusal ve uluslararası istatistiklere göre yapılan ve derginin abonelerinin değerlendirmesine göre hazırlanan sıralamada, Türkiye 65. sırada almıştır.

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında Fransa'ya en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Tropikal ve Subtropikal Meyvelerin Yetiştirilmesi	\$ 32.367.283
2	Balık, Kabuklu Deniz Hayvanları ve Yumuşakçaların İşlenmesi ve Saklanması	\$ 14.627.680
3	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 292.176.235
4	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Gıda Maddelerinin İmalatı	\$ 50.416.386
5	Dokuma	\$ 53.365.821
6	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünlerinin İmalatı	\$ 185.878.845
7	Halı ve Kilim İmalatı	\$ 24.347.723
8	Kürk Hariç Gitim Eşyası İmalatı	\$ 770.660.230
9	Örme ve Tığ İşi Ürünlerin İmalatı	\$ 234.307.094
10	Plastik Ürünlerin İmalatı	\$ 125.077.767
11	Taş ve Mermerin Kesilmesi, Şekil Verilmesi ve Kullanılabilir Hale Getirilmesi	\$ 31.986.403
12	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Fabrikasyon Metal Ürünlerin İmalatı	\$ 122.264.489
13	Tüketici Elektronik Ürünlerin İmalatı	\$ 199.154.843
14	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 1.938.181.204
15	Motorlu Kara Taşıtları İçin Parça ve Aksesuar İmalatı	\$ 421.318.544
16	Gemiler ve Yüzen Yapıların İnşaatı	\$ 7.537.836
17	Eğlence ve Spor Amaçlı Teknelerin Yapımı	\$ 1.617.575
	TOPLAM	\$ 6.054.499.243

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO
T.C. BODRUM TİCARET ODASI
BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-5-

HOLLANDA ÜLKE REHBERİ

HOLLANDA

Nüfus	:	16,8 milyon (2010)
Yüzölçümü	:	41.526 km ²
Başkent	:	Amsterdam
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	40.500 ABD Doları (2010)
Büyüme Oranı	:	2,1
Döviz Kuru	:	1,47
BaşlıcaŞehirler:	:	Amsterdam (2.613 bin), Rotterdam (3.455 bin), Eindhoven (2.419 bin), Nijmegen (1.979 bin), Utrecht (1.190)
TelefonKodu	:	+31

Coğrafi Konum

Batı Avrupa’da, Kuzey Denizi kıyısında, Belçika ve Almanya arasında yeralan Hollanda, 41.526 km²’lik bir yüzölçümüne sahiptir. Kuzey ve batıda Kuzey Denizi ile çevrili olan Hollanda, güneyde Belçika, doğuda ise Almanya ile komşudur. Hollanda, Belçika ve Lüksemburg ile birlikte Benelüks ülkelerinden bir tanesini oluşturur.

Ülke Batı Avrupa’nın üç büyük nehri, Ren, Maas ve Schelde nehirlerinin deltasında bulunmaktadır. Coğrafi yapısı itibariyle düz bir araziye sahip olan ülke topraklarının yarısından çoğu, deniz seviyesinin altında bulunmaktadır. Özellikle kuzey ve batısı olmak üzere ülkenin üçte biri deniz seviyesinin altındadır. En alçak nokta, deniz seviyesinin 6.7 metre altına tekabül etmektedir. Amsterdam Uluslararası Havaalanı Schiphol, deniz seviyesinin 4.5 metre altındadır. Nehir, kanal ve göller, Hollanda’da 4 000 kilometrekarelik bir alanı kaplamaktadır. Amsterdam tamamen kazıklar üzerine inşa edilmiş olup, şehirde 1 281 adet köprü mevcuttur.

Hollanda coğrafyasının en belirgin özelliği, denizden kazanılan, ‘polder’ adı verilen topraklardır. Hollandalıların bu konudaki mücadelesi yüzyıllardır sürmektedir. ‘Polder’ lar, su baskınlarından geçmişte yel değirmenleri ile korunurken; günümüzde gelişmiş teknolojiler ve setler kullanılmakta, su seviyesi sürekli kontrol edilmektedir. Bugün ülkede hala bin adet civarında çalışır durumda yel değirmeni bulunmaktadır.

Hollanda, nemli ve yağışlı bir iklime sahiptir ve yağışlar tüm yıl boyunca sürmektedir. Hollanda’nın iklimi, Kuzey denizi kıyılarında bulunması nedeniyle, ılıman deniz iklimi özelliklerini taşır. Ocak ayı ortalaması 1,7 derece, Temmuz ayı ortalaması ise 17 derece civarındadır.

Siyasi ve İdari Yapı

Hollanda idari açıdan, Drenthe, Flevoland, Friesland, Gelderland, Groningen, Limburg, Overijssel, Utrecht, Zeeland, Noord Brabant, Zuid Holland, Noord Holland olmak üzere 12 Eyaletten oluşmaktadır. Kraliçe, Devletin başıdır. Bağlı Bölgeler Aruba ve Antiller’de Kraliçe tarafından atanan valiler bulunmakta olup, bu bölgelerin bakanları da, Kraliyetle ilgili konular görüşülürken toplantılara katılmak üzere, Hollanda Bakanlar Kurulu’nda yer almaktadır.

Hollanda, parlamento esasına dayalı anayasal bir monarşidir. Devlet yapısında “yasama” Kraliçe, Parlamento ve Bakanlar Kurulu’ndan oluşmaktadır. Parlamento, İl Konseyi üyeleri tarafından dört yıllığına seçilen 75 üyeli I. Meclis (Senato) ve halk tarafından gizli oy ve nisbi temsil usulü ile yine dört yıllık süre için seçilen 150 üyeli II. Meclis’ten (Temsilciler Meclisi) oluşmaktadır. Başbakan, Liberal Parti lideri Mark Rutte, Başbakan Yardımcısı ise Hristiyan Demokratlar

Partisinden Maxime Verhagen'dir. Hollanda Parlamentosunda yer almakta olan, belli başlı siyasi partiler şunlardır: CDA (Hristiyan Demokratlar Birliği), PvdA(İşçi Partisi), CU (Hristiyan Birlik Partisi), SP (Sosyalist Parti), PVV (Özgürlük Partisi), VVD (Liberal Parti), D' 66 (Demokrat 66), Groenlinks (Yeşil Sol), PvdD (Hayvan Severler Partisi).

İstihdam-İşgücü İstatistikleri

Yıl	15-65 yaş arası nüfus	15-65 yaş arası çalışabilir nüfus	15-65 yaş arası çalışan nüfus	15-65 yaş arası işsiz nüfus	İşsizlik Oranı
2008	10,970	7,714	7,410	304	3.9%
2007	10,963	7,603	7,259	344	4.5%
2006	10,952	7,486	7,074	413	5.5%
2005	10,940	7,401	6,918	483	6.5%
2004	10,925	7,398	6,919	479	6.5%
2003	10,903	7,401	7,001	399	5.4%

Yürütme, Devletin başı olan Kraliçe ile Bakanlar Kurulu tarafından yerine getirilmektedir. Devlet Başkanı Kraliçe Beatrix, 1980 yılında tahta çıkmış olup, Kraliçe Beatrix'in üç oğlu bulunmaktadır. En büyük oğlu Veliaht Prens Willem-Alexander'dır.

Şu anki Hükümet, 2010 yılında yapılan seçim sonuçlarına göre üç partili bir azınlık koalisyon hükümeti olup, hükümet ortakları, Liberal Parti ve Hristiyan Demokratlar Birliği ile hükümeti dışardan desteklemekte olan aşırı sağcı Özgürlük Partisinden oluşmaktadır. Azınlık hükümeti 14 Ekim 2010 tarihinde göreve başlamıştır.

En yüksek yargı makamı Hollanda Yüksek Temyiz Mahkemesi'dir. Mahkeme, yargı idaresinin gözetimi ve temyiz davalarını karara bağlama görevlerini yürütür. Sadece vergi hukukuna giren konularda ilk derece mahkemesi olarak görev yapan beş adet temyiz mahkemesi vardır. Medeni hukuk ve ceza hukuku davaları, atmışbir alt-bölge mahkemesi tarafından ele alınmakta olup, bunların bakmadığı davalar için de ondokuz bölge mahkemesi bulunmaktadır. Ayrıca, çocuklar için çocuk mahkemeleri ve borsa vb. kurumlar için özel tahkim mahkemeleri vardır.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

Hollanda'nın nüfusu, Şubat 2009 itibariyle 16.5 milyondur. Nüfusun %80'i Hollandalı, %20'si ise azınlıklardan oluşmaktadır. 1 Mayıs 2009 tarihli verilere göre, 3.3 milyonluk göçmen nüfus içerisinde en büyük grup, 380.480 kişi ile Türklerdir. Daha sonra Fas, Surinam ve Endonezya kökenliler gelmektedir.

Nüfus yoğunluğu km2 başına 486 olan Hollanda, dünyadaki nüfus yoğunluğu en yüksek olan ülkeler arasındadır. Nüfusu en fazla olan şehirler sırasıyla, Amsterdam, Rotterdam, Lahey, Utrecht, Eindhoven, Tilburg'dur.

Nüfus artış hızının düşük olması ve ülke dışına göç gibi nedenlerle, Hollanda nüfusu içerisinde yaşlıların oranı giderek artmaktadır. Hollanda'da 15-65 yaş arası nüfus ve çalışabilir nüfus yıllar itibariyle çok düşük rakamlarda artmaktadır. İşsizlik oranında son yıllarda azalma kaydedilmiş olmasına karşın, 2008 yılında başlayan küresel kriz nedeniyle tekrar artış göstermiştir. 2008 yılı sonunda işsizlik oranı %3,9 olarak gerçekleşmiştir. Bununla beraber, 2009 yılında bu oranın %5.5 olması beklenmektedir. 2010 itibariyle ise işsiz sayısının 700 bin olacağı beklenmektedir. Yaşlanmakta olan nüfus ve son 20 yılda, Hollanda dışına göç edenlerin, Hollanda'ya göç edenlerden daha fazla olması nedeniyle, işgücü arzının yakın gelecekte önemli oranlarda azalacağı da tahminler arasındadır. Gelecek 20 yıl zarfında, yaşlanan nüfus nedeniyle, emeklilere ödenen emekli maaşlarının ve sağlık harcamalarının büyük miktarlarda artacağı da

öngörülmektedir. Bu duruma ilişkin olarak, şu anda 65 olan emeklilik yaşının kademeli olarak 67'ye çıkarılması planlanmaktadır.

İşgücü arzındaki ılımlı artışın 2010 yılına kadar süreceği, daha sonra bir duraklama dönemi ve 2020-2030 yıllarından sonra da düşüş olacağı beklenmektedir.

İşgücü arzındaki azalmanın, uygulanan bazı politikalar sonucu, özellikle 55-65 yaş arası nüfusun işgücüne katılımının özendirilmesi ve emeklilik yaşının bir miktar artırılması yoluyla telafi edilmesi planlanmaktadır. 2009-2010 yılları arasında, işten çıkarma sigortası konusundaki yasalarda değişiklikler sözkonusu olup, işten çıkarılan bir çalışan için yeni bir iş bulma konusunda, işverene daha fazla sorumluluk getirilmesi muhtemeldir. 2011-2013 yılları arasında maddi teşvikler yoluyla, işgücüne katılımı artırmak konusunda büyük çabalar harcanması beklenmektedir.

Diğer yandan, son zamanlarda işverenler ve politikacılar, daha uzun haftalık çalışma saatlerine dönülmesi yönünde gelen baskılar artmaktadır. Halihazırda çoğu sektörde çalışma süresi haftada 38 saat, bazı sektörlerde ise 36 saattir. Özellikle kadınlar olmak üzere, yarı zamanlı çalışanların sayısı çok fazladır. 2006 yılı itibarıyla, yarı zamanlı çalışanların toplam işgücüne oranı %35 civarında olup, toplam kadın işgücünün %60'ı yarı zamanlı çalışmaktadır. Hollanda'da aylık asgari ücret 23 yaşın üzerindeki için 1.160 Euro olup, 23 yaş altındakiler için değişiklik göstermektedir.

Doğal Kaynaklar ve Çevre

Petrol: Hollanda Kuzey Denzinde zengin petrol rezervlerine sahip olmakla birlikte, bu rezervlerin miktarı, sahip olduğu doğalgaz kaynaklarından çok daha azdır. Bilinen petrol rezervlerinin miktarı, 100-200 milyon varil olarak tahmin edilmektedir. Hollanda hükümeti petrol çıkarma işlemlerine devam edilmesi taraftarıdır, ancak, Hollanda'da üretilen petrol, 2006 yılında ülkenin toplam tüketiminin sadece %7'sini karşılamakta olup, sektördeki faaliyet azalmaktadır. 2007 yılında çıkarılan petrol miktarı, 2.5 milyon varildir.

Doğalgaz: Hollanda hem topraklarında hem de Kuzey Denzinde olmak üzere zengin doğalgaz rezervlerine sahiptir. Ülkenin doğalgaz sektörü petrol sektöründen çok daha büyüktür. Avrupa Birliği ülkeleri arasında en büyük doğalgaz rezervleri, 1959 yılında Groningen yakınlarında bulunmuştur. Yıllar boyunca Hollanda, Rusya ile birlikte Batı Avrupa için en önemli doğalgaz tedarikçilerinin başında gelmiştir.

Rusya, Norveç, ABD, Kanada; İran ve Endonezya'dan sonra Hollanda, dünyadaki en büyük doğalgaz üretici ve ihracatçılarından birisidir. Enerji ihtiyacının yaklaşık yarısını kendi doğalgaz kaynakları ile karşılamaktadır. Bilinen rezervlerinin miktarı 2007 yılı sonu itibarıyla 1.25 trilyon metre küptür.

Hollanda, doğalgaz üretimi, 2008 yılı verilerine göre 80 milyar metreküp olup, bunun %73 ü ihraç edilmiştir. Ancak, doğalgaz ihracatından elde edilen ihracat geliri, toplam ihracat gelirinin sadece %2'si kadardır. Hollanda aynı zamanda bir miktar doğalgaz ithalatı da yapmaktadır. Yasa gereği yıllık doğalgaz üretimi 2.68 trilyon kübik feet (tcf) ile sınırlanmış olup, 2008-2013 yılları arasında bu değer 2.47 tcf'ye düşürülmüştür. Sınırlamadaki amaç, rezervlerin yakın gelecekte de var olmasıdır.

Doğalgaz üretiminin ekonomideki payı, bu sektördeki vergilerin yüksek olduğu 1980'lerin başında zirveye ulaşmıştır. Yüksek fiyatlar bu sektörden elde edilen geliri büyük ölçüde artırmıştır. Ancak yakıt ve enerji sektöründen elde edilen gelir, 2006 yılında toplam gelirin sadece % 6'sını oluşturmuştur. 1 Ocak 2006'da yaklaşık 1,511 milyar metreküplük doğalgaz rezervi kaldığı açıklanmıştır ve bunun da 21 yılda biteceği hesaplanmıştır. Yeni keşfedilecek ve

çıkarılacak doğalgaz miktarının da 240-490 milyar metreküp olacağı tahmin edilmektedir. 2000 yılında, Hollanda doğalgaz sektöründeki özelleştirmenin hızlandırılmasına yönelik bir düzenleme yapılmıştır. Yeni yasayla birlikte, firmaların ve diğer tüketicilerin, 2004'ten itibaren kendi doğalgaz şirketlerini seçebilmelerine olanak sağlanmıştır.

Petrol ve gaz araştırma ve üretiminde çalışan 20 firma vardır ve Hollandalı firmaların payı %70 tir. En büyük doğalgaz üreticisi konumundaki Gasunie, %50 payla devlete aittir. Diğer %50'lik bölümü de yarı yarıya Shell ve Esso paylaşmaktadır. Petrol sektöründe faaliyet gösteren en büyük şirket de Royal Dutch/Shell'dir.

Çevre: Hollanda çevreyi koruma yönünde politikalar oluşturmak, düzenlemeler yapmak ve bunları uygulamak konusunda dünyada başta gelen ülkeler arasında bulunmaktadır. Hollanda devleti, çevreye en az zararı verecek şekilde sürdürülebilir kalkınma yollarını aramaktadır. Devlet, ekonomik faaliyetlerin çevreye olan negatif etkisini telafi etmek amacıyla, daha fazla kaynak ayırma kararı almıştır. Hollanda Kyoto Sözleşmesi'ni imzalamış olan ülkeler arasında bulunmaktadır.

Ministry of Housing, Special Planning and the Environment (Konut, Alan Düzenleme ve Çevre Bakanlığı) çevre politikalarını oluşturmak ve uygulamaktan sorumlu Bakanlıktır. Hollanda'nın mevcut çevre politikası aşağıdaki konulara ilişkin düzenlemelerden oluşmaktadır:

İklim değişikliği

- Asidifikasyon (Sulardaki PH düzeyinin, atmosferden alınan karbon dioksit nedeniyle PH değerinin azalması)
- Eutrophication (suların, fosfat türü besin maddeleri bakımından zenginleşmesi nedeni ile su içerisindeki bitkilerin büyümesinin hızlanması ve sonuçta oksijenin azalması)
- Zehirli ve zararlı maddeler
- Kirletilmiş alanlar
- Atık bertarafı
- Yeraltı sularının yokolması

Hollanda, en fazla endüstriyel karbon dioksit gazı ve sülfür dioksit emisyonuna sahip ülkeler arasında başta gelmektedir. 1980-1990 arasında alınan önlemler sonrası, sülfür dioksit emisyon hacmini yarı yarıya azaltmayı başarmış olan Hollanda'da, nehirler tarımsal ve endüstriyel faaliyetler nedeni ile aşırı şekilde kirlenmiş bulunmaktadır.

The Netherlands Environmental Assessment Agency (Hollanda Çevresel Değerlendirme Kuruluşu) isimli bağımsız araştırma enstitüsü, Hollanda Hükümetine çevresel politikalar ve bölgesel planlama konusunda tavsiyelerde bulunan üç kuruluştan birisidir. 2008 yılında kurulmuştur. Diğerleri, Centraal Planbureau (Merkezi Planlama Bürosu) ve Sociaal en Cultureel Planbureau (Sosyal ve Kültürel Planlama Bürosu) isimli kuruluşlardır.

Ekonomik Yapı

GSYİH'nin Sektörlere Göre Dağılımı

Kaynak: The Economist Intelligence Unit, Netherlands Country Report, 2010

Sektörler	2009
Hizmet	71,5
Sanayi	22,4
Tarım	2,1

Hollanda, kişi başına düşen 40 bin dolarlık yüksek milli gelir ile gelişmiş bir ekonomiye sahiptir. Avrupa ülkeleri arasında 6. sırada, dünyadaki en büyük ekonomiler arasında da 16. sırada yer almaktadır. Ekonomi, çok önemli derecede dış ticarete bağımlıdır ve refah düzeyinin ana etkeni dış ticarettir.

Ülke reeksport konusunda uzmanlaşmıştır. Ülke üzerinden yapılan reeksport ticaret, ihracatın yaklaşık %40'ını oluşturmaktadır. Bu yüksek oran, Hollanda'nın, çok küçük olan yerel pazardan daha çok, Batı Avrupa ve hatta dünyanın diğer bölgelerindeki pazarlar için bir giriş kapısı niteliğinde olduğunun bir göstergesidir.

Hollanda hizmetler sektörünün ekonomideki payı, imalat sektörü ile kıyaslandığında çok daha büyüktür. 2008 yılı itibarıyla, hizmetler sektörü %71,5, imalat sektörü ise %22,4 oranında katma değer yaratmaktadır. Ticari hizmetler ise GSMH'nin %48'ini oluşturmuştur.

Hollanda ekonomisinin en büyük sektörü olan hizmetler sektörü, son elli yıldır istihdamdaki payını artırmakta olup, yüksek eğitimli çalışan sayısı da doğal olarak bu sektörde daha fazladır. Yalnızca iç pazarda değil, yurtdışı pazarlarda da hizmet sektörünün payı artmaktadır. Hizmet ticaretindeki ihraç fazlası, temel olarak yurtdışı lojistik hizmetlerinden kaynaklanmaktadır. Taşımacılık ve lojistik Hollanda ekonomisinde eskiden beri özel bir öneme sahip olmuştur.

Endüstriyel faaliyetler ve dağıtım faaliyetleri ile tek başına GSYİH'nin %2'sine karşılık gelecek şekilde yıllık katma değer oluşturan Rotterdam Limanı, 2005 yılına kadar dünyadaki en büyük liman iken, şu anda Çin'in Sanghay Limanından sonra ikinci sırada bulunmaktadır. 2008 yılında limanda işlem gören kargo miktarı 421.6 milyon tondur. Rotterdam Limanını ziyaret eden deniz taşıtları sayısı ise, 2007 yılı itibarıyla 18 bin civarındadır.

İthal hammadde ve girdilere bağımlı olan imalat sektörü için ticaret, olmazsa olmaz bir öneme sahiptir. Hollanda ekonomisi yabancı yatırımcıları çekmek açısından da çok başarılıdır. Yabancı yatırımlar için mevcut vergi avantajları bir çok çokuluslu şirketin bu ülkede faaliyet göstermesine neden olmuştur. Ülke pek çok uluslararası şirketin üretim ve dağıtım merkezi durumundadır. İmalat sektörünün uluslararası niteliğinin bir göstergesi olarak, Royal Dutch/Shell, Unilever, Philips ve Heineken gibi Hollanda orijinli çokuluslu şirketler sayılabilir.

Belli Başlı Ekonomik Bölgeler

Ekonomik faaliyetler Ranstad olarak bilinen, en büyük dört şehir olan Amsterdam, Rotterdam, Lahey ve Utrecht'ten oluşan alanda yoğunlaşmıştır. Ücretli çalışanların %50'si Ranstad Bölgesinde bulunan üç batı eyaleti olan Kuzey Hollanda (Noord-Holland), Güney Hollanda (Zuid—Holland) ve ülkenin en zengin bölgesi olan Utrecht'te istihdam edilmektedir.

Hollanda yüzölçümü itibarıyla küçük bir ülke olmasına rağmen ülkenin ekonomik bölgelerinde üretim sektörlerine göre, bölgelerin tarihsel ve coğrafi özelliklerine dayalı bir çeşitlilik vardır. Dağıtım ve depolamaya bağlı birçok aktivite, Rotterdam Rijnmond bölgesi, Zeeland, ya da Amsterdam yakınındaki Kuzey Denizi kanalı gibi belli başlı su yolları ve deniz-nehir bağlantı noktalarının bulunduğu yerlere yakın yoğunlaşmıştır. Amsterdam Schiphol Havaalanı sağladığı dinamik altyapı ile birçok firmaya cazip gelmektedir.

Geleneksel olarak tarımsal bir yapı gösteren ülkenin kuzeyi, aynı zamanda büyük ya da çok sayıda küçük işyerinin toplandığı bir bölgedir. Utrecht ülkenin merkezinde bulunmaktadır ve iş hizmetleri sektöründe önemli bir yere sahiptir. Birçok Hollandalı ve yabancı IT firmasının merkezi bu bölgede yoğunlaşmıştır.

Ülkenin doğusunda ekin ve canlı hayvan yetiştiriciliği başta olmak üzere, çiftçilik sektörü ve et işleme sanayi faaliyet göstermektedir. Kimya sanayindeki Akzo Nobel gibi diğer sanayi kolları da

bu bölgededir. Elektronik sektöründe lider isim Philips'in de bulunduğu Noord Brabant bölgesi de önemli bir sanayi merkezidir. DAF traktörlerinin de üretildiği bu bölge, aynı zamanda nakil araçlarının üretim yeridir.

Güneyde Limburg bölgesi, Avrupa nakliye yollarının kesişim yeridir. Almanya'nın Rhine/Ruhr bölgesi ve Merkezi Avrupa'ya geçecek bütün kara ve demiryolları Limburg'dan geçmektedir. Nehirler üzerindeki taşımacılık, Meuse nehri ve Juliana kanalı üzerinden belli başlı Avrupa su yollarına geçişi sağlamaktadır. Limburg bölgesinin ekonomik altyapısının temel dayanaklarından biri de Maastricht-Aachen Havaalanı olup, buradan sağlanan yolcu ve mal taşıma ve charter uçuşları, Avrupa'ya yapılan dağıtımın büyük bir bölümünü oluşturmaktadır. Kimyasallar üretimi konusunda bir joint venture olan DSM-Mitsubishi ve Volvo otomobilleri üreten Nedcar şirketi bu bölgede faaliyet göstermektedir.

Doğuda yer alan Overijssel bölgesi, özellikle tekstil endüstrisi nedeniyle Hollanda'nın en gelişmiş sanayi bölgesidir. Ayrıca metal, kimya, kauçuk ve et işleme sanayileri ile tarım sektörü de bu bölgede bulunan önemli sektörlerdendir. Twente Teknik Üniversitesinin burada kurulmuş olması da bölgenin araştırma ve teknik altyapı bakımından oynadığı önemli rolün bir göstergesidir.

Ekonomi Politikaları

Hollanda ekonomisi çok gelişmiş bir serbest piyasa ekonomisidir. Dolayısıyla devletin ekonomideki ana etkisi, daha çok düzenlemeler ve vergilendirme kapsamında olmaktadır. Devlet kapsamlı, yapısal ve düzenleyici reformlar ile sıkı ve istikrarlı bir ekonomi politikasını birlikte uygulamaktadır.

Hollanda ekonomisinin rekabet gücü özellikle son 10 yılda önemli ölçüde gelişmiştir. Bunda hükümetin 1995 yılında Hollanda ekonomisinin teknolojik temelini geliştirecek şekilde büyük kuruluşlara vergi avantajları sağlayan dört yıllık bir planı uygulamaya koymasının özel bir etkisi olmuştur. Hükümet bu dönemde yüksek teknoloji araştırma enstitülerinin kuruluşuna 124 milyon dolar ayırmıştır. Bu planın uygulanması neticesinde, Hollanda özel sektörü yüksek teknoloji Ar-Ge yatırımlarına önem vermiş; üniversite, devlet ve sanayi işbirliği gelişmiştir. Hollanda devleti ekonomideki rolünü 1980'lerden beri göreceli olarak azaltmaktadır.

Özelleştirme çalışmaları halen devam etmekte, piyasaların işleyişi üzerindeki kontrolünü giderek daha da azaltmaktadır. Hollanda, ABD ile birlikte, uluslararası serbest ticareti ve vergi ve tarifelerin azaltılmasını en çok destekleyen iki ülkeden birisidir. Hollanda'nın 1990'larda başlayan ekonomik başarısı, uyguladığı ekonomi politikaları kapsamında 1970'lerin sonu ve 1980'lerde işyerlerinin geçirdiği değişimin sonucudur.

Avrupadaki diğer ekonomiler 1990'larda ortalama olarak %1.6 oranında büyürken, Hollanda ekonomisi ortalama %2.8 oranında büyümüştür. Devlet pekçok kamu kuruluşunu özelleştirerek ekonomideki rolünü azaltmış, firmaların önemli bir kısmı ileri teknolojileri kullanmaya başlamışlardır. Bu yolla, Hollanda Avrupalı komşularının pekçoğundan daha önce ekonomik reformları gerçekleştirerek, bu ülkelerden çok daha fazla rekabetçi hale gelmiştir. Ekonomi politikalarının sonucu olarak, diğer pekçok gelişmiş ülkede olduğu gibi Hollanda ekonomisinde de hizmetler sektörü büyümüş, tarımsal üretim ve sanayi sektörünün GSMH içerisindeki payı göreceli olarak azalmıştır.

Devlet kurumları, ekonomik ve sosyal politikaları belirlerken, işveren dernekleri ve ticaret birlikleri ile yakın işbirliği içerisinde çalışmaktadır. Bu mekanizmaya 'Polder Model' adı verilmektedir. Polder, Hollandacada, denizden kazanılmış arazi anlamına gelmektedir. Politikalar belirlenirken, bağımsız bir kuruluş olan 'Hollanda Merkezi Planlama Bürosu' nun bilimsel görüş ve verileri de gözönüne alınmaktadır.

Polder modeli, 1982 yılında işveren dernekleri, sendikalar ve devletin birlikte, ekonominin yeniden canlandırılması için, daha kısa çalışma saatleri ve daha düşük ücretler uygulanması yoluyla daha fazla kişi istihdam etmek yönünde ortak karar aldığına başlamıştır. Kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi ve bütçe kesintileri yönündeki ekonomi politikaları ile birleştirilen bu model, 1990 ların sonunda gerçekleşen Hollanda mucizesinin nedenidir. Bu süreçte önemli rolü olan kuruluşlardan birisi, Jan Tinbergen tarafından 1945 yılında kurulmuş olan 'Hollanda Merkezi Planlama Bürosu' dur. Jan Tinbergen, geliştirdiği makroekonomik model nedeniyle, 1959 yılında Nobel ödülünü kazanmış, bir ekonomisttir.

Modeli önce Hollanda'da, II. Dünya Savaşı sonrasında da ABD ve İngiltere'de uygulanmıştır. Son yirmi yıldır, ekonomik politikalar kısa ve orta vadeli makroekonomik modellere odaklanmak yerine, ekonomik sistemin hem kurumsal yapısının hem de fiziksel ve sosyal altyapısının iyileştirilmesine odaklanmaktadır. İstikrarlı bir ekonomik ortam yaratmak açısından makroekonomik politikalar hala önemini korumakla beraber, ekonominin büyüme potansiyeli ve performansını güçlendirmek açısından yapısal hususların daha önemli olduğu düşünülmektedir.

Ekonomik Performans

Reel GSYİH Büyüme Projeksiyonu

Kaynak: The Economist Intelligence Unit, Netherlands Country Report, Ocak 2010

	2005	2006	2007	2008	2009
GSYİH (milyar ABD \$)	640	678	778	867	802
Reel GSYİH Büyüme Oranı (%)	2,0	3,4	3,6	2,1	-4,1

Hollanda 2004 ve 2008'in ilk yarısında yüksek bir ekonomik büyüme yaşamış, fakat 2008'in ikinci yarısından itibaren ekonomik büyüme çok yavaşlamıştır. 2008 yılı GSYİH büyüme hızı %2.1 olarak gerçekleşmiştir. 2009 yılında ise resesyon başlamış olup, 1982'den beri yaşanan ilk resesyondur. Ülke ekonomisinin çok liberal ve yüksek oranda ihracata bağımlı olması nedeniyle, küresel ekonomik krizden dolayı dünya ticaret hacminin azalması, ülkedeki ekonomik daralmanın başlıca nedenidir.

Hollanda İstatistik Bürosundan yapılan açıklamaya göre, Hollanda ekonomisi, İkinci Dünya Savaşından beri en büyük daralmayı yaşayarak, 2009 yılında % 4,1 küçülmüştür. Ekonomideki bu daralmanın, daha önce yapılmış bulunan tahminlerin üzerinde olduğu da beyan edilmiştir. İhracat ve yatırımlarda %10'un üzerinde, çok yüksek oranda bir düşüş kaydedilmiştir. Uzun bir aradan sonra, ilk kez özel tüketim harcamaları da azalmış bulunmaktadır. Buna karşın, sağlık ve sosyal yardım alanlarındaki kamu harcamaları önemli oranda artış göstermiştir. İşverenlerin giderek daha az kişi çalıştırmaları nedeniyle, azalan istihdamın da endişe verici boyutlarda olduğu bildirilmiştir. Mart 2009 sonu itibarıyla 152.000 kişi olan istihdam hacminde, 6 ay öncesine göre 100.000 kişilik bir azalma söz konusudur. 2008 yılı işsizlik oranı % 3.3 oranında gerçekleşmiştir.

2009 Mayıs ayında açıklama yapan Ekonomi Bakanı Maria van der Hoeven, açıklanan rakamların paniğe yol açmasına gerek olmadığını; bu rakamların, hükümetin kısa bir süre önce aldığı yeni önlemlerden önceki verileri yansıttığını söylemiştir. Bakan, göstergelerin bir önceki döneme ait olduğunu, hükümetin almış olduğu tedbirlerin ise geleceğe yönelik ve iyileşmeyi hedef alan tedbirler olduğunu vurgulamıştır.

Tüketici güveni ve işçevreleri güveni önemli oranda azalmış, 2008'in son çeyreğinde perakende satışlar daralmaya başlamıştır. Hükümet güvenin yeniden oluşması için çeşitli önlemler almıştır. Bütçeden ayrılan bazı fonlar, özellikle mali sektörde zor durumda olan kuruluşlara yardım etmek üzere kullanılacaktır. Nitekim iflas etmelerini önlemek üzere bir Benelüks Bankası olan Fortis Bank'ın Hollanda bölümü ve ABN Amro Bankası Devlet tarafından millileştirilmiştir.

2008 yılı içerisinde ekonomik krizle mücadele için alınan önlemler şunlardır:

Kriz nedeniyle zor duruma düşen ve bir Benelüks Bankası olan Fortis Bank'ın Hollanda Bölümü ve ABN Amro Bank'ı 16,8 milyar Avro karşılığında Devlet olarak, Ekim ayında millileştirmiştir. Piyasalarda durum düzeldiğinde, Fortis Bank ve ABN Amro Bank'ın tekrar satılması planlanmaktadır.

- Reel sektörde faaliyet gösteren firmaların desteklenmesi amacıyla 6 milyar Euro tutarında kaynak ayrılmıştır.
- Hollanda bankalarında bulunan mevduatlar için devlet garantisi, bir yıllık süre için 100 bin Euroya çıkarılmıştır.
- Bankacılık ve sigorta sektöründeki firmalara destek vermek üzere 20 milyar Euro tutarında kaynak ayrılmıştır.
- Bankaların şirketlere verdiği krediler için devlet garantisi artırılmış, bunun için Ekonomi Bakanlığı tarafından 750 milyon Euro'luk bir kaynak tahsis edilmiştir.

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

2011-2013 yılları arasında, ortalama olarak yıllık %1.2 oranında ekonomik bir büyüme öngörülmektedir. Özel tüketim harcamalarının çok küçük oranlarda artacağı beklenmektedir. Tüketici güveni azalmaktadır.

Bütçe açığının 2009 yılında GSMH'nin %3'üne ve 2010 yılında da %5'ine ulaşacağı tahmin edilmektedir. Bu oran AB ortalamasının oldukça üstündedir.

2008 yılında % 3.3 olan işsizlik oranı daha da artmakta olup, 2009 yılında %5.5 olması beklenmektedir. 2010 itibarıyla işsiz sayısının 700 bin olacağı tahmin edilmektedir. Ayrıca, yaşlanmakta olan nüfus nedeniyle, işgücü arzının yakın gelecekte önemli oranlarda azalacağı da tahminler arasındadır. Gelecek 20 yıl zarfında, yaşlanan nüfus nedeniyle emeklilere ödenen emekli maaşlarının ve sağlık harcamalarının büyük miktarlarda artacağı öngörülmektedir. Bu duruma ilişkin olarak, emeklilik yaşının kademeli olarak 67'ye çıkarılması planlanmaktadır.

2008 yılında % 2 olarak gerçekleşen enflasyon oranı, Avro Bölgesi ortalamasından oldukça düşüktür ve 2010-2012 yılları arasında çok az bir azalma daha beklenmektedir. 'Economist Intelligence Unit' tarafından yapılmış olan bir çalışma kapsamında, yatırım ortamı açısından en uygun ülkeler sıralamasında Hollanda'nın 2008-2012 yılları arasında da ilk sıralarda yeracağı tahmin edilmektedir. Bununla beraber, dünyadaki 82 ülke için yapılan sıralamaya göre, Hollanda 2003-2007 yılları arasında 8. sırada yer almış iken, 2008-2012 yılları arasında 9. sıraya gerilemesi söz konusudur.

Devletin mali sektördeki rolü

2009-2010: Devlet iki bankayı satın almıştır ve diğer bazı mali kuruluşlarda da ortaklıkları bulunmaktadır. Bu nedenle, mali sektörde çok önemli bir rol oynayacaktır.

2011-2013: Devletin mali sektördeki mevcudiyeti devam edecektir, bununla beraber bankalar ve diğer mali kuruluşlardaki bazı ortaklıklarını satma yoluna gidebileceği de öngörülmektedir. Yabancı yatırımlar konusundaki politika

2009-2010: Halihazırda genel olarak iyi olan yatırım ortamı koşullarında önemli bir değişiklik yapılması beklenmemektedir.

2011-2013: OECD ve AB'den gelecek baskılar neticesinde, bazı vergi ayrıcalıkları azaltılabilir ya da iptal edilebilir.

Dış Ticaret ve kambiyo kontrolleri

2009-2010: Tarım dışı ürünler ticareti yüksek oranda liberal durumdadır.

2011-2013: Tarım ürünleri konusundaki korumacılık devam edecektir. Doha Konferansı

müzakerelerindeki herhangi bir gelişme, bu dönem sonuna kadar sözkonusu korumacılık konusunda olumlu bir etki yaratmayacaktır.

İşgücü pazarı

2009-2010: İşten çıkarma sigortası konusundaki yasalarda değişiklikler sözkonusu olup, işten çıkarılan bir çalışan için yeni bir iş bulma konusunda, işverene daha fazla sorumluluk getirilmesi muhtemeldir.

2011-2013: Maddi teşvikler yoluyla, işgücüne katılımı artırmak konusunda büyük çabalar harcanması beklenmektedir.

Altyapı

2009-2010: Hollanda ile Belçika ve Almanya arasında çalışacak hızlı tren faaliyete geçecektir.

2011-2013: Rotterdam Limanı, demiryolları, karayolları, su yolları ve telekomünikasyon altyapısının iyileştirilmesi gündemde olacaktır. Amsterdam Schiphol havalimanının genişletilmesi ve Hollanda ile Almanya arasındaki demiryolu hatlarının iyileştirilmesi de planlanmaktadır.

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında Hollanda'ya en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Balık, Kabuklu Deniz Hayvanları ve Yumuşakçaların İşlenmesi ve saklanması	\$ 45.643.740
2	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 178.049.294
3	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Gıda Maddelerinin İmalatı	\$ 57.404.445
4	Dokuma	\$ 44.447.903
5	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünlerinin İmalatı	\$ 92.995.102
6	Kürk Hariç, Giyim Eşyası İmalatı	\$ 530.572.680
7	Örme ve Tığ İşi Ürünlerin İmalatı	\$ 88.434.908
8	Ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 68.748.333
9	Değerli ana Metaller ve Diğer Demir Dışı Metallerin İmalatı	\$ 39.558.462
10	Ev Aletleri İmalatı	\$ 43.304.371
11	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 223.835.541
12	Motorlu Kara Taşıtları İçin Parça ve Aksesuar İmalatı	\$ 53.504.474
13	Gemilerin ve Yüzen Yapıların İnşası	\$ 16.779.896
14	Eğlence ve Spor Amaçlı Teknelerin Yapımı	\$ 14.381.280
15	Mobilya İmalatı	\$ 40.020.406
16	Materyallerin Geri Kazanımı	\$ 107.966.144
	TOPLAM	\$ 2.461.371.085

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO

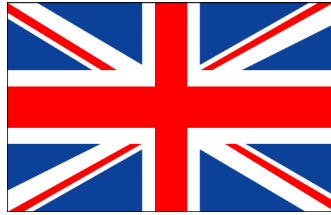
T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-6-

İNGİLTERE ÜLKE REHBERİ

İNGİLTERE

Nüfus	:	61,4 milyon (2008)
Yüzölçümü	:	244.100 km ²
Başkent	:	Londra
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	43,923 Dolar
Büyüme Oranı	:	0,6
Döviz Kuru	:	1,85 (\$/£-2008 ort.)
Başlıca Şehirler	:	Londra (7,6 milyon), Birmingham (1 milyon)
Telefon Kodu	:	+ 44

Coğrafi Konum

Kıta Avrupa'sının kuzeybatısında yer alan Britanya Adaları 244.100 km²'lik bir yüzölçümüne sahip bulunmaktadır. Bu adaların en büyüğü Büyük Britanya, ikinci en büyüğü ise Büyük Britanya adasının batısında bulunan ve üzerinde Kuzey İrlanda ve İrlanda Cumhuriyeti'nin yer aldığı adadır.

Ana adanın kuzeyinde bulunan İskoçya'nın batısında Hebrides takımada topluluğu yer alırken İskoçya'nın kuzeydoğusunda Orkney ve Shetland adaları sıralanmaktadır. Bütün bu adalar İngiltere'ye bağlıdır. Ancak, İngiltere ile Fransa arasında yer alan Channel Adaları ile İrlanda Denizindeki Isle of Man adası, uluslararası ilişkiler ve güvenlik bakımından Birleşik Krallığa bağlı bulunmaktadır.

Birleşik Krallık'ın 244 100 kilometrekarelik yüzölçümünün 130 400 kilometrekarelik kısmı İngiltere'ye aitken İskoçya 78 800, Galler 20 800 ve Kuzey İrlanda 14 100 kilometrekarelik alanı kapsamaktadır.

Başkenti Londra (7,6 milyon) olan ülkenin diğer önemli şehirleri Birmingham (1 milyon), Leeds (771.000), Glasgow (584.000) ve Sheffield (535.000)'dir. Ülke topraklarının yaklaşık %71'lik kısmı ekilmeye müsait alan ve çayırlardan, %10'luk kısmı ormanlık alanlardan %19'luk kısmı ise şehirlerden oluşmaktadır.

Siyasi ve İdari Yapı

İngiltere, Galler, İskoçya ve Kuzey İrlanda'dan oluşan Birleşik Krallık, Meşruti Monarşi ve Parleментар Demokrasi ile yönetilen bir ülke olup, anayasa adı altında düzenlenmiş tek bir anayasa metni bulunmamakta, bunun yerine ülke, anayasa gücündeki yazılı mevzuat, yıllar itibariyle oluşan içtihatlarla örf ve adet hukuku ile uluslararası sözleşme hükümlerine dayalı olarak yönetilmektedir. Anayasa niteliğindeki anılan mevzuat Meclis tarafından çıkarılan yeni kanunlar ve anlaşmalarla değiştirilebilmektedir.

Devlet Başkanı Kraliçe II.Elizabeth'dir. 2010 yılı Mayıs ayında yapılan seçimler neticesinde Muhafazakar Parti ile Liberal Demokrat Parti koalisyon hükümeti kurmuşlardır. Muhafazakar Parti lideri David Cameron Başbakan olarak görev yapmaktadır.

İngiltere Parlamentosu Avam Kamarası ve Lordlar Kamarası'ndan oluşmaktadır. Toplam 645 üyesi bulunan Avam Kamarası'nın üyeleri beş yılda bir yapılan seçimlerle belirlenmektedir. 2010 yılında yapılan genel seçim sonuçlarına göre Meclisteki üç büyük partinin sandalye dağılımı Muhafazakar Parti 306, İşçi Partisi 258 ve Liberal Demokrat Parti 57 olarak belirlenmiştir.

İşçi Partisi çoğunluk hükümeti tarafından gerçekleştirilen reformlarla soydan geçme asilzadelerin Lordlar Kamarasına katılma hakları sona erdirilmiş, vasiyet yoluyla devredilen Lordluk unvanı (hereditary peer) feshedilmiştir.

Diğer taraftan, Blair hükümeti tarafından hayata geçirilen ayrı bir reformla, Galler, İskoçya ve Kuzey İrlanda'ya merkezden bir dizi yetki devri anlamı taşıyan değişiklikler gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda 1997 yılında Galler ve İskoçya'da yapılan referandumla, Merkezi Hükümetin ekonomi ve para politikası, dış politika, savunma ve ulusal güvenlik dışında kalan, eğitimden sağlığa, adalet hizmetlerinden ulaşım ve tarım politikalarına kadar bir dizi yetki 6 Mayıs 1999 tarihinde İskoçya Parlamentosu ve Galler Assamblesine aktarılmıştır.

1998 yılında imzalanan 'The Good Friday Agreement' adıyla bilinen anlaşmanın Kuzey İrlanda'da yapılan referandum sonucunda onaylanması ile yapılan seçimler sonucunda oluşturulan Kuzey İrlanda Assamblesi ise Aralık 1999 itibariyle çalışmalarına başlamıştır.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

2008 yılı ortası tahminlerine göre İngiltere'nin nüfusu 61,4 milyon kişidir. Birleşik Krallığın kapsadığı ülkelere göre nüfus dağılımı ise; İngiltere (51,4 milyon), İskoçya (5,1 milyon), Galler (2,9 milyon) ve Kuzey İrlanda (1,7 milyon) şeklindedir. 2008 yılı baz alınarak yapılan tahminlere göre 2018 yılında Birleşik Krallığın nüfusu 65,6 milyon kişiye ulaşacaktır. Düşük doğum oranları ve artan yaşam beklentisine bağlı olarak ülke nüfusu giderek yaşlanmaktadır. 2008 yılı verilerine göre, ülkede nüfusun %22,1'ini 60 yaş üstü nüfus oluştururken, 16 yaş altı nüfusun toplam nüfusa oranı ise %18,7'dir. Diğer Batı Avrupa ülkelerinde olduğu gibi İngiltere'nin de gelecek 10 yıllık dönemde emekli nüfusun çalışan nüfus üzerinde yarattığı yük ile karşı karşıya gelmesi beklenmektedir.

Özellikle son yıllarda İngiltere'deki nüfus artışının arkasında yatan önemli nedenlerden biri de ülkeye yönelik göçün artması olmuştur. 1990'lara kadar nüfus artışı daha çok doğal nedenlerden (doğum, ölüm sayısı) kaynaklanırken, 1990'ların ortalarından itibaren nüfus artışı net göçmen sayısındaki artıştan etkilenmeye başlamıştır. 2008 yılında gelen göçmenlerin büyük kısmı Polonya, Hindistan ve Çin'den gelmiştir. Diğer taraftan ülke dışına göç edenler 2008 yılında 1991'den beri en yüksek düzeyine ulaşmıştır. Bunun en büyük nedeni İngiltere'den ayrılan AB27 ülkeleri vatandaşlarının sayısındaki artıştır. 2008 yılında İngilizlerden sonra ülkeden en çok Polonya, Avustralya ve Hindistan vatandaşları ayrılmıştır.

Ülkeye yönelik iltica talepleri özellikle 1990'lı yılların sonunda artış göstermiştir. Diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi ülkeye artan göç medya ve nüfusun büyük bir kısmı tarafından hoş karşılanmamaktadır.

İngiltere'nin nüfusu Birleşik Krallık nüfusunun yaklaşık %84'lük kısmını oluşturmaktadır. Nüfusta en büyük artış, bölgenin ekonomik dinamizmine de paralel olarak güney doğu İngiltere'de gerçekleşmiştir.

Birleşik Krallık nüfusu büyük ölçüde kentlerde yoğunlaşmaktadır. Nüfusun %90'ı kentlerde yaşamaktadır. Son 20 yıl içinde Londra nüfusu %5 oranında artış göstermiştir. Buna karşılık

Liverpool nüfusunun %15, Manchester nüfusunun %15,1 oranında azalmasına bağlı olarak Kuzey İngiltere nüfusunda azalma gerçekleşmiştir.

Nüfus İstatistikleri

Kaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit

	2003	2008	2013
Erkek	29,4	30,4	31,6
Kadın	30,1	31	32,1
Toplam	59,6	61,4	63,6

Ülkede 1990'lı yılların ortalarından itibaren istihdam giderek büyümüş, çalışan nüfus Ekim 2009 itibariyle 28,9 milyon kişiye ulaşmıştır. Kamu sektöründe 6 milyon kişi çalışırken, özel sektörde 22 milyonun üzerinde kişi istihdam edilmektedir.

İngiltere'de işsizlik oranı 2008 yılı itibariyle % 5,7'dir. Yaşanan ekonomik durgunluk nedeniyle işsizlik oranının önümüzdeki dönemde daha da artması beklenmektedir.

İstihdam-İşgücü İstatistikleri

a EIU Tahmini b EIU Projeksiyonu Kaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit, United Kingdom Country Forecast 2009

	2005	2006	2007	2008	2009 ^a	2010 ^b	2011 ^b
İstihdam (milyon kişi)	28.8	29.0	29.2	29.4	29.0	28.6	28.6
İşsizlik oranı (%)	4.8	5.4	5.3	5.7	7.7	9.2	9.6

Doğal Kaynaklar ve Çevre

Ilımlı bir deniz iklimine sahip olan Birleşik Krallık'ta, Kuzey İskoçya'nın dağlık alanları, Galler ve İngiltere'nin bazı kuzey bölgeleri dışında kalan tüm bölge toprakları, tarım ve hayvancılık için elverişlidir. Bununla beraber, Doğu Anglia haricindeki arazilerin engebeli olması, büyük ölçekli geniş tarımsal üretime izin vermemektedir. Geçtiğimiz yüzyıllar içinde ülkede tarımsal üretim yaygınlaştıkça, yaprak döken ağaçlardan oluşan ormanlık araziler giderek azalmıştır.

Birleşik Krallık, zengin petrol, doğal gaz ve kömür kaynakları ile AB içinde en fazla enerji kaynağına sahip ülke konumundadır. 1980'li yıllar boyunca enerji bakımından kendi kendine yeterli olan ülke günümüzde net enerji ithalatçısı haline gelmiştir. Ülkenin diğer mineral kaynakları son derece sınırlıdır.

Enerji İstatistikleri

Kaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit,

	2005	2006	2007	2008
Doğal gaz üretimi (milyon m ³)	87,750.7	79,820.6	72,300.6	69,900.5
Ham petrol üretimi (1.000 varil/gün)	1,809	1,636	1,638	1,544
Kömür üretimi (milyon ton)	20	18,1	16,5	17,4
Üretilen elektrik (twh)	373	372	371	-

Ülkede enerji ve temel kimyasalların üretimi için kullanılan doğal kaynaklar, kömür, petrol ve doğalgazdır. 18. yüzyıldan bu yana tam kapasitede üretim yapılmasına rağmen ülkede halen çok zengin kömür rezervleri bulunmaktadır. Ülkede üretilen elektriğin üçte ikisi kömür ve doğal gazdan sağlanmaktadır. Bununla beraber, İngiltere’de yenilenebilir enerji kullanımı konusuna giderek artan bir önem verilmekte olup, hükümet, 2001 yılında %1 düzeyinde bulunan yenilenebilir kaynaklardan üretilen enerji oranını 2003 yılı sonu itibarıyla %5’e, 2010 yılı itibarıyla da %10’a çıkarma konusunda taahhütte bulunmuştur. Ancak yenilenebilir enerji kaynaklarının artan enerji talebini karşılaması mümkün görünmemektedir.

Ekonomik Yapı

İngiltere, AB içinde Almanya ve Fransa’dan sonra üçüncü ve dünyada altıncı en büyük ekonomidir. İngiltere ekonomisinde GSYİH’nin yaklaşık üçte ikilik kısmı özel tüketim kaynaklıdır. Diğer pek çok gelişmiş ülkede olduğu gibi İngiltere’de de imalat sanayinin GSYİH’deki payı giderek azalmaktadır.

GSYİH’nin Sektörlere Göre Dağılımı (%)

Kaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit

	2004	2005	2006	2007	2008
Tarım	1.5	1.1	1.1	1.2	1.1
Sanayi	24.8	24.8	25.0	24.8	25.1
Hizmetler	73.7	74.1	73.9	74.0	73.8

İmalat sanayindeki bu durum, kısmen ülkedeki yan sanayi faaliyetlerinin küçülme eğilimini de yansıtmaktadır. Geçmişte imalat sanayi firmaları tarafından, kendi çalışanları kullanılarak yürütülen pek çok yan sanayi faaliyeti bugün artık hizmetler sektörü içinde sınıflandırılmaktadır. Diğer taraftan, bu durum aynı zamanda tekstil gibi geleneksel bazı sanayi sektörlerinin, maliyetlerin düşük olduğu ülkelerden gelen ithal ürünlerle rekabet edemeyerek küçüldüğünün göstergesi olarak da kabul edilmektedir. Ayrıca, ihracata yönelik imalat sanayi, 1990’lı yılların sonlarından itibaren güçlü bir döviz kuru ile de baş etmek zorunda kalmıştır. Diğer taraftan kişiler refah düzeylerinin artışına bağlı olarak gelirlerinin daha büyük kısmını hizmetlere harcamaya başlamışlardır.

Diğer taraftan hizmetler sektörünün önemi artmış, sektör İngiltere GSYİH’sinin yaklaşık dörtte üçünü oluşturur hale gelmiştir. 2008 yılı itibarıyla kamu hizmetleri ülke GSYİH’sinin %21’ini oluşturmaktadır. Londra’nın dünya finans sektöründeki geleneksel önemine de bağlı olarak finans sektörü GSYİH’nin % 8’lik kısmını oluşturmaktadır. Ayrıca finans sektörüne bağlı olarak gelişen profesyonel hizmetler sektörünün GSYİH’ya katkısı da yaklaşık % 3-4 oranındadır. GSYİH’nin yaklaşık % 4’ünü oluşturan telekomünikasyon sektörü 90’ların ortalarından itibaren hızla büyümüştür. İngiltere’nin evlerin yeniden yapımı ile ilgili yasal düzenlemeleri de inşaat sektörünün GSYİH’daki payını % 6’ya yükseltmiştir.

Ekonomi Politikaları

İngiltere’de son yıllardaki temel maliye ve para politikaları hükümetin sürdürülebilir büyüme ve yüksek oranda istihdamın sağlanması amacıyla yönelik olarak oluşturulmaktadır. 1997 yılında iktidara geldiği zamandan beri İşçi Partisi ekonomik politikalar ile ilgili olarak iki önemli değişiklik yapmıştır. Bunlardan biri faiz oranlarının belirlenmesi görevinin Hazine’den alınarak Merkez Bankası (Bank of England)’nda oluşturulan bir komiteye (Para Politikası Komitesi) aktarılmasıdır. Yıllık enflasyon hedefinin belirlenmesi ise halen hükümetin yetkisinde bulunmaktadır.

Maliye politikası açısından ise hükümet 1997 yılında yeni bir çerçeve belirlemiştir. Söz konusu politika geçmiş hükümetin orta dönemli finans stratejisine dayanmaktadır. Maliye politikasının amacı orta dönemde bütçe dengesinin tutturulmasıdır. Maliye politikasında hükümetin temel aldığı iki önemli kural bulunmaktadır. Bunlardan ilki; hükümet borçlanmayı cari harcamaları finanse etmek için değil yatırım yapmak için gerçekleştirebilir (altın kural olarak adlandırılmaktadır), ikincisi ise; kamu borçlarının GSYİH'ya oranının istikrarlı ve ölçülü olarak gerçekleşmesidir. Maliye politikası kamu harcamaları için üç yıllık Kapsamlı Harcama Değerlendirmesi çıkartılarak tamamlanmaktadır. Bunun amacı ise yıllık bütçe görüşmelerinde kamu harcamaları üzerinde Hazine'nin kontrolünün artmasını sağlamaktır. Diğer taraftan hükümet altın kurala çok fazla sadık kalamamış ve sağlık ile eğitim harcamaları nedeniyle kamu harcamalarının 2000 yılından itibaren hızla artması nedeniyle kamu finansmanı olumsuz etkilenmiştir. 2003-2005 yılları arasında bütçe açığı GSYİH'nın % 3'ünü aşan oranda gerçekleşmiştir.

Ekonomik Performans

1992'den beri sürekli büyüyen İngiliz ekonomisinde 1997-2004 yılları arasında özel tüketim GSYİH'da yaşanan büyümeden daha yüksek oranda artmıştır. Bu da hane halkı borçlarının artmasına neden olmuştur. Borç/gelir oranı 2007 yılında 1980lerden beri en yüksek seviyesine ulaşmıştır, bu durum da piyasanın faizlerdeki değişikliklere daha hassas hale gelmesine yol açmıştır. Bunlara ek olarak dünyada da kriz yaşanması İngiltere'nin ekonomisini oldukça olumsuz yönde etkilemiştir.

2008 Yılı İtibarıyla Karşılaştırmalı Ekonomik Göstergeler

aSatın alma gücü paritesiyleKaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit

	İngiltere	Fransa	Almanya	ABD	Japonya
GSYİH (milyar dolar)	2.682	2.866	3.670	14.441	4.886
Kişi başına GSYİH (dolar)	43.923	46.010	44.359 ^b	47.496	38.566
Kişi başına GSYİH ^a (dolar)	35.692	34.290	34.667 ^b	47.496	34.040
Enflasyon (ort; %)	3,6	2,8	1,1	3,8	1,4
Cari denge (milyar dolar)	-45,7	-64	243,6	-706,1	157
Cari denge (GSYİH % pay)	-1,7	-2,2	6,6	- 4,9	3,2
İhracat-fob (milyar dolar)	442	605	1.498	1.277	746
İthalat-fob (milyar dolar)	622	692	1.232	2.117	708

Yaşanan resesyonun başından itibaren ekonominin % 6 oranında daraldığı tahmin edilmektedir. 2009 yılının 3. çeyreğinde reel GSYİH % 0,3 oranında gerilemiştir ki bu oran İngiltere'nin ekonomisinin diğer gelişmiş ülkelere göre daha yavaş bir şekilde toparlandığını göstermektedir. ABD ve Almanya ekonomileri aynı dönemde % 0,7 oranında büyürken Euro bölgesi % 0,4 oranında genişlemiştir.

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

İngiltere'nin ekonomisi 1992'den beri her çeyrekte büyüme göstermiştir. Buna rağmen bu uzun süreli büyüme dönemi ekonomide makroekonomik açıdan çeşitli dengesizlikler yaratmıştır. Yaşanan kriz nedeniyle 2009 yılında reel büyüme'nin % -4,6 oranında gerçekleşmiş olduğu tahmin edilmektedir. Diğer taraftan verilen desteklere bağlı olarak ekonomide 2009 yılı sonu itibarıyla üretimde istikrarın tekrar sağlandığı yönünde çeşitli işaretler bulunmaktadır fakat halen resesyona yönelik belirtiler de devam etmektedir. Bankacılık sektörünün halen devlet desteğine ihtiyaç duyması, borçları bulunan tüketicilerin harcama konusunda kontrollü

davranmaları, önemli harcama kalemlerinde gerçekleşen kesintiler, vergilerde beklenen artış, İngiltere'nin ihracat pazarlarında talebin düşük olması gibi nedenlerle ekonomide yaşanan bu iyileşmenin istikrarın tekrar sağlandığı anlamına gelmediği düşünülmektedir. Buna rağmen GSYİH'nın 2010 yılında % 0,7 ve 2011 yılında ise % 1 büyüyeceği tahmin edilmektedir.

Önümüzdeki dönemde ekonomik politikaların ekonomik ve finansal krizin yarattığı etkileri azaltma yönünde olması beklenmektedir. Diğer taraftan kamu finansmanında yaşanan sıkıntılar ve borçların yüksekliği nedeniyle yatırımcıların endişelerini giderebilmek amacıyla mali konsolidasyon da oldukça önem taşımaktadır.

İngiltere Ekonomisi Genel Projeksiyon Özeti(Yıllık % değişim)

a Gerçekleşen b EIU tahmini

	2007 ^a	2008 ^a	2009 ^b	2010 ^b
Reel büyüme	2,6	0,6	-4,6	0,7
Sanayi üretimi artışı	0,3	-3,1	-10,2	0,8
İşsizlik oranı (ort)	5,3	5,7	7,7	9,2
Enflasyon oranı	2,3	3,6	2,1	2,4
İhracat-fob (milyar dolar)	442	466	356	394
İthalat-fob (milyar dolar)	622	639	480	515
Cari denge (milyar dolar)	-74,7	-45,7	-32,1	-17,2
Cari denge (GSYİH % pay)	-2,7	-1,7	-1,5	-0,8
Döviz kuru \$:£ (ort.)	2,00	1,85	1,57	1,55
Döviz kuru £:Euro (ort)	0,74	0,95	0,91	0,91
Harcama Bazında GSYİH (milyar £)				
	2008	2009	2010	2011
Özel Tüketim	853,3	826,1	817,9	823
Kamu Harcamaları	282,3	287,7	290,6	286,8
Gayrisafi sabit sermaye yatırımları	232,7	287,7	290,6	286,8
İç talep	1.368,1	1.331,1	1.299,6	1.302,8
Stok birikimi	0,9	-15,4	3	2
Toplam İç Talep	1.369	1.297,7	1.302,6	1.304,6
İhracat	361,1	322,8	331,4	346,8
İthalat	400	351	356,3	361,5
Dış Ticaret Dengesi	-38,9	-28,2	-24,9	-14,7
GSYİH	1.330,1	1.268,4	1.276,7	1.289,1

Özel harcamaların önümüzdeki dönemde de zayıf kalması ve 2010 yılında çok küçük bir oranda artması beklenmektedir. Ücretlerdeki artış oranının düşük olması nedeniyle yeni kredi alımları da zorlaşacaktır. Artan işsizlik, azalan borç alma, güvensizlik vb. nedenlerle tasarrufların artacağı düşünülmektedir. Bunlara ek olarak özel sermaye yatırımlarının da 2010-2011 yıllarında düşük düzeyde kalacağı tahmin edilmektedir.

Enflasyon

2009 yılında emtia fiyatlarındaki elverişli etkiler, düşen iç talebin atıl kapasite üzerinde yarattığı baskı ve artan işsizlik nedenleriyle enflasyon oranında sene boyunca rahat bir seyir izlenmiştir.

Ayrıca KDV'deki kesinti de TÜFE' nin azalmasına katkı sağlamıştır. Diğer taraftan pound'da yaşanmış olan değer kaybı ve finansal krizin ekonomide yarattığı tahribat nedenleriyle temel enflasyon oranı yüksek kalmıştır. 2009 yılı için TÜFE ortalama % 2,1 olarak gerçekleşmiştir ki bu oran AB ortalamasının (% 0,5) üstündedir. Önümüzdeki dönemde emtia fiyatlarındaki olumlu ortamın azalması ve KDV kesintisinin kalkacağına yönelik beklentiler nedeniyle enflasyon oranının yükseleceği tahmin edilmektedir. 2010 yılında söz konusu oran % 2,4, 2011 yılında ise % 2,6 olması beklenmektedir.

Enflasyon İstatistikleri

a EIU tahmini b EIU projeksiyonu Kaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit

	2007	2008	2009 ^a	2010 ^b	2011 ^b	2012 ^b	2013 ^b	2014 ^b
TÜFE	2.3	3.6	2.1	2.4	2.6	3.8	4.0	3.7
ÜFE	2.6	7.3	1.1	2.4	2.7	2.7	2.5	2.5

Para Politikaları

Yaşanan ekonomik gerilemeye bağlı olarak Merkez Bankası faiz oranını Mart 2009'da % 0,5'e düşürmüştür. 2010 yılı boyunca da söz konusu oran bu seviyede kalması beklenmektedir. Diğer taraftan bankaların piyasaya kredi vermelerini sağlamak amacıyla bir program da yürürlüğe konulmuştur. Söz konusu programın başarısı bilinmemekle birlikte bazı büyük firmalar finansmanlarında rahatlama yaşamıştır. Diğer taraftan banka bilançolarının zayıf olması nedeniyle kredi piyasaları kırılganlığını korumaktadır.

Maliye Politikaları

İngiltere resesyon dönemine büyük bir bütçe açığı ve kamu borcu ile girmiştir. 2009 yılında da kamunun borçlanma miktarı artmıştır. 2008 yılında mali açığın GSYİH'ya oranı % 5,5 iken 2009 yılında aynı oran % 14,2'ye yükselmiştir. 2009 yılında KDV oranının geçici olarak % 17,5'tan % 15'e düşürülmesi ve finans sektörüne sağlanan destek oranının yükselmesinde etkili olmuştur. 2010 yılında herhangi bir iyileşme beklenmezken, 2011 yılında ciddi tedbirlerin alınması halinde söz konusu oranda ufak da olsa bir iyileşmenin olması beklenebilir. Söz konusu açığın azaltılabilmesi amacıyla önümüzdeki dönemde vergi oranlarının yükseltilmesi, kamu harcamalarında önemli kısıntılara gidilmesi gibi önlemlerin yürürlüğe konabileceği tahmin edilmektedir.

Döviz Politikaları

Sterling 2007 ortası ile Aralık 2008 arasında değerinin yaklaşık dörtte birini kaybetmiştir. O dönemden beri para birimi biraz değer kazanmış olmasına rağmen halen ekonomideki dengesizliklerden etkilenmektedir. İngiltere'nin ekonomisine ilişkin beklentiler, yükselen borç seviyesi, zayıf bankacılık sektörü, yabancı sermayeye bağımlılık, orta vadeli mali politikalar ile ilgili olarak yatırımcıların kararsızlığı ve para politikası ile ilgili sıkıntılar sterline yönelik varlıklar ile ilgili riskleri artırmaktadır. Buna rağmen kısa dönemde sterlinin değerinde reel açıdan önemli bir değişiklik yaşanması beklenmemektedir.

Döviz Kurunun Seyri

a EIU tahmini b EIU projeksiyonu Kaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit

	2007	2008	2009 ^a	2010 ^b	2011 ^b
--	------	------	-------------------	-------------------	-------------------

Döviz kuru \$:£ (ort.)	2.00	1.85	1.57	1.55	1.57
Döviz kuru £:€ (ort.)	0.68	0.79	0.89	0.92	0.89
Döviz kuru US:€ (ort.)	1.37	1.47	1.40	1.42	1.40
Döviz kuru £:€ (sene sonu)	0.74	0.95	0.91	0.91	0.87
Döviz Kurundaki Reel Değişim (ort; 2000=100)	106.5	93.7	84.1	82.7	85.5

Hayat Standardı ve İşsizlik

İngiltere 2009 yılında EIU tarafından yapılan hayat standardı kalitesi indeksinde 160 ülke arasında 31. sırada yer almıştır. Son yirmi yıldır bu konuda istikrarlı bir çizgi yakalamasına rağmen bu sene 2006 yılına göre gerilemiştir. Bunun en önemli nedenlerinden biri ise yaşanan krizin yarattığı olumsuz etkilerdir. İngiltere Portekiz dışındaki diğer Batı Avrupa ülkelerinde göre sıralamada daha aşağıda bulunmaktadır. İngiltere, politik özgürlük, yönetim ve güvenlik riski açılarından yüksek bir performansa sahip olmakla birlikte aile ve toplum hayatına ilişkin konularda göreceli olarak daha düşük bir performans sergilemektedir. Boşanma oranının yüksek olması aile hayatında İngiltere'nin puanını düşürürken, sosyal, dini, politik vb. dernek ve kurumlara sivilin katılımının düşük düzeyde kalması da toplum hayatında olumsuz etki yaratmaktadır. Diğer taraftan ekonomik krize bağlı olarak işsizlik oranı 2009 yılında %7,7'ye yükselirken işsiz sayısının da 2,4 milyon düzeyinde olduğu tahmin edilmektedir. Geçtiğimiz yıl özel sektör ücretlerinde de önemli kısıntılar yaşanmıştır. Bir çok firma ücretleri dondurmuş, kesintiye gitmiş veya düşük ücretle çalışanlarına izin vermeyi önermiştir.

Hayat Standardı ve İstihdam İstatistikleri

Kaynak: EIU-The Economist Intelligence Unit

	2007	2008	2009a	2010b	2011 b	2012 b	2013 b	2014 b
İşgücü (m)	30.9	31.2	31.4	31.5	31.6	31.6	31.6	31.7
İşgücü (% değişim)	0.6	1.1	0.5	0.4	0.3	-0.1	0.2	0.1
İstihdam (m)	29.2	29.4	29.0	28.6	28.6	28.7	28.9	29.1
İstihdam (% değişim)	0.7	0.7	-1.6	-1.3	-0.1	0.4	0.7	0.8
İşsizlik (m)	1.7	1.8	2.4	2.9	3.0	2.9	2.8	2.6
İşsizlik oranı (%)	5.3	5.7	7.7	9.2	9.6	9.2	8.7	8.1
Ortalama Nominal ücret (ort, %)	3.9	3.5	1.4	2.0	2.5	3.6	4.2	3.9
Ortalama reel ücret (ort,%)	1.6	-0.1	-0.7	-0.4	-0.1	-0.2	0.2	0.2
Birim işgücü maliyeti (£;ort,%)	1.1	2.7	6.1	1.0	-0.1	1.6	2.7	2.1
Birim işgücü maliyeti (\$;ort,%)	9.9	-5.0	-10.1	-0.1	0.9	7.9	6.0	3.7
Saat başına işgücü maliyeti (£)	14.9	15.3b	15.4	15.7	16.0	16.5	17.1	17.7
Saat başına işgücü maliyeti (£) (\$)	29.7	28.3b	24.2	24.3	25.0	27.4	29.3	30.7

HAYAT STANDARDI İSTATİSTİKLERİ

Kişi Başı GSYİH (\$/Satın alma gücü paritesi)	34,987	35,692	34,252	34,671	35,132	35,958	37,111	38,524
Kişisel harcanabilir gelir (£ milyar)	866	910	943	974	1,009	1,049	1,096	1,148
Kişisel harcanabilir gelir (\$ milyar)	1,734	1,686	1,479	1,511	1,579	1,742	1,877	1,998
Reel kişisel harcanabilir gelirdeki	0.9	2	1,3	0,9	0,9	0,1	0,5	1,1

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında İngiltere'ye en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Tahılların Baklagillerin ve Yağlı Tohumların Yetiştirilmesi	\$ 11.275.686
2	Turunçgillerin Yetiştirilmesi	\$ 9.498.796
3	Yumuşak Çekirdekli Meyvelerin ve Sert Çekirdekli Meyvelerin Yetiştirilmesi	\$ 11.229.879
4	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 239.217.210
5	Dokuma	\$ 80.523.487
6	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünlerin İmalatı	\$ 87.407.719
7	Halı ve Kilim İmalatı	\$ 33.848.284
8	Kürk Hariç, Giyim Eşyası İmalatı	\$ 1.470.467.707
9	Örme ve Tığ İşi Ürünlerin İmalatı	\$ 476.268.950
10	Rafine Edilmiş Petrol Ürünleri İmalatı	\$ 201.859.560
11	Plastik Ürünlerin İmalatı	\$ 138.401.612
12	Ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 190.520.653
13	Değerli Ana Metaller ve Diğer Demir Dışı Metallerin İmalatı	\$ 266.109.326
14	Tüketici Elektronik Ürünlerinin İmalatı	\$ 455.247.224
15	Ev Aletleri İmalatı	\$ 533.970.609
16	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 937.422.241
17	Motorlu Kara Taşıtları İçin Parça ve Aksesuar İmalatı	\$ 364.925.726
18	Eğlence ve Spor Amaçlı Teknelerin Yapımı	\$ 11.541.764
	TOPLAM	\$ 7.235.861.129

*Veriler
www.tuik.gov.tr
adresinden
alınmıştır.

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-7-

İSPANYA ÜLKE REHBERİ

İSPANYA

Nüfus	:	46,1 milyon (Ekim 2010)
Yüzölçümü	:	504,030 km ²
Başkent	:	Madrid
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	30.646 dolar (2010 tahmini)
Büyüme Oranı	:	% -0,3 (reel, 2010 tahmini)
Döviz Kuru	:	1 avro: 1,48 ABD doları
Başlıca Şehirler	:	Barselona (1,6 milyon), Valencia (810 bin), Sevilla (700 bin), Zaragoza (670 bin), Malaga (570 bin)
Telefon Kodu	:	+34

Coğrafi Konum

Yüzölçümü 505.182 km² olan İspanya, Avrupa Birliği'nin ve Batı Avrupa'nın Fransa'dan sonra en büyük ikinci ülkesi olarak Avrupa kıtasının güneybatısında bulunan İber Yarımadası'nda yer almaktadır. Bu yarımadanın dışında Akdeniz'deki Balear Adaları, Afrika'nın kuzeyindeki Ceuta ve Melilla şehirleri ve Atlantik Okyanusu'ndaki Kanarya Adaları da İspanya ulusal sınırları içindedir. İspanya batıda yine İber Yarımadası'nda bulunan Portekiz, kuzeyde Fransa, ve güneyde Birleşik Krallık'a bağlı Cebelitarık ile komşudur.

Ülkenin başlıca şehirleri, başkent Madrid, Barselona, Valensiya, Seville, Zaragoza ve Malaga olarak sıralanabilir.

Batı Avrupa'nın neredeyse en geniş topraklarına ve en az nüfus yoğunluğuna sahip ülkesi olan İspanya'da iklim ve coğrafya oldukça değişken bir yapı sergilemektedir. Deniz seviyesinden 610 metre yüksekte olan Meseta Platosu, gerek çorak toprakları gerekse kötü iklim koşullarından dolayı Avrupa'nın en verimsiz alanlarından biridir. Bununla beraber, başkent Madrid ekonomik olmaktan çok politik nedenlerle bu platonun merkezine kurulmuştur.

Ülke nüfusu ve ekonomik faaliyetler çoğunlukla ülkenin sahil bölgelerinde ve ülkeyi kesen iki önemli nehrin etrafındaki vadilerde yoğunlaşmıştır. Bu nehirler kuzeyde Ebro ve güneyde Guadalquivir nehirleridir. Ebro nehri, Akdeniz'e dökülürken denizciliğe elverişli tek nehir olan Guadalquivir Sevilla şehrinden geçer.

Avrupa'da İsviçre'den sonra ikinci en dağlık ülke olan İspanya'da, plato ve yüksek ovaları çevreleyen dağların batı kesimleri hariç, yarımadanın beşte ikisinden fazlasını sıradağlar kuşatır. Ülkenin kuzeybatı bölgesinde Kuzey Atlantik etkisiyle yağışlar bol ve iklim ılımandır. Akdeniz sahillerinde ise kışlar ılık ve yağışsız, yazlar sıcak geçer. Kuzey doğu sahillerinde yaz yağışları yeterli düzeydeyken güney doğu sahillerinde yağışların yetersizliği özellikle meyve üretiminin yoğun olduğu bu bölgede sulama sistemlerine başvurulması gereğini doğurmaktadır.

Guadalquivir nehrinin geniş tarım alanları sağladığı güney İspanya'da da yağışların az olmasından dolayı sık sık kuraklıklar yaşanmaktadır. Ülkenin iç kısımlarında ve 1.200 metreyi aşan dağlık kesimlerde kara iklimi yaşanır. Diğer taraftan, Kanarya Adaları'nda tropikal bir iklim hakimdir.

Siyasi ve İdari Yapı

İspanya Anayasal Parlamenter Monarşi ile yönetilmektedir. Devlet başkanı Kral I. Juan Carlos'tur. Yasama, Temsilciler Meclisi (Congreso de los Diputados) ve Senato (Senado) olmak üzere İki Kamaralı Ulusal Meclis (Cortes Generales)'ten oluşmaktadır. Yürütme Başbakan ve Bakanlar Kurulu tarafından gerçekleştirilmektedir.

İspanya Meclisi, 350 milletvekili ve 264 senatörden oluşur. Ülkede her dört yılda bir seçim yapılır. Başbakan Kongre tarafından seçilmektedir.

Ülke; kentler, eyaletler ve özerk bölgelere ayrılmıştır. İspanya'da idari açıdan 17 özerk bölge (Endülüs, Aragon, Asturya, Kastilya-La Mancha, Valensiya, Extremadura, Galiçya, Rioja, Madrid, Murcia, Navarra, Balear Adaları, Bask Ülkesi, Kanarya Adaları, Kantabriya, Kastilya ve Leon ve Katalunya) ile Kuzey Afrika kıyısında 2 özerk şehir (Ceuta ve Melilla) bulunmaktadır. Yedi özerk bölgenin her biri (Asturias, Balearic Adaları, Cantabria, La Rioja, Madrid, Murcia, ve Navarre) aynı zamanda bir ildir. Her özerk bölge kendi yasalarını uygular. Devlet bunları tanımının yanısıra kendi yasal düzenlemesinin bir parçası olarak korumaktadır.

General Franco'nun, 1975 yılındaki ölümüne kadar süren diktatörlüğünün ardından İspanya'nın ilk demokratik seçimleri Haziran 1977'de gerçekleştirilmiş ve Merkezi Demokratik Birlik (Union of the Democratic Centre/UDC) iktidara gelmiştir. 1982 yılından 1990'ların başına kadar süren İspanyol Sosyalist İşçi Partisi (PSOE) iktidarında ülkenin demokratik kurumları sağlamlaştırılmış, uluslararası platformda ülkenin statüsü güçlendirilmiş ve Avrupa Topluluğu'na (bugünkü AB) üye olunarak ülke ekonomisinde büyük gelişme sağlanmıştır.

Bununla beraber 1990'lı yılların başında yaşanan bir dizi siyasi ve mali kriz, Parti'nin 1993 seçimlerinde mutlak hakimiyetini yitirmesine sebep olmuştur. PSOE, yine de azınlık hükümeti olarak 1996 yılına kadar iktidarda kalmıştır.

1996 yılının Mart ayında gerçekleştirilen seçimler, İspanya siyasi hayatında yeni bir dönemin başlangıcıdır. Jose Maria Aznar başkanlığındaki orta sağ eğilimli Halkçı Parti (PP) bu seçimle iktidara gelmiş, 1996-2000 döneminde azınlık hükümetini kurmuş, 2000 yılı Mart ayında yapılan seçimlerde de bu kez bir çoğunluk hükümeti oluşturarak yeniden iktidara gelmiştir.

Nisan 2004'te yapılan seçimleri kazanan Sosyalist İşçi Partisi (PSOE) Mart 2008'de yapılan seçimleri de kazanarak 4 yıl daha iktidarda kalacaktır. Parti, 169 milletvekili, 105 senatör ve Başbakan José Luis Rodríguez Zapatero ile iktidardadır. Halkçı Parti (PP), 154 milletvekili ve 124 senatör ile temsil edilmektedir. En önemli bölgesel gruplar ise, Catalan Birliği (CÍU), Bask Ulusal Partisi (PNV) ve Kanarya Adaları Koalisyonu (CC)'dur.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

İspanya Ulusal İstatistik Ofisi (INE) verilerine göre 1 Ekim 2010 tarihi itibarıyla ülke nüfusu 46,1 milyondur. Nüfusun %49,5'i erkek ve %50,5'i kadındır. Nüfus ülke içinde eşit olmayan bir şekilde dağılarak, büyük şehirlerde ve kıyı şeridinde yoğunlaşmıştır. Nüfusun %77,4'ü şehirlerde yaşamaktadır. Nüfusun %15,5'ini 0-15 yaş grubu, %43,3'ünü 16-44 yaş grubu, %24,5'ini 45-64 yaş grubu ve %16,7'sini 65 yaş ve üstü oluşturmaktadır.

Nüfus İstatistikleri

* 1 Ekim 2010 itibarıyla

Kaynak: İspanya Ulusal İstatistik Ofisi (INE)

EIU-The Economist Intelligence Unit Spain Country Profile

	2005	2006	2007	2008	2009	2010*
Nüfus (milyon kişi)	44,1	44,7	45,2	46,1	46,7	46,1
% değişim	2,1	1,4	1,1	2	1,3	-1,3

Nüfusun başlıca şehirlere göre dağılımı aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Nüfusun Şehirlere Göre Dağılımı

Kaynak: İspanya Ulusal İstatistik Ofisi (INE)

Şehir	Bulunduğu Bölge	2009	2010
Madrid	Madrid	3.255.944	3.273.049
Barselona	Katalonya	1.621.537	1.619.337
Valensiya	Valensiya	814.208	809.267
Seville	Endülüs	703.206	704.198
Zaragoza	Aragon	674.317	675.121
Malaga	Endülüs	568.305	568.507
Murcia	Murcia	436.870	441.345
Parma de Mallorca	Balear Adaları	401.270	404.681
Las Palmas de Gran Canaria	Kanarya Adaları	381.847	383.308
Bilbao	Bask Bölgesi	354.860	353.187

2000 yılından itibaren hızla artış gösteren göçlerle ülkedeki toplam yabancı sayısı 2010 yılında 5,649 milyon kişiye yükselmiştir. Ülkeye yönelik bu göçler İspanya'nın nüfus profilini hızla değiştirmektedir. Yabancı nüfusun %53'ü erkek ve %47'si kadındır.

İspanya, Batı Avrupa'nın en geniş arazili ve en düşük nüfus yoğunluğuna sahip ülkelerinden biridir. Ülkenin genel nüfus yoğunluğu, kilometrekareye 91,44 kişi düzeyindedir. Nüfusun dağılımı, ülkedeki ekonomik ve siyasi dengeleri belirlemede önemli rol oynamaktadır. Ülke topraklarının %52'sini oluşturan 4 bölgede (Aragon, Castilla y Leon, Castilla-La Mancha ve Extremadura) nüfus yoğunluğu kilometrekareye 30 kişiden azdır. Özellikle kırsal alanlardan şehirlere doğru göçlere bağlı olarak bu dört bölge ülke toplam nüfusunun %15'ini barındırmaktadır. Bölgenin bu özelliğinin tek istisnası, siyasi nedenlerle ülkenin merkezine inşa edilmiş olan Madrid ve çevresidir. Bu bölge, ülkede nüfusun en yoğun olduğu yerdir.

6- 16 yaşları arasındaki çocuklar için eğitimin zorunludur. Üniversite öğrencilerinin sayısı ise sürekli artış göstermektedir. Ülkede toplam 73 üniversite bulunmakta olup 23 tanesi özel okuldur. Öğrencilerin %90'ı devlet üniversitelerine devam etmektedir.

Ülke nüfusunun % 75,6'sı Katolik'tir. Ülke genelindeki resmi dil İspanyolca (Kastilyano)'dır. Ancak Katalanca, Baskça ve Galiçyaca da özerk bölgelerde (Katalonya, Bask Bölgesi, Galiçya, Valensiya, Navarra ve Balear Adaları) resmi dil olarak kullanılmaktadır. Bununla birlikte Valensiya Bölgesi'nde Katalanca'nın bir bask lehçesi olan Valensiyaca konuşulmaktadır.

İspanya'nın 2010 yılında 23,1 milyon dolaylarında 16 yaş üstü bir işgücüne sahip olduğu ve bunun çoğunluğunu genelde orta yaş grubunun oluşturduğu görülmektedir. İspanya'da istihdam edilenlerin %73'ü hizmetler sektöründe, % 14'ü sanayide, %9'u inşaat sektöründe ve %4'ü tarım sektöründe çalışmaktadır. İstihdam edilen kişi sayısı 2010 yılında 18,547 milyona gerilemiştir. Bu azalıştaki veya işsizliğin artmasındaki en önemli neden inşaat, tarım ve sanayi

sektörlerinin daralmasıdır. Toplamda 2010 yılı işsizlik oranı %20,3'e yükselmiştir. İspanya göç alan bir ülke olması nedeniyle çalışan nüfus da gittikçe gençleşmektedir.

İşgücü ve İşsizlik

Kaynak: The Economist Intelligence Unit

	2005	2006	2007	2008	2009	2010
İşgücü (milyon kişi)	20,9	21,6	22,2	22,8	23	23
İşsizlik oranı (%)	9,2	8,5	8,3	11,4	18,1	20,3

Doğal Kaynaklar ve Çevre

İspanya, Avrupa'nın doğal ve yaban hayatın en çeşitli olduğu alanlara sahiptir. İklim ve fiziksel güzellik özellikle Akdeniz kıyılarında ve adalarda dinamik bir turizm sektörüne katkıda bulunmaktadır. Ancak, Akdeniz sahillerinin fazla gelişmesi doğal kaynaklara zarar verdiği tartışmasını da beraberinde getirmektedir. Ülke topraklarının yaklaşık% 10'u verimli, % 45'i orta verimlilikte, % 35'i düşük verimlilikte ve verimsiz, % 10'u kayalıktır. Yağışların az ve düzensiz olduğu Akdeniz kıyılarında kullanılan yoğun tarım tekniklerinin de etkisi ile toprak erozyonu ülkenin en önemli çevre sorunlarından biri haline gelmiştir. Ülke topraklarının %30'u ekilebilir alan, %8'i daimi ekilen alan, %13'ü çayır ve mera ve %33'ü de ormanlarla kaplıdır.

İspanya önemli petrol ve gaz kaynaklarına sahip olmamakla birlikte Batı Avrupa'nın mineral doğal kaynaklar açısından en zengin ülkesi konumundadır. Demir-dışı ve kıymetli metal üretiminde Avrupa'nın en önemli üreticisidir. 100'e yakın mineral ve maden rezervinin bulunduğu İspanya bunlardan 18'inde önemli miktarda üretim yapmaktadır. Bu metal ve mineraller; bakır, altın, demir, kurşun, çinko, alüminyum, magnezyum, civa, potasyum, flor, bentonit, kükürt, deniz ve kaya tuzu, kalay, kireçtaşı, tungsten ve kuvarsdır. Ülkenin kömür madenleri ve demir cevheri yatakları kuzeyde (Asturya, Kantabriya ve Bask), önemli civa rezervleri güneybatıda Almaden yakınlarında ve bakır ve kurşun yatakları da Andaluçya'da bulunmaktadır. Asturya'daki altın madeni Avrupa'daki en büyük altın madenlerinden biridir.

İspanya aynı zamanda granit ve mermerde dünyanın önde gelen üreticilerinden biridir. Üretim talebin kat kat üzerinde olduğundan ihracatı da yapılmaktadır.

İspanya, petrol ve doğal gaz ihtiyacının %99'u ve kömür ihtiyacının %70'i için ithalata bağımlı bir ülkedir. Diğer taraftan çok yavaş ama istikrarlı bir yeniden yapılanma süreci içinde bulunan ülke içi kömür üretim sektörü rekabetçi olmayan yapısı ile ancak devlet desteği ile ayakta durmaktadır.

Diğer taraftan, enerjinin daha etkin kullanımının sağlanması yönünde çalışmalar yapılmaktadır. Rüzgardan yararlanarak enerji üretiminin yapıldığı parkların sayısı son yıllarda hızla artmış, ülke bu açıdan Avrupa'nın önde gelen enerji üreticileri arasında Almanya'dan sonra ikinci sırayı almıştır. Dünya sıralamasında ise ABD başta olmak üzere Almanya'dan sonra üçüncü sırada yer almaktadır. 2007 yılında toplam enerji üretiminin %10'u rüzgar enerjisidir. 2010- 2012 arasındaki 3 yıllık dönemde 5.3 GW kapasiteli rüzgar enerjisi ve 1.5 GW kapasiteli güneş enerjisi santralleri kurulacağı öngörülmektedir. Ayrıca 2013 yılında başlamak üzere 540 megavatlık güneş enerjisi santrali projesi de onaylanmıştır. Bu projelerin hayata geçirilmesiyle 2013 yılında İspanya'nın güneş enerjisi alanında dünya lideri konumuna yükseleceği öngörülmektedir. 2013 yılına kadar toplam enerji ihtiyacının % 12'sinin yenilenebilir kaynaklardan sağlanması yönünde yatırımlar yapılmaktadır.

Doğal kaynaklar "Regalia İlkesi" düzenlemesi çerçevesinde devletindir. 21 Temmuz 1973 tarihli Madencilik kanunu ve 7 Kasım 1998 tarihli "Hidrokarbon Kanunu" mineral endüstrisini

düzenlemektedir. Sanayi Ticaret ve Turizm Bakanlığı bünyesinde bulunan Enerji Politikası ve Madencilik Genel Müdürlüğü söz konusu kanunları uygulamaktadır. İspanya Madencilik ve Jeoloji Enstitüsü başlıca madencilik kuruluşlarından. 2002 ve 2004 yıllarında sektördeki devlet ve özel sektör monopollerinin aşamalı olarak kaldırılması ve liberalleşme yönünde önemli düzenlemeler yapılmıştır.

Kaynaklar: EIU-The Economist Intelligence Unit Spain Country Profile, 2008
<http://www.technologyreview.com/microsites/spain/index.aspx>
<http://www.energy.eu/>
<http://www.euractiv.com.tr/>

Ekonomik Yapı

İspanya ekonomisi GSYİH'ye göre dünyanın 9. büyük ekonomisidir. Yatırım çeken ülke sıralamasında 6., yabancı yatırım yapan ülke sıralamasında 8. ve ticari hizmetler ihracatında 7. sırada yer almaktadır. Dünyadaki üç önemli derecelendirme kuruluşundan ikisi olan Fitch ve Moody İspanya'ya 2009 yılında en üst puanlarını vermişlerdir.

İspanya hizmet sektörü temelli modern bir ekonomiye sahiptir. Genç ve iyi eğitilmiş nüfusla fiyatlarda rekabetçi ve yenilikçi uluslararası bir merkezdir.

Ekonominin gelecekteki büyümesine yönelik çalışmalar yapılmakta ve bu yönde araştırma ve geliştirme faaliyetlerine çok önem verilmektedir. Arge için kamu harcamaları 2004'den itibaren % 2,2 artış göstermiştir.

Diğer Batı Avrupa ülkeleri gibi İspanya'nın ekonomisi de 2. Dünya Savaşı'nın ardından bir dönüşüm sürecine girmiş, bu süreçte tarım sektörünün önemi azalırken hizmetler sektörünün önemi giderek artmış ve bu sektör ekonominin hakim sektörü haline gelmiştir. Nitekim 2010 yılı itibarıyla tarım sektörü GSYİH'nin sadece %3,1'ini oluştururken hizmetler sektörünün payı %71,2'ye kadar yükselmiştir. Perakendecilik, turizm, bankacılık ve telekomünikasyon sektörleri ekonomik faaliyetin en önemli unsurlarındandır. Diğer taraftan GSYİH'nin %25,6'lık kısmını oluşturan sanayi sektörü ekonomideki önemini korumaktadır.

GSYİH'nin Sektörlere Göre Dağılımı (%)

a EIU tahmini

Kaynak: The Economist Intelligence Unit

	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ^a	2012 ^a
Tarım	3,6	3,6	3,3	3,2	3,1	3,1	3,1
Sanayi	29,9	29,3	28,6	26,4	25,6	25,5	25,4
Hizmetler	66,6	67,1	68,2	70,5	71,2	71,4	71,6

Ekonomi Politikaları

Son 10 yıllık süreçte ülke ekonomisi yoğun bir özelleştirme programı çerçevesinde şekillenmiş, hemen her alanda devlet hakimiyeti istikrarlı biçimde azalmıştır. AB mevzuatına uyum çalışmaları, özellikle enerji ve telekomünikasyon sektörlerinde devlet hakimiyetinin ve tekellerin kaldırılması sonucunu doğurmuştur. Ancak yine de, halen bazı alanlarda liberalizasyon çalışmaları beklentileri karşılamamış olup, İspanya piyasasının tamamen rekabete açılması için yapılması gereken bazı düzenlemeler bulunmaktadır.

Hükümet 2008 yılı seçimlerinden sonra söz verdiği gibi ekonominin uzun dönemli performansını artırmak için Kasım 2009’da “sürdürülebilir ekonomi” yasasını sunmuştur. İşgücü piyasasında da gerekli değişiklikler yapılmaktadır. Haziran 2009’da başarısız bankaların yönetimi için yeni bir fon (Fund for Ordered Bank Restructuring - FROB) oluşturulmuştur. Son dönemde ekonomi politikası ekonomik darboğaza odaklanırken kamu maliyesi ve güven verici yatırımcılara yönelmiştir. Bütçede 2009 yılının tersine kamu maliyesinin zayıflaması nedeniyle 2010 yılında bir dizi önlem alınacaktır. Alınacak bu önlemler arasında vergi artışları da mevcuttur. 2011 yılında da tasarruf tedbirlerinin devam etmesi öngörülmektedir.

Ağustos 2009’dan itibaren ekonomik kriz tüm dünyaya yayılmıştır. İspanya ekonomik krizle mücadeleye daha iyi bir pozisyondan başlamak amacıyla kamu borçlarını (GSYİH üzerinde) azaltma yoluna gitmiştir. Yeni vergi politikalarının uygulanması ile ekonomik modelin yenilenebilir enerji, biyoteknoloji, bilgi teknolojileri ve telekomünikasyon gibi değer zinciri yüksek olan yeni sektörlerde büyüme modeline geçişine olanak sağlaması planlanmıştır.

Ekonomik Performans

Ülkenin mali performansı incelendiğinde son on yılda önemli ilerleme kaydedildiği açık veren bütçenin 2006 ve 2007 yıllarında % 1 oranında fazla verdiği görülmektedir. Ancak 2008 yılında uzun zaman sonra İspanya’nın bütçe açığı 41 milyar avro’ya ulaşmıştır. 2008 yılında bütçe gelirleri bir önceki yıla göre %6,9 oranında azalırken giderler %8,7 oranında artmıştır. 2008 yılında kamu borç stoğunun GSMH oranı %33'lere kadar düşmüştür. İspanya’nın borç stoğunun büyük bir bölümü özel kesime ait olup, yaşanan ekonomik krizin İspanya’da daha ağırlıklı olarak hissedilmesinin bir nedeni de, borca dayalı tüketim harcamalarının birden bire daralması neticesinde reel sektörde talep düşüşünden kaynaklanan ekonomik küçülme olduğunun söylemek mümkündür. Genel ekonomik performans kadar bütçe performansının da olumlu olmasında avro’ya geçilmesiyle düşen faizlerin olumlu etkisini yine vurgulamak gerekmektedir. İspanya’nın artan faiz masrafları borç düzeyini olumsuz etkilemekte ve 2010 yılı borç hizmet maliyetleri hükümet tahminlerine göre % 33,3 artarak 23,2 milyar avroya karşılık gelmektedir. 2004 yılında iktidar partisi değiştiğinde İspanya Başbakanı Jose Luis Rodriguez Zapatero’nun ilk döneminden başlayarak ekonomik büyüme için GSYİH’nin büyümesi desteklenmiştir ve o dönemden itibaren birtakım sorunlar İspanya ekonomisinin problemleri gidışatına dair sinyaller vermeye başlamıştır. Financial Times’a göre bu sorunlar arasında; dış ticaret açığının fazla olması (2008 yılında GSYİH’nin % 10’u), ticaret ortaklarına karşı rekabet gücünün kaybı ve geleneksel olarak diğer Avrupa ülkeleri karşısında enflasyonun yüksekliği, 1998'den itibaren emlak fiyatlarının % 150 artışı ve petrol fiyatlarındaki artış sayılabilir.

Nisan 2008’de resmi GSYİH büyüme tahminleri % 2,3 olarak belirtilmiştir. Ancak bu tahmin Ekonomi Bakanlığı tarafından 1,6 puan aşağı revize edilmiştir. Bu rakam, diğer birçok gelişmiş ülkelere göre daha iyi görünmekle beraber, İspanya’nın yüksek nüfus artışı nedeniyle (fazla miktarda göç alması) kişi başına GSYİH fazla değişmemiştir. Daha sonra, 2008 yılı üçüncü çeyreğinde 15 yıldır ilk kez ulusal GSYİH’nin azalmasıyla Şubat 2009’da İspanya’nın ekonomik durgunluğa girdiği onaylanmıştır.

EIU verilerine göre 2009 yılında GSYİH’nin % 3,6, sanayi sektörünün % 11,5 oranında küçüldüğü tahmin edilmektedir. Dış ticaret hacminde % 26’lık küçülme kaydedilmiştir. İşsizlik oranı % 11,3’den % 18,5’e yükselmiştir

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

Temmuz 2009’da IMF, 2009 yılı İspanya tahminlerini GSYİH’de %4’lük (Avrupa ortalaması yaklaşık -%4,6) bir küçülme olarak revize etmiştir. Ayrıca, 2010 yılında da İspanyol

ekonomisinin % 0,8 daha daralacağı ve gelişmiş ekonomiler arasında en kötü tabloyu çizenlerden olacağı öngörülmüştür.

İspanya'nın ekonomik darboğazdan çıkma sürecinin çoğu AB üyesinden daha uzun olacağı tahmin edilmektedir. 2010 yılında ekonomide büyüme beklenirken GSYİH'de küçülme beklenmektedir. Ekonomi ve tüketici talebinin son yıllara oranla daha yavaş büyümesi diğer taraftan konut piyasasının zayıf kalması beklenmektedir.

Ekonomik Projeksiyon

b EIU tahmini, c EIU projeksiyonu

Kaynak: The Economist Intelligence Unit Spain Country Forecast

	2009 ^b	2010 ^c	2011 ^c	2012 ^c	2013 ^c	2014 ^c
GSYİH (milyar dolar, cari fiyatlarla)	1.446	1.488	1.501	1.568	1.638	1.700
GSYİH (milyar avro, cari fiyatlarla)	1.036	1.046	1.074	1.104	1.137	1.173
Reel Büyüme Oranı (%)	-3,6	-0,2	0,6	1,2	1,6	1,8
Cari İşlemler Dengesi (milyar dolar)	-66	-63	-57	-57	-65	-78
Cari İşlemler Dengesi (GSYİH'deki payı, %)	-4,6	-4,2	-3,8	-3,6	-4,0	-4,6
Kişi Başına GSYİH (dolar, cari fiyatlarla)	31.620	32.270	32.463	33.860	35.227	36.385
Kişi Başına GSYİH (dolar, PPP*)	30.396	30.651	31.097	31.810	32.778	33.853
İşsizlik Oranı (% , ort.)	18,5	20,2	19,7	17,7	15,4	15,2
Enflasyon Oranı (% , ort., TÜFE)	-0,4	0,8	1,5	1,3	1,6	1,7
Enflasyon Oranı (% , ort., ÜFE)	-3,5	0,5	1,2	1,7	2,6	2,5
Kredi Faiz Oranı (% , ort.)	7,0	7,1	6,7	6,5	6,7	6,8
Döviz Kuru (€/ \$, yıl sonu)	1,47	1,39	1,41	1,43	1,45	1,46
İhracat (fob, milyar dolar)	224	253	262	285	308	337
İthalat (fob, milyar dolar)	297	329	334	359	391	431
Dış Ticaret Hacmi (fob, milyar dolar)	521	582	596	644	699	768
Dış Ticaret Dengesi (milyar dolar)	-73	-76	-72	-74	-83	-94

Enflasyon

İspanya'da enflasyon 1980'lerin sonundan bu yana yavaş yavaş düşüş göstermektedir. Ortalama enflasyon 1987- 1992 arasında %5,8 olarak gerçekleşmiştir. 1993'e gelindiğinde enflasyon ilk defa %5'e düşmüştür. İzlenen sıkı para politikası, dünya petrol ve mal fiyatlarındaki düşüş, ekonominin belli sektörlerinde yürütülen liberalizasyon çalışmaları ve ücret artışlarının düşük tutulması gibi bir dizi nedene bağlı olarak 1990'lı yıllarda ülkede tüketici fiyatları da azalma göstermiş, %5'lerde seyreden enflasyon oranı 2007 yılında %2,8'ye kadar düşmüştür. 2002 yılından 2010 yılına ortalama enflasyon oranı %2,78 olarak gerçekleşmiştir. Yüksek kapasite kullanım oranları, iç ve dış baskılarla kademeli bir toparlanma yaşayan ülkenin 2010 yılı için enflasyon oranı ise % 1,7'de kalmıştır. Enflasyonun ülke için bir tehdit oluşturması beklenmemekle beraber 2012-2015 döneminde enflasyonda az da olsa bir artış beklenmektedir.

Hayat Standardı ve İşsizlik

İspanya ekonomisinin geleneksel olarak en zayıf tarafı işsizlik olmuştur. Bununla beraber, son yıllarda işgücü piyasasında olumlu gelişmeler yaşanmış, 1994-2007 yılları arasında 8,8 milyon istihdam yaratılmıştır. Diğer taraftan, işsizlik oranı 1994 yılındaki %24,2 düzeyinden 2007 yılı sonunda %8,3'e kadar gerilemiştir. Ancak küresel ekonomik kriz ve göçmen sayısının artışına paralel olarak işsizlik oranları 2010 yılında %20,3'e çıkmıştır.

İşsizlik İstatistikleri

b EIU projeksiyonu

Kaynak: The Economist Intelligence Unit Spain Country Profile

	2006	2007	2008	2009	2010 ^b	2011 ^b	2012 ^b	2013 ^b
İş gücü (milyon)	21,6	22,2	22,8	23,0	23,1	23,0	22,8	22,7
- Çalışan	19,7	20,4	20,3	18,9	18,4	18,5	18,7	19,0
- İşsiz	1,8	1,8	2,6	4,2	4,7	4,5	4,1	3,7
İşsizlik oranı (%)	8,5	8,3	11,4	18,1	20,3	19,5	17,8	16,2

Bölgesel Eğilimler

İspanya'da 17 özerk ve farklı bölge bulunması bölgesel farklılıkları da beraberinde getirmektedir. Bu durum gelir dağılımına da yansımaktadır.,

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında İspanya'ya en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Deniz Balıkçılığı	\$ 11.478.818
2	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Madencilik ve Taş Ocakçılığı	\$ 21.434.086
3	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 64.788.698
4	Dokuma	\$ 69.615.407
5	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünlerinin İmalatı	\$ 46.451.729
6	Kürk Hariç Giyim Eşyası İmalatı	\$ 944.831.894
7	Örme ev Tığ İşi Ürünlerin İmalatı	\$ 151.060.057
8	Temel Kimyasal Maddelerin İmalatı	\$ 115.315.220
9	ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 177.609.161
10	Tüketici Elektronik Ürünlerin İmalatı	\$ 221.741.212
11	Ev aletleri İmalatı	\$ 178.144.232
12	Motorlu Kara Taşıtları İmalatı	\$ 590.214.492
13	Motorlu Kara Taşıtları İin Parça ve Aksesuar İmalatı	\$ 97.798.785
14	Gemilerin ve Yüzen Yapıların İnşaatı	\$ 345.347
15	Hava ve Uzay Araçları ile ilgili makinelerin imalatı	\$ 32.440.561
16	Mücevharat ve ilgili eşyaların imalatı	\$ 22.551.424
	TOPLAM	\$ 3.536.204.917

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-8-

İTALYA ÜLKE REHBERİ

İTALYA

Nüfus	:	60,2 milyon
Yüzölçümü	:	301.338 km ²
Başkent	:	Roma (2,7 milyon)
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	36.500 dolar
Büyüme Oranı	:	% -4,8 (reel, 2009 tahmini)
Döviz Kuru	:	1 €: 1,39 ABD doları (Şubat 2010)
Başlıca Şehirler	:	Milano (1,3 milyon) Napoli (975 bin) Torino (910 bin) Palermo (665 bin) Cenova (610 bin) Bologna (372 bin) Floransa (365 bin)
Telefon Kodu	:	+39

Coğrafi Konum

İtalya, Avrupa'nın güneyinden Akdeniz içlerine doğru kuzeybatı güneydoğu yönünde uzanan bir yarımada üzerinde yer alır. Güneyinde ve batısında Akdeniz, doğusunda Adriyatik Denizi ve kuzeyinde Alp Dağları ile çevrelenmiştir. Akdeniz'deki Sicilya ve Sardunya adaları ile yarımada çevresindeki irili ufaklı birçok ada İtalya'ya aittir. Kuzeyde, Lugano Gölü'nün İsviçre'de bulunan kısmında, göl kıyısında bulunan Campione kasabası da İtalya topraklarından tamamen ayrı bir durumda olmasına rağmen resmi olarak İtalya toprağıdır.

İtalya'nın, kuzeybatısında Fransa, kuzeyinde İsviçre ve Avusturya, kuzeydoğusunda Slovenya ile kara sınırı bulunmaktadır. Ayrıca kendi toprakları içerisinde bulunan iki bağımsız ülke ile de sınırı vardır. Bu ülkelerden biri Katolik mezhebinin dini başkenti olan, Roma içerisindeki Vatikan Devleti (0,44 km²); diğeri de Avrupa'nın yaşayan en eski cumhuriyeti olan ve Floransa'nın 100 km. kadar batısında yer alan San Marino Cumhuriyeti (481 km²)'dir. Bu ülkelere ek olarak Adriyatik ülkelerinden Hırvatistan, Bosna-Hersek, Karadağ ve Arnavutluk'un, Akdeniz ülkelerinden Yunanistan, Tunus ve Malta'nın aralarında kara sınırı bulunmamasına rağmen İtalya'ya komşu ülke olduğu söylenebilir.

İtalya'nın kuzeyden güneye 1.150 km. boyunca uzanan bir coğrafyaya sahip olması nedeniyle iklim bölgeden bölgeye değişiklikler göstermektedir. Yazları kuzeydeki yüksek kesimler haricinde ülkenin hemen her yeri güneşlidir ve gün içindeki en yüksek sıcaklıklar 30 derece civarında gerçekleşmektedir. Kış aylarında ise sıcaklıklar bölgeden bölgeye değişmekte, Milano'da 0 derece iken, Roma'da +10 derece, Sicilya ve Sardunya adalarında ise +20 derece olabilmektedir.

Siyasi ve İdari Yapı

Tarihteki ilk cumhuriyet yönetiminin ve modern zamanlara kadar olan dönemdeki en büyük imparatorluğun kurulduğu ülke olan İtalya, M.S. 476'da Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılmasından 19. yüzyıldaki siyasi birleşmeye (risorgimento) kadar geçen sürede şehir devletlerinin ayrı ayrı egemen olduğu bir siyasi yapıya sahipti.

İtalya'nın bölünmüş siyasi yapısına rağmen Venedik Cumhuriyeti ve Ceneviz Cumhuriyeti Amerika'nın keşfine kadar olan dönemde denizcilikte ve ticarete dünyanın önde gelen güçlerinden ikisi olmuşlardır. Floransa Cumhuriyeti bilim, kültür ve sanat merkezi olarak İtalyan rönesansının (rinascimento) oluşmasına zemin hazırlamıştır. Roma'da bulunan ve bugünkü adı

Vatikan olan Papalık Devleti de yüzyıllar boyunca (ve halen) Katolik mezhebinin yönetim merkezi olmuştur.

İtalya tarihini kısaca özetlemek gerekirse Roma döneminden 19. yüzyıla kadar olan sürede tek bir İtalya'dan bahsetmenin mümkün olmadığı, birden çok İtalya'nın mevcut olduğu söylenebilir. 1861 yılında İtalya Krallığı'nın kurulmasıyla Roma döneminden bu yana ilk defa tek bir ülke haline gelen İtalya, vakit kaybetmeden, diğer Avrupa ülkeleri gibi, deniz aşırı sömürgeler edinme yoluna gitti ve Libya, Etyopya, Somali gibi bazı Afrika ülkelerini işgal etti.

I. Dünya Savaşı'nda kazanan tarafta bulunan İtalya, II. Dünya Savaşı'nda Faşist Diktatör Benito Mussolini liderliğinde Hitler Almanyası'yla kurulan ittifak içerisinde yer aldı. II. Dünya Savaşı'nın kaybedilmesiyle ülkede büyük bir ekonomik çöküntü yaşandı. 2 Haziran 1946'da yapılan referandum sonucu krallık lağvedilerek cumhuriyet ilan edildi ve onaylanan yeni anayasa 1 Ocak 1948 tarihinde yürürlüğe girdi. ABD'nin Avrupa ekonomisini güçlendirmek için uyguladığı Marshall yardımları sayesinde ekonomisini kısa sürede ayağa kaldıran İtalya takip eden süreçte 1957'de kurulan Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun kurucu üyeleri arasında yer aldı.

1993 yılında imzalanan Maastricht antlaşması sonucu AET tek boyutlu bir uluslararası ekonomik işbirliği örgütü olma durumundan çıkarak ekonomik ve parasal birlik, ortak dışişleri ve güvenlik politikası ile adalet ve içişlerinde işbirliği konularında bütünleşme ve derinleşme yoluna girmiştir. Bu süreç 1 Aralık 2009'da Lizbon Antlaşması'nın yürürlüğe girmesiyle sonuçlanmış ve 27 üye ülkeden oluşan, merkezi Brüksel'de bulunan ve kendi yasama, yürütme ve yargı organları bulunan uluslarüstü (supranational) bir yapıya sahip olan Avrupa Birliği oluşmuştur. Avrupa Birliği organları birliğin yetki alanına giren konularda üye ülkelerin ulusal politikalarından bağımsız olarak hareket etme hakkına sahiptir. Bu yetki söz konusu konularda üye ülkelerin egemenlik güçlerini birliğe devretmiş olmalarından kaynaklanmaktadır.

Bu gelişmelerin sonucunda para politikaları ve dış ticaret politikalarında üye devletlerin bağımsız hareket etme durumu söz konusu olmamaktadır. Ayrıca yukarıda bahsedildiği üzere dışişleri ve güvenlik konuları ile adalet ve içişlerinde bir uyumlulaşma süreci devam etmektedir. Birliğin yetkisi dâhilinde olan diğer konularda da Avrupa Komisyonu tarafından çıkarılan tüzük, yönerge ve kararlar vasıtasıyla düzenlemeler yapılmaktadır. Avrupa Birliği hukuku üye devletlerin hukukundan üstün ve bağlayıcıdır.

İtalya çok partili parlamenter sistemle yönetilen bir demokratik cumhuriyettir. Yürütme yetkisi başbakanın başkanlık ettiği bakanlar kurulunun elindedir. Yasama gücü temel olarak parlamentonun elinde olmakla birlikte bakanlar kurulunun kararname çıkarma yetkisi bulunmaktadır. Yargı sistemi bağımsızdır ve özerk statüde bulunan Yüksek Hâkimler Kurulu tarafından yürütülür. En yüksek merci olan cumhurbaşkanlığı ülkenin bütünlüğünü temsil eder ve daha önceleri İtalya krallarına verilen hakların büyük bölümünü elinde bulundurur.

İtalya, 20 adet birinci seviye ve 110 adet ikinci seviye idari bölgeye bölünmüştür. Bu idari bölgeler sırasıyla bölge (regione) ve il (province) olarak adlandırılmaktadır. 2001 yılında yapılan anayasa değişikliği sonucu bölgelere daha fazla yetki tanınmıştır. Bununla beraber 5 bölgenin özerk statüsü bulunmaktadır. Bu bölgelerin özerkliğinin derecesi birbirinden farklıdır. Özerklik mali, idari ve yasamayla ilgili konuları içermektedir.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

Nüfus İstatistikleri

Kaynak: İtalya Ulusal İstatistik Enstitüsü, www.istat.it

* CIA - The World Factbook, www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook

Toplam Nüfus (2009 Haziran)	60.200.060
Nüfusun dağılımı (%)	
- Erkek	48,5
- Kadın	51,5
- 0-14 yaş	14,0
- 15-64 yaş	65,9
- 65 yaş ve üstü	20,1
Nüfus Artış Oranı (2008) (1.000 kişide)	7,14
- Doğum oranı	9,67
- Ölüm oranı	9,81
- Net dış göç oranı	7,28
- Doğal nüfus artış oranı	-0,14
Ortalama Yaş*	43,3
Şehirleşme Oranı (%)*	68
Ortalama Yaşam Süresi	81,4
- Erkek	78,7
- Kadın	84,0
Okur Yazarlık Oranı (%)*	98,8
Ortalama Eğitim Süresi*	16 yıl
Eğitim Harcamalarının GSYİH'deki Payı (%)*	4,5

Nüfusun Bölgelere Göre Dağılımı

* Otonom Bölgeler

Bölge	Bölge Başkenti	Bölge Nüfusu
Lombardia	Milano	9.642.000
Campania	Napoli	5.811.000
Lazio	Roma	5.561.000
Sicilia*	Palermo	5.030.000
Veneto	Venezia	4.832.000
Piemonte	Torino	4.401.000
Emilia-Romagna	Bologna	4.276.000
Puglia	Bari	4.076.000
Toscana	Firenze	3.677.000
Calabria	Catanzaro	2.007.000
Sardegna*	Cagliari	1.666.000
Liguria	Genoa	1.610.000
Marche	Ancona	1.553.000
Abruzzo	L'Aquila	1.324.000
Friuli-Venezia Giulia*	Trieste	1.222.000
Trentino-Alto Adige*	Trento	1.007.000

Umbria	Perugia	884.000
Basilicata	Potenza	591.000
Molise	Campobasso	320.000
Valle d'Aosta*	Aosta	126.000

İşgücü İstatistikleri

Kaynak: www.eiu.com

	2006	2007	2008	2009	2010
İşgücü (milyon kişi)	24,6	24,7	25,1	25,0	25,2
- Çalışan	23,0	23,2	23,4	23,1	23,1
- İşsiz	1,7	1,5	1,7	1,9	2,2
İşgücü artış oranı (%)	0,7	0,4	1,4	- 0,6	1,1
- Çalışan sayısındaki artış (%)	1,7	1,1	0,8	- 1,4	0,0
- İşsiz sayısındaki artış (%)	- 10,5	- 11,8	13,3	11,8	15,8
İşsizlik Oranı (%)	6,8	6,2	6,8	7,5	8,6
İşgücüne katılım oranı (%)*	63 (2009 yılı)				

Ekonomik Yapı

IMF 2008 yılı verilerine göre İtalya dünyanın yedinci, Avrupa'nın dördüncü büyük ekonomisidir. Avrupa Birliği'nin kurucu üyesi olan İtalya, aynı zamanda ABD, Almanya, İngiltere, Fransa, Kanada, Japonya ve Rusya ile birlikte G8 adı verilen sanayileşmiş ülkeler grubuna dahildir. İtalya, II. Dünya Savaşı sonrasında savaşın getirdiği ağır ekonomik çöküntüye maruz kalmıştır.

Takip eden dönemde ABD'nin uyguladığı Marshall Planı ile sanayi tesislerini yeniden yapılandırma konusunda ihtiyaç duyduğu dış sermayeyi elde eden İtalyan ekonomisi, sanayi sektöründe istihdam edilecek işgücünü de ülkenin güney kesimlerinden gelen göçmenlerden karşılamıştır. 1950-1960 döneminde bu iki önemli itici gücün birleşmesi sonucunda zayıf bir tarımsal ekonomiden güçlü bir sanayileşmiş ekonomiye dönüşüm gerçekleştirilmiştir. 1959 ve takip eden üç yıl boyunca ortalama olarak yıllık % 6,3 oranında ekonomik büyüme gerçekleşmiş ve bu dönem daha sonraları İtalyan ekonomik mucizesi (il boom economico) olarak anılmaya başlanmıştır.

1957 yılında AB'nin temelini oluşturan Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET)'nin kurulmasıyla başlayan süreçte Altılar olarak anılan Fransa, Almanya, İtalya, Hollanda, Belçika ve Lüksemburg'un oluşturduğu gümrük birliği sayesinde aralarındaki ticareti sürekli olarak geliştiren söz konusu ülkeler aynı zamanda Avrupa'nın ekonomik gelişimine de hız kazandırmıştır.

GSYİH'nin Sektörlere Göre Dağılımı (%)

Kaynak: www.eiu.com, Italy Country Forecast (Kasım 2009)

b EIU tahmini. c EIU projeksiyonu.

	1997	2000	2005	2008	2009*	2010*
Tarım	3,2	2,8	2,2	2,0	2,1	2,0
Sanayi	29,5	28,5	26,9	27,0	24,8	24,7
Hizmetler	67,3	68,7	70,9	71,0	73,1	73,3

2008 yılı verilerine göre GSYİH'nin % 71'ini hizmet sektörü oluşturmaktadır. 2009 yılında hizmet sektörünün payının % 73,1'e yükseldiği tahmin edilmektedir. Ancak hizmet sektörünün GSYİH içindeki payının yükselmesi bu sektördeki büyümeden kaynaklanmamakta, sanayi sektöründe yüksek oranlı bir daralma yaşanmış olduğundan hizmet sektörünün payı yükselmiş bulunmaktadır. EIU tarafından yapılan tahminlere göre 2009 yılında sanayi sektörünün % 12,5, tarım sektörünün % 3 ve hizmetler sektörünün % 12,5 oranında küçüldüğü tahmin edilmektedir.

Ekonomi Politikaları

İtalya'da Nisan 2008'de yapılan genel seçimlerde birinci parti olan Silvio Berlusconi'nin genel başkanlığını yaptığı Özgürlük İnsanları Partisi (Il Popolo della Libertà)'nin önderliğinde kurulan üçlü bir koalisyon hükümeti işbaşındadır. Bu üç partinin temel politikaları şu şekildedir.

Özgürlük İnsanları (Il Popolo della Libertà): Genel Başkanı, Başbakan Silvio Berlusconi'dir. 2008 seçimlerinden önce bir araya gelen ve çoğunluğu merkez-sağ görüşte olan 14 partinin birleşmesiyle kurulmuştur. Genel seçimlerde % 37,4 oranında oy alarak mecliste 630 sandalyenin 276'sını kazanmıştır.

Padanya'nın Bağımsızlığı İçin Kuzey Ligi (Lega Nord per l'Indipendenza della Padania): Toscana, Umbria ve Marche eyaletleri ile bunların kuzeyinde yer alan toplam 11 eyaletten oluşan Padanya bölgesinin (Kuzey İtalya) bağımsızlığını savunan bir partidir. Genel seçimlerde % 8,3 oranında oy alarak mecliste 630 sandalyenin 60'ını kazanmıştır.

Özerklik Hareketi (Il Movimento per le Autonomie): Sicilya'nın ve diğer güney bölgelerinin ekonomik kalkınmasını ve daha özerk bir yapıya sahip olmasını hedeflemektedir. Genel seçimlerde % 1,1 oranında oy alarak mecliste 630 sandalyenin 8'ini kazanmıştır.

Koalisyonun büyük ortağı olan Özgürlük İnsanları Partisi toplumun tüm kesimlerini kucaklamaya dönük bir anlayışa sahiptir. Partinin internet sitesinde yer alan "Temel Değerler Belgesinde (La Carta dei Valori)" partinin Hristiyan ve demokrat kimliğine sıkça vurgu yapılmıştır. İtalyan kültürünün geleneksel değerlerine bağlı olduğu, bireye, aileye ve bireysel ekonomik girişime önem verdiği ifade edilmektedir. Avrupa entegrasyonu ve diğer koalisyon ortağı Kuzey Ligi Partisi'nin siyasi görüşlerine uygun olarak İtalya'yı federal bir devlete dönüştürme hedefi savunulmaktadır. Ayrıca, üyesi olduğu Avrupa Halk Partisi'nin savunduğu politikalara bağlı olduğunu vurgulamaktadır. Bunlar arasında ekonomik açıdan önemli olanlar para ve maliye politikalarındaki üye ülkeler arası koordinasyonun geliştirilmesi, ekonomik korumacılığın tamamen ortadan kaldırılması, kamudaki şeffaflığın artırılması ve dünyanın diğer bölgelerindeki gelişmiş işgücünü çekerek Avrupa'nın daha dinamik ve rekabetçi bir ekonomiye dönüşümünün gerçekleştirilmesidir.

Koalisyonun ikinci ortağı olan Kuzey Ligi Partisi'nin hedefi İtalya'yı hem siyasi hem de mali yönden federal bir yapıya dönüştürmektir. Partinin savunduğu bu hedef AB'nin entegrasyon politikalarına ve AB'nin en temel prensiplerinden biri olan subsidiarity ilkesiyle (kamu hizmetlerinin yerinden yönetilmesi) örtüşmektedir.

http://www.ilpopolodellaliberta.it/notizie/arc_15346.htm

http://www.ilpopolodellaliberta.it/speciali/carta_valori_pdl.pdf

<http://www.epp.eu/files/EPP-Manifesto2009-Leaflet-EN.pdf>

Ekonomik Performans

İtalya, büyük bir ekonomiye sahip olsa da çeşitli sorunlarla karşı karşıyadır. Söz konusu sorunlardan en önemlileri ekonomik durgunluk, politik istikrarsızlık ve reform programlarını sürdürmedeki siyasi irade eksikliğidir. Eurostat verilerine göre, İtalya'nın ekonomik büyüme

oranı son on yılda AB'nin ortalama ekonomik büyüme oranının oldukça gerisinde kalmış, AB üyesi ülkeler ortalama % 2,28 oranında büyürken İtalya ortalama % 1,34 oranında büyüme kaydetmiştir. Söz konusu dönemde diğer büyük AB ülkelerinin ortalama reel büyüme oranları şöyledir: Fransa % 2,03, Almanya % 1,5, İngiltere % 2,58, İspanya % 3,44.

Yukarıda bahsedilen sorunlardan ötürü The Economist dergisinde 19 Mayıs 2005 tarihinde yayımlanan bir yazıda İtalya koltuk değnekleriyle ayakta dururken resmedilmiş ve yaklaşık 100 yıl önce Rus çarı tarafından Osmanlı Devleti için kullanılan "hasta adam" sözüne gönderme yapılarak "Avrupa'nın gerçek hasta adamı (The real sickman of Europe)" olduğu belirtilmiştir. Söz konusu yazıda özetle İtalya'nın 1950'li yıllarda başlayan ekonomik gelişiminin ağırlıklı olarak KOBİ'lere bağlı bir ekonomik yapı oluşturduğu ve ülkenin kuzey bölgelerinde tekstil, mobilya, gıda işleme ve beyaz eşya sektöründe yoğunlaşan bu tipteki KOBİ'lerin rekabet edebilmek için düşük maliyetlerle üretim yapmalarının kaçınılmaz olduğu; enflasyonun yüksek olduğu dönemlerde bunun lirenin değeri düşürülerek gerçekleştirildiği, ancak avro kullanan ekonomide artık devalüasyon yapmanın mümkün olmadığı anlatılmaktadır.

Sonuç olarak İtalyan ekonomisi ve ekonomideki tekstil, mobilya ve beyaz eşya gibi önemli sektörlerdeki firmalar düşük maliyetle üretim yapan Çin firmaları karşısında rekabet edemez duruma gelmektedirler.

http://www.economist.com/opinion/displaystory.cfm?story_id=3987219

The Heritage Foundation tarafından yapılan Ekonomik Serbesti Endeksine göre (Index of Economic Freedom) İtalya dünyada 64, Avrupa'da 29'uncu sırada gelmekte, avro kullanan ülkelere arasında ise son sırada yer almaktadır. Diğer AB ülkelerine kıyasla İtalya'da verimsiz devlet bürokrasisi ve yüksek seviyelerdeki yolsuzluğun yanı sıra ağır vergi yükü ve GSYİH'nin yarısını oluşturan kamu harcamaları bulunmaktadır.

<http://web.archive.org/web/20080503060552/http://www.heritage.org/research/features/index/country.cfm?ID=Italy>

İtalyan ekonomisi küresel krizden önemli derecede etkilenmiştir. EIU verilerine göre 2009 yılında GSYİH'nın % 4,8, sanayi sektörünün % 12,5 oranında küçüldüğü tahmin edilmektedir. İtalya Ulusal İstatistik Enstitüsü'nün yayımlamış olduğu aylık verilere göre sanayi üretim endeksi değeri 2008'deki seviyesi olan 102,3'ten 2009 yılı ilk 10 aylık dönemde 84,4'e gerilemiştir. Dış ticaret hacminde % 33'lük küçülme kaydedilmiştir. İşsizlik oranı % 6,8'den % 7,5'e yükselmiştir.

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

Ekonomik Projeksiyon Tablosu (2008-2014)

Kaynak: www.eiu.com, Italy Country Forecast (Kasım 2009)

b EIU tahmini. c EIU projeksiyonu.

	2008	2009 ^b	2010 ^c	2011 ^c	2012 ^c	2013 ^c	2014 ^c
GSYİH (milyar dolar, cari fiyatlarla)	2.311	2.123	2.205	2.218	2.314	2.413	2.489
GSYİH (milyar avro, cari fiyatlarla)	1.572	1.522	1.550	1.587	1.630	1.676	1.717
Reel Büyüme Oranı (%)	- 1,0	-4,8	0,8	0,7	0,9	1,0	0,9
Cari İşlemler Dengesi (milyar dolar)	-78,0	-56,4	-66,9	-73,0	-73,8	-80,1	-85,6
Cari İşlemler Dengesi (GSYİH'deki payı, %)	-3,4	-2,7	-3,0	-3,3	-3,2	-3,3	-3,4
Kişi Başına GSYİH (dolar, cari fiyatlarla)	39.744	36.531	37.953	38.219	39.926	41.679	43.071
Kişi Başına GSYİH (dolar, PPP*)	30.915	29.851	30.554	31.189	31.963	32.917	33.924
İşsizlik Oranı (% , ort.)	6,8	7,5	8,6	8,8	8,6	8,3	8,2

Enflasyon Oranı (% ort., TÜFE)	3,4	0,6	0,9	1,5	1,9	1,6	1,6
Enflasyon Oranı (% ort., ÜFE)	5,8	-5,5	1,1	1,4	2,0	2,0	2,0
Kredi Faiz Oranı (% ort.)	6,8	5,0	5,3	5,8	3,6	4,4	4,9
Döviz Kuru (€/ \$, yıl sonu)	1,39	1,47	1,39	1,41	1,43	1,45	1,46
İhracat (fob, milyar dolar)	547	373	402	408	433	463	493
İthalat (fob, milyar dolar)	547	362	396	409	443	471	504
Dış Ticaret Hacmi (fob, milyar dolar)	1.094	735	798	817	866	934	997
Dış Ticaret Dengesi (milyar dolar)	-0,1	11,0	5,7	-1,0	-10,4	-7,6	-10,9

Hayat Standardı ve İşsizlik

İşgücü, Ücretler, Harcanabilir Gelir ve Özel Tüketim Harcamaları

Kaynak: www.eiu.com, Italy Country Forecast (Kasım 2009)

b EIU tahmini. c EIU projeksiyonu.

İŞGÜCÜ VE ÜCRETLER

	2000	2006	2007	2008	2009 ^b	2010 ^c	2011 ^c
Nüfus (milyon)	57,7	58,1	58,2	58,2	58,1	58,1	58,0
İşgücüne katılım oranı (%)	62,8 (2009)						
İşsizlik Oranı (%)	10,1	6,8	6,2	6,8	7,5	8,6	8,8
İşgücü (milyon kişi)	23,6	24,6	24,7	25,1	25,0	25,2	25,5
- Çalışan	21,2	23,0	23,2	23,4	23,1	23,1	23,2
- İşsiz	2,4	1,7	1,5	1,7	1,9	2,2	2,2
İşgücü artış oranı (%)	-	0,7	0,4	1,4	-0,6	1,1	0,9
- Çalışan sayısındaki artış (%)	-	1,7	1,1	0,8	-1,4	0,0	0,4
- İşsiz sayısındaki artış (%)	-	-10,5	-11,8	13,3	11,8	15,8	0,0
Nominal ücretlerdeki ortalama artış (%)	2,1	3,4	2,8	3,4	1,6	2,0	2,3
Reel ücretlerdeki ortalama artış (%)	-0,4	1,3	0,9	0,0	1,0	0,8	0,8
Saat başına işgücü maliyeti (dolar)	14,5	25,2	28,2	31,3	30,1	31,3	31,4
İşgücü verimliliğindeki artış (%)	2,0	0,4	0,4	-1,8	-3,5	1,0	0,2
Reel işgücü maliyetindeki artış (%)	-15,0	1,4	10,9	15,1	0,0	3,0	0,3

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında İtalya'ya en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır:

1	Tahılların, Baklagillerin ve Yağlı Tohumların Yetiştirilmesi	\$ 46.120.471
2	Deniz balıkçılığı	\$ 18.648.909
3	Deniz Ürünleri Yetiştiriciliği	\$ 2.313.463
4	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Madencilik ve Taş Ocakçılığı	\$ 53.167.918
5	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 346.307.271
6	Tekstil Elyafın Hazırlanması ve Bükülmesi	\$ 144.528.816
7	Dokuma	\$ 160.509.076
8	Örgü ve Tığ işi Kumaşların İmalatı	\$ 191.709.943
9	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünlerinin İmalatı	\$ 84.125.972
10	Kürk Hariç Giyim Eşyası İmalatı	\$ 537.886.946
11	Örme ve Tığ işi Ürünlerin İmalatı	\$ 102.091.393
12	Rafine Edilmiş Petrol Ürünleri İmalatı	\$ 77.439.574
13	Temel Kimyasal Maddelerin İmalatı	\$ 183.256.457
14	İç ve Dış Lastik İmalatı	\$ 140.193.372
15	Ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 334.819.506
16	Değerli Ana Metaller ve Diğer Demir dışı Metallerin İmalatı	\$ 245.558.327
17	Başka Yerde Sınıflandırılmamış Diğer Fabrikasyon Metal Ürünlerin İmalatı	\$ 157.672.036
18	Ev Aletleri İmalatı	\$ 204.382.770
19	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 1.631.002.521
20	Motorlu Kara Taşıtları İçin Parça ve Aksesuar İmalatı	\$ 261.977.087
21	Gemiler ve Yüzen Yapıların İnşası	\$ 96.465.916
22	Eğlence ve Spor Amaçlı Teknelerin Yapımı	\$ 22.137.603
23	Mücevherat ve İlgili Eşyaların İmalatı	\$ 41.621.523
	TOPLAM	\$ 6.505.276.857

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-9-

RUSYA ÜLKE REHBERİ

RUSYA

Nüfus	:	141,8 milyon
Yüzölçümü	:	17 075 400 km ²
Başkent	:	Moskova (10,1 milyon)
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	15 963 Dolar
Büyüme Oranı	:	% 5,6
Döviz Kuru	:	1 \$: 24,85 Ruble (ortalama)
Başlıca Şehirler	:	St. Petersburg (4,7 milyon), Novosibirsk (1,4 milyon), Nizhny Novgorod (1,3 milyon), Yekaterinburg (1,3 milyon)
Telefon Kodu	:	+ 7

Coğrafi Konum

17 milyon kilometrekareyi aşan alanı ile dünyanın en büyük yüzölçümüne sahip ülkesi olan Rusya, 11 farklı zaman dilimine bölünmüştür. Asya'nın kuzeyinde Kuzey Pasifik Okyanusu ve Avrupa arasında Kuzey Buz Denizine uzanan ülke, 14 ülkeyle sınır komşusudur. Bu ülkeler ve sınır uzunlukları şöyledir: Azerbaycan 284 km, Beyaz Rusya 959 km, Çin (güneydoğu) 3 605 km, Çin (güney) 40 km, Estonya 290 km, Finlandiya 1 313 km, Gürcistan 723 km, Kazakistan 6 846 km, Kuzey Kore 17,5 km, Letonya 292 km, Litvanya (Kaliningrad Oblast) 227 km, Moğolistan 3 441 km, Norveç 196 km, Polonya (Kaliningrad Oblast) 432 km, Ukrayna 1 576 km. Ülkedeki Ural dağlarının batısında bulunan alan Avrupa kıtası içinde sayılmaktadır.

Ülke geneli itibarı ile ılıman iklim kuşağında yer alan Rusya, Karadeniz kıyılarında görülen subtropikal iklimden, yıllık sıcaklık farkının 80°C'ye vardığı Güney Sibirya'daki sert karasal iklime ve kuzeydeki kutup iklimine kadar değişen bir iklim mozağına sahiptir. Ülkenin kuzeyi Arktik kuşağında bulunurken, güneyde Karadeniz kıyılarında subtropikal iklim özellikleri görülmektedir. Doğu Sibirya karasal iklimin etkisi altındayken, Rusya'nın uzak doğusu muson yağmurları nedeniyle yıllık 1 000 mm yağış almaktadır.

Rusya Federasyonu topraklarının dörtte üçü düz ovalıktır. Orta Sibirya ve Uzak Doğuda sıradağlar bulunmaktadır. Doğu Avrupa düzlüğü Urallar'a, Batı Sibirya düzlüğü Altay Dağları'na kadar devam etmektedir. Hazar kıyılarında ise, çoğu yerde yükseklik deniz seviyesinin altında seyretmektedir.

Başkent Moskova'da en sıcak ay Temmuz olup, en düşük ve en yüksek sıcaklık değerleri Temmuz ayında ortalama 13-23 °C'dir. Kentteki en soğuk ay olan Ocak ayında ise ortalama sıcaklıklar en düşük -16 °C ve en yüksek -9 °C'dir. En yağışlı ay Temmuz ayı olup, en az yağış görülen ay ise Mart'tır.

Siyasi ve İdari Yapı

İki parlamentolu bir başkanlık sistemi ile yönetilen Rusya Federasyonu çeşitli federal yapılardan oluşmaktadır. Bu federal yapılar hukuki açıdan eşit birimler sayılmakta olup, aşağıdaki gibi sıralanabilir: 21 Cumhuriyet (ya da Federe Cumhuriyet), 46 Oblast (Rusya'nın bölgeleri; il), 9 Kray (büyük il), 2 Federal kent yönetimi (Moskova ve St. Petersburg), 1 Özerk Oblast (özerk il/Yahudi Özerk Oblastı), 4 Özerk Okrug (küçük özerk İl).Bütün bu federal birimler 7 büyük

Federal Okrug (çevre) birimi içine alınıp, bu yerlere bağlanmışlardır. Rusya Federasyonu'na bağlı 21 cumhuriyetin her birinin kendi ayrı anayasası ve devlet başkanı (President) vardır. Bu anayasaların Rusya Federasyonu Anayasası'na uyumlu olması ve onunla çelişmemesi gerekmektedir.

Ülkeyi devlet başkanı yönetir. Başbakan başkanlığındaki hükümet de yürütme yetkisine sahiptir. Yasama yetkisi ise, Duma (Federal Meclis'in alt kanadı) ve Federasyon Kurulu'ndan (Federal Meclis'in üst kanadı) oluşan Federal Meclis'e aittir.

En son parlamento seçimleri 2 Aralık 2007, en son devlet başkanlığı seçimi 2 Mart 2008 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Bir sonraki parlamento seçimlerinin Aralık 2011'de, devlet başkanlığı seçiminin ise Mart 2012'de yapılması öngörülmektedir. Devlet başkanı dört yıllığına seçilmekte olup, 2 Mart 2008 tarihinde seçilen Dmitry Medvedev'dir. Vladimir Putin'in 2 kez başbakanlık yapmasından dolayı yasal olarak seçilememesi nedeniyle yerine Medvedev Başkan olarak seçilmiş olup, Putin Başbakan olarak göreve gelmiştir.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

Rusya, nüfustaki sürekli düşüş nedeni ile ciddi bir nüfus sorunu ile karşı karşıyadır. Sovyetler Birliği'nin 1991 yılında dağılmasından bu yana nüfusun yaklaşık 4 milyonu ülke dışında çıkmıştır. 2002-2006 yılları arasında nüfusta yıllık ortalama % 0,5 oranında daralma gerçekleşmiştir. Dünya Bankası tarafından 2005 yılında yayınlanan bir çalışmaya göre nüfustaki bu azalma bu oranda devam ettiği takdirde, 2050 yılı itibarı ile ülke nüfusunun % 30 üzerinde azalacağı tahmin edilmektedir. Birleşmiş Milletler'in ülke nüfusuna yönelik öngörülleri çok daha karamsardır. 2008 yılında yaklaşık 142 milyon olan ülke nüfusunun BM çalışmalarına göre 2050 yılına doğru 112 milyona gerilemesi beklenmektedir.

Nüfustaki düşüş, geçiş sürecinin yarattığı olumsuz etkilerle artsa da yalnızca bir komünizm sonrası dönem olgusu değildir. Ölüm oranları 1960'larda 11-20 yaş grubu haricindeki tüm yaş gruplarında yükselme eğilimi göstermeye başlamıştır. Ölüm oranlarındaki bu negatif eğilim 1990'larda daha da belirgin hale gelmiştir. 1990'lı yıllarda ölüm oranları ve yeni doğan ölümleri hızla artmıştır. Ölüm oranlarındaki söz konusu yükseliş çevresel faktörlerdeki olumsuzluklar, kötü yaşam koşulları ve sağlık sistemindeki bozulmadan kaynaklanmıştır. Alkol ve sigaranın fazla tüketimi ve kötü beslenme özellikle erkekler arasında kardiyovasküler hastalıklara bağlı ölümlerde ciddi artışa neden olmuştur. Sonuç olarak Rus kadınının ortalama yaşam süresi Rus erkeğinden çok daha uzun hale gelmiştir. 2009 yılı itibarı ile ortalama yaşam süresinin erkeklerde 59,3, kadınlarda 73,1 olduğu tahmin edilmektedir. Rus hükümeti nüfusla ilgili sorunları önemli bir tehdit olarak değerlendirmektedir; bununla birlikte soruna kısa vadede kalıcı bir çözüm bulunması, ardında yatan derin sosyal sorunlar nedeni ile oldukça zor görünmektedir.

Erkek nüfusun ortalama yaşam süresindeki ciddi kısalmaya rağmen Rusya yaşlanan bir nüfusa sahiptir. Emeklilik yaşı kadınlar için 55, erkekler için ise 60'dır. Bununla beraber yüksek işsizlik nedeni ile çalışan nüfus emeklilik yaşından çok daha önce emekliliğe yönlendirilmektedir. Mevcut emeklilik sisteminin yaşlanan nüfus nedeni ile yetersiz kalacağı düşünülmektedir. Bu nedenle 2002 yılında bir reform paketi uygulamaya konmuştur. Ancak reform paketi ile uygulanmaya başlanan özel finansal kurumların emeklilik fonlarını yönetmesi halk arasında yeterince kabul görmemiştir.

Ülkedeki ortalama ücret düzeyi yaklaşık 20 000 Ruble'dir. 2009 yılı itibarı ile asgari ücret ise 4 330 Ruble'dir. Asgari ücret yaklaşık 146 \$'a denk gelmektedir.

Okuryazarlık oranı % 99,4 olan Rusya'da eğitim harcamalarının GSYİH'ya oranı yaklaşık % 4'tür.

Doğal Kaynaklar ve Çevre

Rusya, zengin doğal gaz ve petrol kaynaklarının yanı sıra, kömür, alüminyum, bakır, demir, elmas, altın, gümüş maden kaynakları ve ormancılık ürünleri ile dünya ham madde ihracatında önde gelen ülkelerden biridir. Ülkenin sahip olduğu doğal kaynakların üretimi Sovyetler Birliği'nin dağılmasından bu yana artış göstermiştir. Ayrıca dışa bağımlılığın azaltılmasına yönelik alanlarda verimlilik artmış olup, çevre kirliliği konusundaki önlemler de artırılmıştır. Ancak Sovyet döneminin hızlı sanayileşme sürecinden miras kalan çevre sorunları görüldüğünden daha fazla sorun teşkil etmektedir. Başlıca sanayi bölgelerindeki hava ve su kirliliği, tarımsal alanların azalması ve toprak verimliliğindeki düşüş, ormanların özellikle Sovyet dönemi süresince yok edilmesi başlıca çevre sorunlarıdır. Ülkedeki enerji santralleri yeterince denetlenmediği için yüksek miktarda toksik atık üretmekte ve hava kirliliğine neden olmaktadır. Ülkenin petrol ve doğal gaz sanayisi de çevre standartlarının yeterince uygulanmaması nedeni ile önemli miktarda kirliliğe neden olmaktadır. Çeçenistan'da yasadışı petrol üretimi ve rafine edilmesi sonucunda büyük miktarlarda petrol toprağa sızarak çevre örgütlerinin tepkisine neden olmuştur. Çevre örgütlerinin zaten kirlenmiş durumda olan Hazar Denizi'ne petrol dökülmesi endişeleri bulunmaktadır.

Rusya'nın uluslararası çevre standartlarını kabul etme yolunda hareket etmesine rağmen Sibirya bölgesinde hidrokarbon üretimine başlanması halinde başta dünyanın en büyük ve en derin taze su deposu olan Baykal Gölü olmak üzere bölgede çevrenin zarar göreceğine ilişkin endişeler bulunmaktadır.

Sivil ve askeri nükleer atıklar da çevre sorunlarına neden olmaktadır. Ülkenin birkaç bölgesinde radyoaktif kirlilik tespit edilmiştir.

Ekonomik Yapı

Rusya Federasyonu, büyük bir ekonomik gücün temeli olan doğal kaynaklara ve insan gücüne sahip dünyadaki belli başlı ülkelerden biri konumundadır. Rusya'nın sahip olduğu zengin doğal kaynak rezervleri ülke için büyük bir şans olmakla beraber ülke ekonomisi açısından bazı sakıncaları da beraberinde getirmektedir. Son on yıllık süreçte yüksek düzeyde seyreden petrol fiyatları ve elverişli ticaret hadlerinin ülkenin son yıllarda sağladığı güçlü büyümenin itici gücü olduğu düşünülmektedir. Ancak yapılan bilimsel çalışmalar uzun vadeli büyüme ve ekonomideki doğal kaynaklara bağımlılık arasında negatif bir korelasyon olduğunu ortaya koymaktadır.

Bunun nedeni "Dutch Disease-Hollanda Sendromu" olarak adlandırılan durumdur. Aşırı değerlenmiş döviz kuru doğal kaynak dışı sektörlerde büyümeyi olumsuz etkilemektedir. Ülkenin geniş yüzölçümü emek, doğal kaynaklar ve iş merkezleri arasında büyük mesafelere neden olduğu için ekonomik olarak bir dezavantaj oluşturmaktadır. Ülkedeki nehirlerin çoğunluğu doğu-batı yönünde değil, kuzey-güney yönünde akmaktadır. Bu nedenle denize ulaşım çok zordur. Bu nedenlerle ülkedeki taşımacılık maliyetleri uluslararası ortalama maliyetlerin yaklaşık 3 katı kadar yüksektir.

Sovyet döneminde uygulanan merkezi planlama nedeniyle tüketim malları ve hizmet sektörlerinin göz ardı edilmesi söz konusu sektörlerin 1990'lı yıllar boyunca önemli büyüme göstermesine neden olmuştur. Resmi verilere göre hizmet sektörünün GSYİH'daki payı 1990'larda %36'nın altında iken, 1995'ten bu yana %55 ve %60 arasında olmuştur. Bununla birlikte hizmet ve sanayi sektörü verileri transfer fiyatlandırması uygulamaları nedeni ile gerçekleri tam olarak yansıtmamaktadır. Transfer fiyatlandırması ülkedeki petrol şirketlerinin düşük vergi uygulaması olan bölgelerde tamamı kendilerine ait olmak üzere kurdukları şubelerine ucuz fiyatlardan satış yaptıkları yaygın bir uygulamadır. Hizmet sektöründe faaliyet

gösteren bir ticari kuruluş olarak kaydettirilen bu şubeler, petrol ya da gazı pazar fiyatlarından satmakta ve büyük kar elde etmektedir.

Merkezi planlama ve sahip olduğu zengin kaynaklar nedeni ile Rusya'da sanayi sektörü ağır sanayi yönünde gelişmiştir. Yakıt, enerji ve metalürji üretimi toplam sanai üretimin %35'ten fazlasını oluşturmaktadır. Elektrik ve gıda üretiminin sanai üretimdeki payının yaklaşık %25 olduğu göz önünde bulundurulduğunda ileri teknoloji ve tüketim malları üretiminin Rus ekonomisinde çok küçük bir payı olduğu ortaya çıkmaktadır. Tekstil sektörünü de kapsayan hafif sanayinin de sanai üretimdeki payı çok cüzi düzeydedir.

Ekonomi büyük ölçekli sanai işletmelerin hakimiyetindedir. KOBİ'lerin GSYİH'dan aldıkları pay, yalnızca %10-15 civarındadır. Bu oran, genellikle gelişmiş pazar ekonomilerinde ve geçiş ekonomilerinde %50 civarında veya daha da üzerindedir. Küçük ölçekli işletmelerin ekonomide yeterince rol alamamasının en önemli nedenlerinden biri yoğun vergi uygulamaları ve karmaşık hukuki düzenlemelerdir.

Büyük işletmeler, yüksek düzeyde seyreden uluslararası petrol ve metal fiyatları ve bununla birlikte Ruble'deki devalüasyon nedeniyle ortaya çıkan girdi maliyetlerindeki düşüş sayesinde elde ettikleri yüksek karlardan istifade ederek otomotiv gibi sektörlerde gerçek değerinin çok altında fiyatlardan varlıklar edinmiştir.

Sanayi Moskova, St. Petersburg, Yekaterinburg ve Nizhny Novgorod kentlerinde yoğunlaşmıştır. Bu büyük kentler geçiş sürecini diğer kentlere göre daha iyi yönetmiş, üretimde çeşitlilik sağlamıştır. Tomsk ve Novosibirsk gibi daha küçük kentler Sovyet rejimi tarafından yaratılan sanayi merkezleridir. Sibirya ve ülkenin en doğusundaki bölgeler hala sanayileşmemiş durumdadır. Bu bölgeler ham madde ve enerji üssü konumundadır. Sovyet planlamacıların ölçek ekonomisinin faydalarından yararlanmak üzere yürüttükleri politikalar neticesinde bir büyük işletme ya da bir grup işletme belirli bir kentin ya da bölgenin tüm yerel ekonomisinin temelini oluşturmuştur. Bu durum, işsizlik yardım programlarının da bulunmaması ile birlikte iflas eden işletmelerin kapatılmasını güç bir siyasi karar haline getirmiştir.

Ekonomi Politikaları

Rusya, komünizm sonrası dönemde ekonomik anlamda ciddi bir çöküntü ile karşı karşıya kalmıştır. Reel GSYİH 1991 yılında yaklaşık %12 oranında gerilemiş, bütçe açığı GSYİH'nın %26'sına kadar çıkmıştır. Komünist ekonominin çökmesi ile birlikte enflasyon üç haneli rakamlara yükselmiştir. Bu çöküntünün altında belli başlı yapısal sorunlar bulunmaktadır:

- Eski Doğu Avrupa pazarlarının Doğu Bloku'nun dağılması ile birlikte çözülmesi ve bunun sonucunda arz zincirinin bozulması,
- Mali yardımların kesilmesi nedeni ile tarım sektöründe ortaya çıkan kriz,
- Kumanda ekonomisi kurallarının, pazar ekonomisi kuralları uygulanmaya başlanmadan terk edilmesi v.b.

1992 yılında pazar ekonomisinin mümkün olduğunca hızla inşa edilebilmesi için bir ekonomik program tasarlanmıştır. Ancak üretimdeki düşüş, mali dengesizliklerdeki genişleme ve yapısal reformlardaki yavaş ilerlemenin önüne yeterince geçilememiştir. 1994 yılında Merkez Bankası tarafından IMF desteği ile sıkı para politikası uygulaması başlatılmış ve enflasyonla mücadelede dönük bir bütçe kabul edilmiştir.

Üç haneli enflasyonla uzun yıllar süren mücadele sonunda Rusya, 1995 yılında belirli ölçüde bir makro ekonomik istikrar sağlamış olup, bunu 1998 yılı ortalarına dek sürdürmeyi başarmıştır. 1997-98 döneminde Rusya'nın başlıca ihraç mallarının fiyatlarındaki düşüş ve Asya krizinin sonucunda yatırımcıların gelişen pazarlara yatırımlarda çekimser kalmaları Rus ekonomisi

üzerinde güçlü bir dış şok etkisi yaratmıştır. Söz konusu dışsal şok, hızla artan borçlardan ve mikro düzeyde yapısal değişikliklerin eksikliğinden kaynaklanan ekonomik sorunları daha da şiddetlendirmiştir. Sonuç olarak Ruble'nin devalüasyonu ve iç borçların ödenememesi ile karşı karşıya kalınmıştır. Ağustos 1998'de çok ciddi bir ekonomik kriz başlamıştır. Kriz öncesinde 1 \$: 6,3 Ruble iken, kriz sonrasında 1 \$: 20 Ruble'ye ulaşmıştır. Enflasyon belirgin şekilde yükselmiş, 1998 yılı sonu itibarı ile %85'e ulaşmıştır. 1998 yılında ayarlanabilir sabit kurdan, dalgalı döviz kuru sistemine geçilmiştir.

Kriz sonrasında alınan önlemlere izleyen dönemlerde değişen hükümetler de bağlı kalmıştır. İhracattan elde edilen gelirler Ruble'nin değerinin düşmesi neticesinde artış göstermiş ve pek çok sektör devalüasyonun sağladığı bu avantajdan yararlanarak ihracata yönelmiştir. 2000 yılı sonu itibarı ile enflasyon %20'ye gerilemiştir. Enflasyondaki düşüş eğilimi izleyen yıllarda da devam etmiş olup, 2007 yılı başı itibarı ile %7'nin biraz üzerinde gerçekleşmiştir. Ancak bundan sonraki dönemde aşırı yüksek düzeyde seyreden enerji fiyatları, para arzındaki artış ve küresel gıda fiyatlarından dolayı enflasyonda yeniden bir yükseliş baş göstermiştir.

Kriz sonrasında kamu maliyesi de dikkate değer bir gelişme göstermiştir. Bu gelişme, petrol sektöründen elde edilen beklenenin üzerinde kazancı yansıtmakla birlikte aynı zamanda toplanan vergilerde artış olduğunu ve harcamaların daha iyi denetlendiğini göstermektedir. Hükümet 2004 yılı başında yüksek petrol fiyatları döneminde artan vergi gelirlerinden tasarruf etmek üzere bir İstikrar Fonu kurmuştur. Fonun aktif büyüklüğü 2007 yılı Aralık ayı itibarı ile 155 milyar ABD \$'ını aşmış bulunmaktadır. Şubat 2008'de İstikrar Fonu, Rezerv Fonu ve Ulusal Refah Fonu olarak iki ayrı fona bölünmüştür. Rezerv Fonu, İstikrar Fonu'nun devamı niteliğinde olup, petrol fiyatlarında bir düşüş olması halinde bütçede meydana gelebilecek bir sıkıntı karşısında rezerv sağlamayı hedeflemektedir. Rezerv Fonu için 3,1 trilyon Ruble ayrılmıştır. Ulusal Refah Fonu'na ise geri kalan 780 milyar Ruble tahsis edilmiştir. Ulusal Refah Fonu, emeklilik fonu açığının kapatılması ve diğer belirli federal projelerin finansmanı için çalıştırılmaktadır. Rusya'nın karmaşık ve külfetli vergi sistemi yatırımlar ve büyüme önünde önemli bir engel teşkil etmiştir. Vergi reformu, uzun yıllar boyunca sürekli gündemde olmuş, ancak ciddi anlamda ilerleme Vladimir Putin başkanlığında sağlanabilmektedir. 2001 yılından bu yana gerçekleştirilen başlıca reformlar şöyledir:

- %13 oranında kişisel gelir vergisi uygulaması,
- Çeşitli sosyal resim ve harçların yerine birleşik, yüksek ölçüde regresif sosyal vergi uygulaması,
- En yüksek kurumlar vergisi oranının %35'ten %24'e düşürülmesi ve aynı zamanda çok sayıdaki yasal boşluğun ortadan kaldırılması,
- Muntazam ticari harcamalarda muafiyet koşullarının iyileştirilmesi,
- Petrol sektörü ve küçük işletmelere kolaylıklar sağlanması,
- Standart KDV oranının %20'den %18'e düşürülmesi.

Ekonomi üzerindeki doğrudan ve dolaylı devlet kontrolü son yıllarda artırılmıştır. Enerji, alüminyum, çelik, otomotiv, makine araçları, havacılık ve uzay sanayi gibi stratejik sektörlerden, tarım, müteahhitlik hizmetleri, ulaştırma gibi çok geniş alana yayılan sektörlerde devlet kontrolü genişletilmeye ve derinleştirilmeye devam etmektedir.

Gerçekleştirilen Yapısal Reformlar

Vergi Reformu : Kişisel gelir vergisi oranı %13'e düşürülmüştür. Çeşitli sosyal resim ve harçlar yerine birleşik sosyal vergi uygulaması başlatılmıştır. Kurumlar vergisi %35'ten %24'e düşürülmüş ve kurumlar vergisi işlemleri kolaylaştırılmıştır. KDV oranı %20'den %18'e düşürülmüş olup, daha da düşürülmesi yönünde tartışmalar devam etmektedir.

Toprak Reformu: Toprak kanunu kentsel ve ticari arazilerin özel mülkiyetine ve ticaretine müsaade etmektedir. Rus vatandaşlarının tarımsal arazi alıp satmasına izin verilirken, yabancıların tarımsal arazileri yalnızca 49 yıllığına kiralamalarına izin verilmektedir.

İcra-İflas Reformu: İcra-iflas yasası firmaları 1990'larda yaygın olan sahte iflas işlemlerinden korumak üzere yeniden düzenlenmiştir.

Kurumsal Yönetim Reformu Anonim şirketlerle ilgili yasalar azınlık hisse sahiplerinin haklarının daha iyi korunmasının sağlanması için değiştirilmiştir.

Yargı Reformu: Yargıçların daha bağımsız ve daha sorumlu hale getirilmelerini teminen yeni kurallar kabul edilmiştir.

Emeklilik Reformu: 2002 yılında emeklilik provizyonlarının yükünün devletten çalışanlara transfer edilmesi amacı ile yeni bir emeklilik sistemi başlatılmıştır. 2006 yılı itibarı ile yaklaşık 60 özel emeklilik fonu ortaya çıkmıştır. Ancak Rus çalışanların yalnızca %4'ü emeklilik birikimlerini Devlet Emeklilik Fonundan özel şirketlere kaydırmıştır.

Bürokrasinin Azaltılması: Kayıt ve izin şartları önemli ölçüde kolaylaştırılmış, firmaların yasal denetim sayısında da indirimle gidilmiştir. Bununla birlikte yeni düzenlemelere aykırı olarak yerel otoritelerin zaman zaman ani denetimlerde bulundukları gözlenmektedir.

Özelleştirme: Özelleştirme süreci Rus ekonomisinde de diğer geçiş ekonomilerinde olduğu gibi hızla ilerlemiş, ancak diğer ekonomilere göre daha düzensiz seyretilmiştir. 1998 yılından itibaren yavaşlama gözlenirse de özelleştirmeler çok daha şeffaf ve adil yürütülmeye başlanmıştır.

2010 yılı için onaylanan özelleştirme planı 14 stratejik işletmenin yanı sıra 435 kamu şirketinin özelleştirmesini kapsamakta olup, söz konusu özelleştirmelerden 77 milyar Ruble kazanç elde edilmesi beklenmektedir.

Özelleştirmesi planlanan 14 stratejik işletme limanlar, havalimanları ve taşımacılık şirketleri gibi işletmelerden oluşmaktadır. 2010 yılı özelleştirme planı bölgesel enerji üreticisi TGK-5'in hisselerinin % 25,1'inin, Moskova metro sisteminin inşaatını gerçekleştiren Mosmetrostoi'un hisselerinin tamamının ve ülkenin en büyük sigorta şirketi Rosgosstrakh'ın % 13 hissesinin satışını öngörmektedir. Satışı yapılacak işletmeler içerisinde Rusya'nın en büyük tanker taşımacılık işletmesi Sovkomflot, Karadeniz'deki Novorossisk Limanı ve Novosibirsk ve Yekaterinburg havalimanları gibi bazı taşımacılık şirketleri, limanlar ve havalimanları bulunmaktadır.

Gerçekleştirilecek özelleştirmeler ile birlikte devletin halihazırda % 50 olan ülke ekonomisindeki payının gelecek yıllarda % 30'a düşürülmesi ve federal bütçe açığına fon sağlanması amaçlanmaktadır.

Ekonomik Performans: Rus ekonomisi, çabuk değişen uluslararası mal piyasalarındaki koşullara 1998 krizi öncesinde olduğundan daha da bağımlı durumdadır. Hidrokarbonların toplam ihracattaki payı % 60'tan fazladır. Bu da Rus ekonomisini dış piyasalardaki mal fiyatlarında oluşan değişimlere hassas hale getirmektedir. Ayrıca bu türden doğal kaynaklara bağımlı ekonomilerde tipik olarak gözlenen aşırı değerlenmiş döviz kuru sorunu da orta ve uzun vadeli ekonomik performans açısından bir tehdit unsurudur.

1990'dan bu yana reel ücretlerde %150 oranında artış gerçekleşmiş olup, yoksulluk düzeyi önemli ölçüde gerilemiştir. Yine de gelir dağılımında eşitsizlik Sovyetler Birliği'nin dağılmasından önceki döneme göre hala yüksek düzeydedir.

Rusya, 2009 yılında derin bir durgunluk sürecine girmiştir. Federal İstatistik Kurumu verilerine göre 2009 yılında ülkenin GSYİH'sı küresel krizin olumsuz etkilerine bağlı olarak % 7,9 küçülmüştür. Uygulanan önlem paketinin de olumlu etkileri ile 2010 yılından itibaren durgunluktan çıkış süreci başlamıştır. Ülkenin GSYİH'sı 2010 yılında döneminde yıllık % 4 oranında artış göstermiştir. Tarımsal üretim, ülkenin orta bölgelerinde yaklaşık 2 ay süren kuraklık nedeni ile Temmuz ayı itibarı ile aylık % 3,3, yıllık % 5,9 oranında gerilemiştir.

Rusya Federasyonu Federal İstatistik Kurumu tarafından yapılan açıklamaya göre Rusya'nın sınai üretimi 2010 yılında bir önceki yıla göre % 8,2 oranında artış kaydetmiştir.

Merkez Bankası'nın Ruble'nin döviz kuru değerini düşürmeye yönelik istikrarlı politikaları 2009 yılı başında başarıya ulaşmıştır. Böylelikle Ruble'nin ani bir şekilde devalüasyonunun önüne geçilmiştir. Bu başarıda 2008 yılı sonu ve 2009 yılı başı arasındaki dönemde gerçekleşen hatırı sayılır devalüasyon, 2009 yılı başında sıkı para politikaları uygulanmaya başlanması ve petrol fiyatlarındaki artış etkili olmuştur. Merkez Bankası 2011 yılından itibaren enflasyon hedeflemesi rejimini uygulama taahhüdünde bulunmuştur.

Ruble'nin 2011 ve 2012 yıllarında sırası ile % 5,7 ve % 0,1 değer kazanması beklenmektedir. Beklentilere göre 2013 yılında ise Ruble'nin % 2,1 değer kaybedeceği öngörülmektedir.

Ekonomik Kalkınma Bakanlığı Ruble/Amerikan Doları döviz kuru öngörülerini 2010 yılında 1 Dolar=30,4 Ruble, 2011 yılında 1 Dolar= 30,5 Ruble, 2012 yılında 1 Dolar=30,7 Ruble, 2013 yılında 1 Dolar=31,0 Ruble olarak belirlemiştir.

Ülkede 2010 yılı Haziran-Ağustos aylarında yaşanan kuraklık ve yangınlar nedeni ile enflasyonda artış beklenmektedir. 2010 yılında yıllık ortalama enflasyonun % 6,8 olduğu tahmin edilmektedir. Daha önce % 5,5 ile % 6,5 arasında gerçekleşeceği açıklanan 2011 yılı enflasyon beklentisi de revize edilerek % 6,0 ile % 7,0 olarak belirlenmiştir.

Ülkenin tarımsal üretimi yaz aylarında yaşanan kuraklıktan olumsuz etkilemiş olup, buğday unu, darı ve şeker fiyatları söz konusu dönem itibarı ile % 1,6-% 2,5 artış kaydetmiştir. Karabuğday fiyatındaki artış % 5,1, yumurta fiyatlarındaki artış % 8,3 olmuştur. Bazı süt ürünlerinin fiyatları ise % 0,8-% 1,2 artış göstermiştir. Söz konusu dönemde sebze fiyatlarında ise % 0,3 gerileme gözlenmiştir.

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

Ekonomik Büyüme

Dünya Bankası Rusya'nın 2011'de % 4,2, 2012'de % 4 GSYİH artış hızı kaydetmesinin beklendiğini açıklamıştır. Ülkede azalan işsizlik, büyüyen cari işlemler fazlası ve artan borçlanmanın GSYİH artışını olumlu yönde etkileyen faktörlerdir.

Enflasyon

2009 yılında ülkede tüketici fiyatları % 8,8 artmıştır.

Ülkede 2010 yılı Haziran-Ağustos aylarında yaşanan kuraklık ve yangınlar nedeni ile enflasyonda artış beklenmektedir. 2010 yılında enflasyonun % 7,5-% 7,8 olarak gerçekleşeceği tahmin edilmektedir. Daha önce % 5,5 ile % 6,5 arasında gerçekleşeceği açıklanan 2011 yılı enflasyon beklentisi de revize edilerek % 6,0 ile % 7,0 olarak belirlenmiştir. Federal İstatistik Kurumu verilerine göre tüketici fiyatları enflasyonu 1 Ocak 2010 ve 25 Ağustos 2010 tarihleri arasında % 5,4 olarak gerçekleşmiştir.

Aralık 2010 itibarı ile enflasyonu % 8,7'ye yükselmiştir.

Ülkenin tarımsal üretimi yaz aylarında yaşanan kuraklıktan olumsuz etkilemiş olup, buğday unu, darı ve şeker fiyatları söz konusu dönem itibarı ile % 1,6 - % 2,5 artış kaydetmiştir. Karabuğday fiyatındaki artış % 5,1, yumurta fiyatlarındaki artış % 8,3 olmuştur. Bazı süt ürünlerinin fiyatları ise % 0,8 - % 1,2 artış göstermiştir. Söz konusu dönemde sebze fiyatlarında ise % 0,3 gerileme gözlenmiştir.

2011-2015 döneminde artan talep ve fiyat kontrollerindeki düzenlemeler nedeni ile enflasyonla mücadele sürecinin yavaş ilerlemesi beklenmektedir.

Döviz Kuru

Merkez Bankası'nın Ruble'nin döviz kuru değerini düşürmeye yönelik istikrarlı politikaları 2009 yılı başında başarıya ulaşmıştır. Böylelikle Ruble'nin ani bir şekilde devalüasyonunun önüne geçilmiştir. Bu başarıda 2008 yılı sonu ve 2009 yılı başı arasındaki dönemde gerçekleşen hatırı sayılır devalüasyon, 2009 yılı başında sıkı para politikaları uygulanmaya başlanması ve petrol fiyatlarındaki artış etkili olmuştur. Merkez Bankası 2011 yılından itibaren enflasyon hedeflemesi rejimini uygulama taahhüdünde bulunmuştur.

Ruble'nin 2010 yılında % 12 oranında değer kazanacağına ilişkin öngörü hükümet tarafından % 10,7 olarak revize edilmiştir. Ruble'nin 2011 ve 2012 yıllarında sırası ile % 5,7 ve % 0,1 değer kazanması beklenmektedir. Beklentilere göre 2013 yılında ise Ruble'nin % 2,1 değer kaybedeceği öngörülmektedir.

Ekonomik Kalkınma Bakanlığı Ruble/Amerikan Doları döviz kuru öngörülerini 2010 yılında 1 Dolar=30,4 Ruble, 2011 yılında 1 Dolar= 30,5 Ruble, 2012 yılında 1 Dolar=30,7 Ruble, 2013 yılında 1 Dolar=31,0 Ruble olarak belirlemiştir.

Dış Ticaret ve Cari İşlemler Dengesi

Petrol ve gaz sektöründeki yavaş büyüme ve petrol dışı sektörlerde rekabet edebilirliğin yeterli olmaması nedeni ile 2011-2015 döneminde ihracat artışının yıllık ortalama % 5 seviyelerinde seyredeceği tahmin edilmektedir. 2010'da yeniden yükselişe geçen ithalatın artan talep ve ekonomideki düzelme paralelinde giderek artması beklenmektedir.

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında Rusya'ya en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Sebze Kavun Karpuz Kök ve Yumru Sebzelerin Yetiştirilmesi	\$ 297.668.298
2	Üzüm Yetiştirilmesi	\$ 130.402.344
3	Turunçgillerin Yetiştirilmesi	\$ 275.287.862
4	Yumuşak Çekirdekli Meyvelerin Sert Çekirdekli Meyvelerin Yetiştirilmesi	\$ 58.298.769
5	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 109.018.411
6	Dokuma	\$ 251.138.940
7	Örgü ve Tığ İşi Kumaşların İmalatı	\$ 364.396.029
8	Kürk Hariç, Giyim Eşyası İmalatı	\$ 206.520.403
9	Rafine Edilmiş Petrol Ürünleri İmalatı	\$ 134.075.648
10	Plastik Ürünlerin İmalatı	\$ 176.700.449
11	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 466.096.835
12	Motorlu Kara Taşıtları İçin Parça ve Aksesuar İmalatı	\$ 128.599.201
13	Gemiler ve Yüzen Yapıların İnşaaası	\$ 5.147.723
14	Mücevherat ve İlgili Eşyaların İmalatı	\$ 67.349.143
	TOPLAM	\$ 4.628.152.963

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

BODTO

T.C. BODRUM TİCARET ODASI

BODRUM CHAMBER OF COMMERCE

T.C. BODRUM TİCARET ODASI
ÜLKE PAZAR ARAŞTIRMALARI
2011-10-

YUNANİSTAN ÜLKE REHBERİ

YUNANİSTAN

Nüfus	:	10,9 milyon
Yüzölçümü	:	131.957 km2
Başkent	:	Atina
Kişi Başına Düşen Milli Gelir	:	28.660 Dolar
Büyüme Oranı	:	-%2.3
Döviz Kuru	:	1euro=1.39 \$
Başlıca Şehirler	:	Atina (3.7 milyon, Selanik (1 milyon), Patras (334 bin), Larisa (278 bin)
Telefon Kodu	:	+30

Coğrafi Konum

Bulgaristan, Makedonya, Arnavutluk ve Türkiye ile sınır komşusu olan Yunanistan'ın yüzölçümü 131.957 km2'dir. Bu alanın yaklaşık %20'si sayıları 2000'i bulan adalardan oluşmakta ve 200'e yakınında yerleşim bulunmaktadır. Sahil şeridi 15.000 km., toplam sınır uzunluğu 1.181 km.'dir.

Yunanistan'ın yaklaşık %80'i dağlık arazidir. 2000 m. yüksekliği aşan 30 dolayında dağ bulunmaktadır. En yüksek noktası 2904m. ile Olympus dağıdır. En uzun nehirleri Aliakmon (297 km), Achelos (220 km), Pinios (205 km) ve Meriç'tir (204 km.) Toplam uzunluğu 490 km. olan Meriç nehri aynı zamanda Türkiye ile Yunanistan arasındaki sınırı ayırmakta olup, 204 km'lik kısım Yunanistan topraklarındaki uzunluktur. Genelinde akdeniz iklimi hakimdir.

Siyasi ve İdari Yapı

Parlamente bir cumhuriyet olan Yunanistan'da güçler ayrılığı ilkesine bağlı olarak yasama, yürütme ve yargı organlarının görev ve yetkileri anayasada düzenlenmiştir. Cumhurbaşkanı, parlamento üyeleri arasından 5 yıllığına seçilmekte olup, Karolos Papoulias 2005 yılında yapılan seçimlerin ardından cumhurbaşkanı seçilmiştir. Parlamentoda 300 sandalye bulunmaktadır.

Eylül 2007 'de yapılan seçimlerde çoğunluğu merkez sağ kanattaki Yeni Demokrasi Partisi (YDP) kazanmıştır. 4 Ekim 2009 tarihinde yapılan genel seçimlerde ise Panhelenik Sosyalist Partisi (PASOK) galip gelerek, parlamentoda çoğunluğu ele geçirmiş, ve George Papandreou başbakan olmuştur. Panhelenik Sosyalist Partisi (PASOK), Yeni Demokrasi Partisi (YDP), Komünist parti (KKE), Radikal Sol Koalisyonu (SyRiza) faaliyet gösteren başlıca siyasi partilerdir.

Nüfus ve İşgücü Yapısı

Nüfus İstatistikleri

US Census Bureau

Yıllar	2003	2004	2005	2006	2007
Nüfus	11.0	11.0	11.0	11.0	11.0

Yunan nüfusunun etnik yapısı giderek artan sayıda mülteci ve göçmenlerin ülkeye akın etmesiyle değişmektedir. 2008 yıl ortası nüfus tahminine göre Yunanistan'da 11.2 milyon insan yaşamaktadır. Son dönemlerde sayıları bir milyona yaklaşan göçmen ve mülteci Yunanistan'a yerleşmiş bulunmaktadır. Ülkeye Ortadoğu ve Afrika kıtasından, Çin ve Doğu Avrupa ülkelerinden göç olmaktadır. Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi Yunanistan'da nüfus giderek yaşlanmaktadır. 65 yaş üzeri insanların toplam nüfusa oranı 2002 yılında %18 iken, 2007 yılında %19'a yükselmiştir. 2012 yılında ise oranın %20 olacağı tahmin edilmektedir.

Yunanistan'da nüfus artış hızı %0.1'den az olup, tahminler önümüzdeki 10 yılın sonunda Yunanistan'ın nüfusunun göç almadığı takdirde azalmaya başlayacağını göstermektedir.

15-64 arası yaş grubunda 7.5 milyon kişi bulunmaktadır. 2008 sonunda toplam işgücü yaklaşık 4.9 milyon kişiden oluşmaktadır. Ülkedeki işgücünün yarısından fazlası hizmetler sektöründe çalışmaktadır.

Doğal Kaynaklar ve Çevre

Ülkenin dağlık konumu nedeniyle toprakların %40'ı koyun ve keçiler için uygun otlaqları bulunan seyrek dağılımlı yüksek araziye, ülkenin yalnızca %25'inde topraklar işlenmektedir (1996 yılında, bu arazinin %65'i tarıma ayrılmıştır, %31'i ağaç ve asma ekilidir ve geriye kalan topraklarda sebze ve diğer bahçe tarımı yapılmaktadır). Resmi olarak ülkenin %22'sinin ormanlık arazi olduğu bildirilmişken, havadan yapılan son araştırmalar ağaçla kaplı arazinin yangınlar nedeniyle %17'ye düştüğünü göstermektedir. Yaz mevsiminin özelliği hava sıcaklığının 30 derecenin üstünde olması ve ya çok az ya da hiç yağmur yağmamasıdır. Ekinlerin büyümesi için yoğun bir sulama sağlanması gerekmektedir. Yüksek ısı, birçok ada ve uzun sahil şeridinin hepsinin bir arada bulunması Yunanistan'ı başlıca turistik merkezlerden biri yapmıştır. Yunanistan, Almanya'dan sonra ikinci en büyük linyit üreticisi olup, boksit, mermer, demir cevheri, bentonit üretimi yapılmaktadır. Kurşun, manyezit ve tuz önemli diğer maden kaynaklarıdır. Megapoli'de kömür, Siderokastro'da altın ve gümüş, Lavrion'da gümüş ve Thasos'da çinko madenleri işletilmekte olan madenlerdir.

Yunanistan toplam enerji ihtiyacının yaklaşık %70'ini ithal etmekte olup, enerji alanında dışa bağımlı bir ülke konumundadır. Enerji ihtiyacı istikrarlı bir şekilde artmaya devam etmekle birlikte kişi başına tüketim açısından AB içinde son sıralarda yer almaktadır. Uluslararası Enerji Ajansı (IEA) Yunanistan'ın 1990-2000 yılları arasındaki ihtiyacının yılda ortalama %2.6 oranında arttığını, 2002-2010 yılları arasında artış oranının ise %4 civarında olmasının beklendiğini ifade etmektedir. Yunanistan'ın enerji üretim kaynakları sınırlıdır. Tüm enerji ihtiyacının %60.5'lik kısmı petrol, %7.1'lik kısmı ise doğal gaz ile karşılanmakta, bununda hemen hemen tamamı ithal edilmektedir. Petrol ithalatı İran, S. Arabistan, Rusya, Libya ve Mısır'dan, doğal gaz ithalatı ise Rusya ve Cezayir'den yapılmaktadır. Son dönemlerde özellikle doğal gaz konusunda yeni arz kaynakları arayışları devam etmekte olup, Azerbaycan ve İran'la anlaşma imzalanmıştır.

Ekonomik Yapı

Küçük fakat son derece açık ekonomiye sahip bir ülke olan Yunanistan, toplam milli gelirde AB ülkeleri içinde Portekiz'den sonra en düşük değere sahiptir. Halihazırda sürdürülmekte olan özelleştirme programına rağmen devlet ekonomide önemli rol oynamaya devam etmektedir. Yunanistan'da endüstriyel yapı diğer AB ülkelerine nispeten daha sınırlıdır.

1970'lerden beri süregelen düşük seviyedeki ekonomik büyümenin nedeni olarak oldukça geniş kamu sektörü gösterilmektedir. Kamu sektörü hizmet ve mal sağlamanın dışında kapsamlı bazı politikaları gerçekleştirmek için araç olarak kullanılmıştır. Yunanistan'da devlet savunma sanayi,

hava ve demiryolları ve rafinerilerde ve sanayi sektörünün % 70'inde 1990'lı yılların başlarına kadar etkin rol oynamıştır.

Kamunun bankacılık sektöründe de varolan belirleyiciliği bir çok büyük endüstriyi kontrol etmesine olanak sağlamıştır. 1996 yılına kadar kamu sektörünün tekel gücünü azaltmak için çok küçük çapta değişiklikler yapılmıştır fakat teknolojiye hızla artan ilerlemeler, küreselleşmenin hızlanması ve Avrupa Birliği'ne verilen bazı taahhütler sonucunda kamu sektörü reformları öncelikli bir politika durumuna gelmiştir.

Yunanistan'da tarım, ormancılık ve balıkçılığın GSYİH'ye katkısı son yıllarda azalmış olmasına rağmen, tarım sektörünün GSYİH'ye katkısı 2009 yılında %3,5 oranındadır. Hizmetler sektörünün GSYİH'ye katkısı çoğu gelişmiş ülkede olduğu gibi önemli yer tutmaktadır. Hizmetler sektörünün düşük katma değerli yapısı finansal sistemin 1990'lı yıllarda modernizasyonu ile değişmiştir. Turizmin toplam milli gelirden önemli bir payı bulunmakta ve sektör ülkenin döviz kaynakları için hayati önem taşımaktadır. En geniş alt sektörler emlak işleri ve ticarettir. Finans sektörünün büyümesi ve telekom pazarının serbestleştirilmesi, ile ulaştırma ve iletişim sektörlerinin önemi artmıştır.

GSYİH'nin Sektörlere Göre Dağılımı (%)

Kaynak: Eurostat

b:Tahmin

Sektörler	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010b
Tarım	5,1	5,1	4,1	3,8	3,3	3,5	4
Sanayi	13,1	13,4	13,7	13,3	13,6	14,6	15
Hizmetler	81,8	81,5	82,2	82,9	83,1	81,9	81

Ekonomi Politikaları

2010 yılı şubat ayı içerisinde Başbakan Papandreu, "Gözden Geçirilmiş İstikrar ve Ekonomik Büyüme" adında bir program açıklamıştır. 2012 sonunda bütçe açığının %3'e düşürülmesini hedefleyen programın detaylarında sosyal güvenlik kurumunun finansman ihtiyacının %10 oranında azaltılması için tasarruf tedbirleri alınması, savunma sanayi harcamalarında kısıntıya gidilmesi, bakanlıkların bütçelerinde %10 kesinti yapılması, 2010 yılında kamuya personel alınmaması ve maaş zammı yapılmaması, emeklilik yaşının 67'ye yükseltilmesi, petrol ürünlerinde %15'e varan ÖTV (Özel Tüketim Vergisi) artışı yapılması, 2010 yılında 2.5 milyar euro tutarında özelleştirme yapılması, düşük gelirli ve işsizlere sosyal dayanışma primi adı altında toplam 1 milyar euro yardım yapılması maddeleri yer almaktadır. Tedbirler genel olarak olumlu bulunsun da paketin gerçekleştirilebilmesi ve bütçe açığının GSYİH'e oranının %3'e indirilmesi konusunda ciddi kuşku var. Bu kuşku varlığına rağmen, 2010 yılında yaklaşık 50 Milyar Euro dış kaynağa ihtiyacı olan Yunanistan 25 Ocak 2010 tarihinde 5 yıl vadeli tahvil ihracını başarıyla gerçekleştirmiştir.

Euro bölgesinin 16 maliye bakanı Yunanistan'a verilmesi gündemde olan yardımı görüşmek üzere 2010 yılı Şubat ayında toplanmışlar, fakat paketi yeterli bulmamışlardır. AB, Yunanistan'a bütçe açıklarını azaltmak için yeni tedbirler sunması için Mart ayı ortasına kadar süre vermiştir. Mart ayının başında Yunanistan tarafından üçüncü ekonomik paket açıklanmıştır. 4.8 milyar euro tutarındaki paketin yarısı harcamalarda indirim, diğer yarısı ise vergi oranlarındaki artışlardan oluşmaktadır. Katma değer vergisi oranının %21'e yükseltilmesi, lüks malları (35.000 euro'luk değerden fazla yat, mücevherat, otomobil) vergilendirme, kamu sektörü ücretlerini ve emekli maaşlarını 3 yıl dondurma, kamu ikramiyelerini kaldırma gibi önlemler yer almaktadır.

Yunanistan'ın borç krizi gündemiyle Mart 2010'da toplanan Euro Bölgesi ekonomi ve maliye bakanları, Atina'nın beklediği kurtarma paketi üzerinde anlaşma sağlayamamıştır.

Euro Grubu Başkanı Lüksemburg Başbakanı Jean-Claude Juncker, düzenlediği basın toplantısında, Yunanistan'ı kurtarma paketine AB devlet ve hükümet başkanlarının karar vereceğini söylemiştir. Piyasalara Yunanistan'ın aldığı kemer sıkma önlemlerinin yeterli olduğu mesajını gönderen Juncker, Atina'nın bugüne dek aldığı önlemlerin ve bundan sonraki çabalarının piyasaları ikna etmediğinin görmesi üzerine Euro Bölgesi'nin hızla ve koordinasyon içinde hareket ederek mali istikrarı sağlayacağını kaydetmiştir.

25-26 Mart 2010 tarihinde toplanan AB Zirvesi'nde IMF'nin katkısıyla borç krizi içindeki Yunanistan'a yardım edilmesi konusunda uzlaşa sağlanmıştır. AB ve IMF'nin 110 milyar euro'luk kredi paketinin 30 milyarlık kısmı IMF tarafından karşılanacaktır. Mayıs ayında açıklanan yeni tasarruf paketinin sonucu olarak vergi oranlarındaki artış, düşen reel ücretler ve yüksek işsizlikle beraber 2011 yılında özel tüketimin %4.2 oranında daralacağı öngörülmektedir. 14 Aralık 2010 tarihinde kamu iktisadi girişimlerinde yüksek ücretlere sınır koyan (aylık 4000 euro tavan ücret) kanun tasarısı parlamentodan geçmiş olup, 1800 euro üzerinde aylık maaş alanlarda %10 kesinti ve istihdam edilen personel sayısında %15 indirim yapılması yönünde karar alınmıştır. Ayrıca, indirgenmiş ve tavizli kdv oranlarının artırılması, turizm sanayiinde konaklama maliyetini %6.5 oranında düşürme, dizel yakıt üzerine olan tüketim vergisini artırma gibi önlemler yer almaktadır.

Ekonomik Performans

1980'li yıllarda Yunan ekonomisi, yıllık ortalama %1,7 oranında GSYİH büyümesiyle, zayıf bir performans göstermiştir. 1993 yılında tüm Avrupa'yı etkileyen daralma sırasında %1,6 oranında küçülmenin etkisiyle, 1991-1995 yılları arasında bu oran %1,2'ye düşmüştür. AB'ye katılım dönemi sırasında, Yunan ekonomisi AB'li ortaklarından daha hızlı büyüyerek, güçlü bir düzelmeye sergilemiştir. 1996-2000 yılları arasında ortalama büyüme hızı %3,4 oranında gerçekleşmiştir.

Bu dönemden sonra reel olarak %4 civarında büyüme yaşanmıştır. Avro'ya geçiş sonrasında Yunanistan'ın yıllık büyüme oranları Euro bölgesi ortalamasının üzerinde gerçekleşmiştir. 2001-2005 yılları arasında ülkenin büyüme oranı %4,4 iken Euro bölgesinde bu oran %1,4 olmuştur. Yunanistan'ın büyüme oranı 2006'da %4,2 ve 2007 yılında %4 oranları ile bölge ortalamasının üzerinde seyretmeye devam etmiştir.

Bununla beraber, ABD'de başlayan ve AB dahil tüm ekonomilere bulaşan küresel finansal krizin etkileri kaçınılmaz olarak Yunanistan'da kendini hissettirmektedir. 2008'in ilk yarısında finansal krize ilaveten petrol ve gıda fiyatlarındaki rekor sayılabilecek yükseliş ve dalgalanmaların ardından yılın ikinci yarısında tüm dünya ekonomilerini saran durgunluk korkusu ile ekonomi olumsuz yönde etkilenmeye devam etmektedir. Daralan iç ve dış talep, artan işsizlik rakamları, kredi temininde yaşanan güçlükler içinde bulunan dönemin en belirgin özellikleri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yunanistan'da 20 Aralık 2008 tarihinde hükümet tarafından 28 milyar euro'luk destek paketi açıklanmış, mevduat hesaplarına 100.000 euro'ya kadar garanti getirilmiş, ödenmeyen kredilerde sınır 10.000 euro'dan 20.000 euro'ya yükseltilmiş ve kamu harcamalarının artırılması düşünülmüştür. Piyasanın canlandırılması için daralan iç talebin artırılması ve banka-şirket iflaslarının önüne geçilmesi amaçlanmıştır. 4 Ekim 2009 tarihinde yapılan erken seçimde ise Pasok hükümeti iktidara gelmiş ve 3 milyar euro değerinde yeni bir canlandırma paketi açılarak, çalışan ile emekli aylıklarına zam yapılmıştır. Krizin etkileriyle beraber Yunanistan ekonomisinin yapısal zayıflıkları da gündeme gelmiştir. Bütçe açıkları, borç stoğundaki artış, kamu harcamalarında israf, sosyal güvenlik sistemindeki bozukluk, işgücü maliyetlerinin

yüksekliği kronikleşmiş yapısal sorunlar olarak bilinmektedir. 2009 yılında bütçe dengesinin GSYİH içindeki payı %-15.4 gibi kritik bir orana yükselmiştir. 2011 yılında bu oranın -8.1 olacağı tahmin edilmektedir. Giderek artan kamu borçları ise kriz sürecinde önemli risk unsuruna dönüşmüştür. Kamu borçlarının 2011 yılında GSYİH'nın %156'sına ulaşacağı tahmin edilmektedir. İhracat ve ithalatın GSYİH içindeki paylarında düşüş gözlenmiş, işsizlik oranı artmıştır. 2009 yılı turizm gelirlerinde %15, gemi taşımacılığı gelirlerinde %30 azalış baş göstermiş, bu da cari açığın finansmanını daraltmıştır. İnşaat sektörünün daralmasıyla satılmayan konut sayısı artış göstermiştir. Bunun yanı sıra, Fitch ile Standard-Poors ve Moody's tarafından Yunanistan'ın mevcut kredi notları aşağıya indirilmiş, bu da kredilite riskinin artmasına yol açmıştır. Ayrıca, Yunanistan'ın Ekim 2009'da açıkladığı verilere politik müdahale yaparak, mali durumunu olduğundan iyi gösterdiğinin anlaşılması üzerine ülkenin ekonomik verilerine olan güven zedelenmiş, AB ve Eurostat'tan Yunanistan'a uyarılar gelmiştir. Derecelendirme kuruluşlarının not indirimleri, temel makroekonomik göstergelerdeki kötüleşmeler ile kamu borç stoku/GSYİH ve bütçe dengesi/GSYİH oranlarının kritik seviyelere ulaşması yüzünden Yunanistan risk grubundaki bir ülke olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca, küresel rekabetçilik endeksleri gözönüne alındığında Yunanistan 2009 yılı sıralamasında geçen yıla göre 4 sıra geriye düşmüştür. Ticaret kolaylığı endeksinde ise Yunanistan'ın pazara giriş, gümrük idaresi, iş ortamı kriterlerinde görece gerileme gözlenmiştir. Turizm rekabetçilik endeksinde ise 2009 yılında iki puan gerileme mevcuttur.

2009 yılından itibaren Yunan ekonomisinin büyümesi daralmış olup, ekonominin 2011 yılında %3.3, 2012 yılında %0.1 oranında daralacağı öngörülmektedir. Ekonominin ancak 2013 yılından itibaren büyümeye yeniden başlayabileceği öngörülmektedir. Özel tüketim harcamaları ise 2009 yılında %1.8 oranında daralmış olup, daralmanın devam edeceği 2011 yılında %4.2 oranında daralma olacağı tahmin edilmektedir. Özel tüketim harcamalarının ancak 2014 yılından itibaren canlanabileceği beklenmektedir.

Reel GSYİH Büyüme Projeksiyonu

Kaynak: E.I.U

b:Tahmin

c:Öngörü

Yıllar	2006	2007	2008	2009	2010b	2011c	2012c	2013c
Reel büyüme oranı (%)	4,5	4,3	1,3	-2,3	-4,1	-3,3	-0,1	0,5

Ekonomide Geleceğe Yönelik Beklentiler

Krizin etkileriyle beraber Yunanistan'da sosyal huzursuzluklar giderek artmış ve 2010 yılında 7 tane grev gerçekleştirilmiştir. 2010'un ilk yarısında 200 Yunan firması iflas etmiş, 1500 yabancı perakende firması ülkeyi terk etmiştir. Çoğu küçük ölçekli 27.500 yerel mağaza kapanmış olup, 10 firmadan 7'si ciddi likidite sorunuyla yüz yüzedir. Yunanistan ekonomisinin ancak 2013 yılından itibaren büyümeye yeniden başlayabileceği öngörülmektedir.

2013 yılında 110 milyar euro kredi paketinin tamamı Yunanistan'a tahsis edilmiş olacaktır. Bu yıldan itibaren borcun 2 yıl içinde ödeneceği beklenmektedir. İrlanda örneğinde olduğu gibi borç geri ödemesinin 7.5 yıla yayılacağı beklenmektedir.

2011 yılı bütçe hedefine ulaşmak için vergi gelirlerini artırma, sosyal güvenlik açıklarına fırsat vermeme, devlet varlıklarının değerlendirilmesi (telekom lisanslarının yenilenmesi, finansman harçlarının artışı), kamu sektörü harcamalarının, askeri ve sağlık harcamalarının daraltılması gibi önlemlere ağırlık verilecektir.

Karşılaştırmalı Ekonomik Göstergeler

Kaynak:E.I.U

b:tahmin

c:Öngörü

-	2008	2009	2010b	2011c	2012c
Reel GSYİH Büyüme Hızı (%)	1,3	-2,3	-4,1	-3,3	-0,1
İşsizlik Oranı (% ortalama)	7,7	9,4	12,0	13,6	14,4
Tüketici fiyatları enf.% ort.	4,2	1,3	4,7	1,0	-0,5
İhracat (fob, milyar \$)	29,1	21,3	21,8	20,4	22,1
İthalat (fob, milyar \$)	-93,9	-64,2	-45,0	-32,4	-25,1
Cari İşlemler Dengesi (milyar \$)	-51,1	-35,9	-14,7	-3,7	11,6
Kamu Borçları (% GSYİH)	110,3	126,8	143,5	155,9	98,3
Döviz Kuru \$:euro (yıl sonu)	1,39	1,43	1,34	1,20	1,19

Enflasyon**Enflasyon İstatistikleri**

Kaynak: E.I.U

b:Tahmin

c:Öngörü

2006	2007	2008	2009	2010b	2011c	2012c
3,3	3,0	4,2	1,3	4,7	1,0	-0,5

Tüketici fiyatları enflasyonu 2010'un ilk çeyreğinde %3 iken, 2. çeyreğinde %5, 3. çeyreğinde %5.6, 4. çeyreğinde %5 olmuştur. 2010 yılında %4.7 olarak tahmin edilen enflasyon oranına yüksek dolaylı olmayan vergiler de eşlik etmiştir. Bununla beraber enflasyon oranının 2011 yılında %1 olacağı tahmin edilmektedir. 2012-13 yıllarında fiyatların ortalama %0.7 düşeceği beklenmektedir. Fiyatların ancak 2014-15 döneminde artış göstermesi öngörülmektedir. Reel ücretlerde daralma olduğu için fiyatlarda da düşme olması kaçınılmazdır. Hükümetin kamu sektörü ücretlerini dondurması ve ikramiyeleri kaldırmasıyla kamu sektörü ücretlerinin 2011-13'de düşmesi muhtemeldir. Ortalama reel ücretlerin bütün ekonomide 2011-13 döneminde daralarak, 2014-15 döneminde artmaya başlaması mümkün gözükmemektedir.

*Bilgiler <http://www.ibp.gov.tr/pg/section-pg-ulke-ndx.cfm> adresi ve ülkelerin resmi web sitelerinden alınmıştır.

2010 yılında Yunanistan'a en çok ihraç edilen ürünler aşağıda sıralanmıştır.

1	Deniz Balıkçılığı	\$ 17.953.146
2	Doğalgaz Çıkarımı	\$ 100.462.665
3	Sebze ve Meyvelerin İşlenmesi ve Saklanması	\$ 38.951.078
4	Dokuma	\$ 28.945.130
5	Örgü ve Tığ İşi Kumaşların İmalatı	\$ 43.058.575
6	Giyim Eşyası Dışındaki Tamamlanmış Tekstil Ürünlerinin İmalatı	\$ 28.493.055
7	Kürk Hariç Giyim Eşyası İmalatı	\$ 85.363.444
8	Kağıt Hamuru Kağıt ve Mukavva İmalatı	\$ 28.829.471
9	Rafine Edilmiş Petrol Ürünleri İmalatı	\$ 63.542.738
10	Plastik Ürünlerin İmalatı	\$ 55.115.896
11	Ana Demir ve Çelik İmalatı	\$ 89.263.898
12	Değerli ana metaller ve demir dışı metallerin imalatı	\$ 106.372.948
13	Ev Aletlerin İmalatı	\$ 50.999.296
14	Motorlu Kara Taşıtlarının İmalatı	\$ 73.861.248
15	Eğlence ve Spor amaçlı Teknelerin Yapımı	\$ 16.680.530
16	Mobilya İmalatı	\$ 40.865.827
	TOPLAM	\$ 1.455.677.610

*Veriler www.tuik.gov.tr adresinden alınmıştır.

KANUNLAR, TEBLİĞLER, MEVZUAT

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/23866.pdf&main=http://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/23866.pdf>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2002/05/20020531m1.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2002/05/20020531m1.htm>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/22515.pdf&main=http://www.resmigazete.gov.tr/arsiv/22515.pdf>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2006/06/20060606.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2006/06/20060606.htm>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/07/20080712.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/07/20080712.htm>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2005/01/20050127.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2005/01/20050127.htm>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2006/12/20061220.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2006/12/20061220.htm>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2005/01/20050127.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2005/01/20050127.htm>

<http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2007/05/20070511.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2007/05/20070511.htm>

TANIMLAR

Ankes: Taahhütleri karşılamak üzere bulundurulmuş nakit rezerv.

Ankonsinyasyon: Malın, komisyon karşılığında komisyoncuya yada tüccara bırakılması

Anti-damping kısıtlamaları: Devletin ülke sanayini haksız rekabetten koruyabilmek ve ithal malın imal edildiği ülkedeki maliyetinin altında yurt içine girmesini önlemek amacıyla uyguladığı bir kısıtlayıcı dış ticaret politikası aracı.

Anti-Tröst Yasaları: Tüketicileri korumak ve kaynakların etkin dağılımını sağlamak amacıyla, işletmelerin sağlıklı rekabeti yok edici tekelleşme etkisi yaratan büyük çaplı birleşmelere gitmesini yasaklayan kanunlar.

Aracı İhracatçı: İhracatı yapan, belge sahibi olmayan ihracatçıdır.

Arbitraj: Menkul kıymetler, kıymetli madenler, para, kıymetli evrak gibi değerlerin, iki piyasa arasındaki fiyat farklarından yararlanmak amacıyla fiyatların düşük olduğu piyasalardan alınıp, kısa sürü içinde fiyatların yüksek olduğu piyasalarda satılması işlemidir.

Ardiye: Liman idaresi tarafından tahsil edilen, gemiye yüklenmek üzere ihraç malını getiren veya ithal malını gemiden indirmek için limana gelen taşıma aracının liman işgaliye ücretidir. Astarya: Dış ticarete konu olan malın gemiye yüklenmesinin veya gemiden boşaltılmasının kaç gün, saat ve dakika içinde yapılacağını gösteren azami süre.

Avarya: Yolculuk sırasında kaza, doğal afetler veya savaş gibi olağanüstü olaylar dolayısıyla gemide, yükte veya her ikisinde ortaya çıkan maddi hasar dolayısıyla yapılan olağandışı masraflardır.

Dispeç: Avary sonunda yolculuğun bittiği yerde ya da varış limanında yapılan zarar tespiti sonucunda zarar ve masrafların gemi, yük ve navlun sahipleri arasında paylaştırılması işlemidir. Ayrıca geminin charter sözleşmesinde belirtilen süreden daha kısa sürede yüklenmesi veya boşaltılması halinde gemi sahibinin gönderici veya acentesine ödediği miktardır.

Fason: Bir mal yada hizmetin tümünün yada bir bölümünün bir ana firma tarafından, bağlantıda bulunduğu yan firmaya sipariş edilmesi ve malın bu firma tarafından verilen ölçülere uygun şekilde üretilmesi.

Fire: Malların saklanması veya taşınması sırasında kuruma, dökülme, bozulma gibi nedenlerle ağırlık kaybetmesi.

Forfaiting: İhracatçının vadeli mal ve hizmet satışlarından doğan alacaklarının, ihracatçıya rücu etmeden bir forfaiting şirketi tarafından satın alınması veya iskonto edilmesidir.

Fors majör: Savaş, doğal afet gibi sözleşme taraflarının yükümlülüklerini yerine getirmelerine engel olan denetim dışı olaylardır.

Franchise: Bir imalatçının ürünlerinin yabancı ülkelerde dağıtımının ve perakende satışının yapılmasına izin verdiği lisans anlaşmasıdır.

Geçici Teminat: Bir taahhüdü yerine getirmek isteyenlerden kendilerine ifa talimatı verilinceye kadar, işin veya siparişin belli bir miktarı tutarında istenen teminat.

Gemi Bordası: Gemi boşken karinanın üstünde ana güverteye kadar olan dış kısmıdır.

İmalatçı İhracatçı: İhraç mamüllerini üreten Dahilde İşleme İzin Belgesi sahibi olan firmadır.

Konsinyasyon: Alıcı veya satış bedeli olmadan, yurt dışındaki aracıya mal gönderimine ilişkin anlaşma.

Konsinyatör: Taşıma evraklarında eşyanın göndericisi olarak belirtilen, eşyayı alıcısına sevk eden kişi yada işletmedir.

Kuvertür: İthalata aracılık eden banka tarafından akreditif tutarı dövizin muhabir banka nezdinde hazır olduğunun ve ihracatçının malı gönderip sevk belgelerini muhabir bankaya teslim etmesi karşılığında kendisine ödeme yapılabileceğinin amir bankaya bildirilmesi.

Küpeşte: Gemilerin üst güvertesinin kenarlarında, malların ve insanların denize düşmelerini önlemek için yapılan korkuluklardır.

Narh: Bir mal veya hizmet için resmi makamların tespit ettiği fiyatlardır.

Navlun: Taşıma masrafıdır.

Parite: Bir ülke parasının resmi kurdan diğer bir ülke parası cinsinden değeri.

Resesyon: Ekonomik faaliyetlerde durgunluk

Rıhtım: Gemilerde yükleme, boşaltma, indirme, bindirme yapılan yer.

Rücu: Bir borcun esas borçlu tarafından yerine getirilmemesi halinde borcu talep etmek üzere üçüncü kimselere başvurulması durumudur.

Starya: Malın gemiye yüklenmesinin veya gemiden boşaltılmasının hangi sürede yapılacağını gösteren azami süre. Geminin süre aşım cezasına tabi tutulmadan limanda yükleme ve boşaltma için bekleme süresidir.

Swap: Karşılıklı olarak konusu ve değeri aynı olan iktisadi veya mali değerlerin birbirleri ile taksa edilmesidir. Faiz swapı, para swapı gibi biçimler alır. Bir değiş tokuş işlemidir.

Şilep: Yük gemisi

Türk Eximbank: İhracatın geliştirilmesi, ihraç mal ve hizmetlerinin çeşitlendirilmesi, ihraç mallarına yeni pazarlar kazandırılması vb. amaçlarla 1987 yılında kurulan Türkiye İhracat Kredi Bankası.

Vergi: Vergi, resim, harç, fon gibi bütün mali yüklerdir.

Yan Sanayici: Dahilde İşleme İzin Belgesi sahibi olmayan ancak, belgede taahhüt edilen ürünlerin bir kısmını veya tamamını üreten firmadır.

EXW (Exworks): İşyerinde teslim, İhracatçı sözleşmede belirtilen ve alıcı ile mutabık kalınan işyerinde malları ithalatçıya teslim eder. Teslim yeri ihracatçının ülkesindedir. Teslim ihracatla ilgili gümrükleme işlemi yapılmadan gerçekleştirilir. Teslimden sonra tüm sorumluluk ithalatçıya geçer. Dolayısıyla ithalatçı, ihracat ile ilgili gümrükleme işlemlerinden ve malların teslim yerinden varış yerine kadar taşınması ve sigortasından sorumlu olup bunlarla ilgili tüm masrafları karşılamakla yükümlüdür. Bu teslim şekli ihracatçıya en az, ithalatçıya en fazla sorumluluk yükleyen teslim şeklidir.

FCA (Free Carrier): Taşıyıcıya teslim. İhracatçı, ihracat gümrükleme işlemleri yapılmış malları ithalatçının belirttiği yerde, ithalatçı firma tarafından belirtilen taşıyıcıya teslim eder. Teslim yeri yine ihracatçının ülkesidir. Bu teslim şeklinde ise ihracatçı, ihracat gümrükleme işlemlerini yaptırmaktan ve malları sağlam bir şekilde taşıyıcıya teslim etmekten sorumludur. Taşıma ücretini ve malların varış yerine kadar olan sigorta ücretini ithalatçı karşılar.

FAS (Free Alongside Ship): Gemi yanında teslim. İhracatçı malları, ihracat gümrükleme işlemleri tamamlanmış şekilde, ithalatçı tarafından belirlenen limanda, ithalatçının belirttiği geminin yanında hazır eder. Bu aşamadan sonra sorumluluk ihracatçıdan ithalatçıya geçer. Bu teslim şekli sadece deniz yolu taşımacılığında kullanılır.

FOB(Free on Board): Gemide teslim. FAS'tan farkı, teslimin gemi yanında değil, malların geminin küpeştesini aşması ile gerçekleşmesidir. Ayrılılan limandandaki yükleme işlemleri de ihracatçıya aittir. Bu aşamadan sonra ithalatçının yükümlülükleri başlar. Bu terimde sadece deniz yolu taşımacılığında kullanılır.

CFR(Cost and Freight): Taşıma masrafı ödenmiş olarak teslim. Taşıma masrafı ihracatçıya aittir. Ancak ithalatçının malların ziyanı veya hasarı konusunda sigorta taahhüdü mallar gemi küpeştesini geçinceye kadardır. Bu noktadan sonra sigortanın sorumluluğu ithalatçıya aittir. Varış limanında malların boşaltılmasından, ithalat gümrükleme işlemlerinden ve varış noktasına taşımaktan yine bunlarla ilgili sigorta işlemlerinden ithalatçı firma sorumludur. Bu teslim şekli de yine deniz yolu taşımacılığında kullanılır.

CIF(Cost, Insurance and Freight): Taşıma masrafı ve sigorta masrafları ödenmiş olarak teslim. CFR'dan farkı; mallar varış limanına varıncaya kadar deniz sigortasını yaptırıp bedelini ödemek sorumluluğu da ihracatçıya aittir. Varış limanından itibaren ithalatçının sorumlulukları başlar tıpkı CFR'daki gibi işlemler devam eder. Bu teslim şekli de deniz yolu taşımacılığında kullanılmaktadır.

CPT(Carriage Paid To): Belirtilen varış yerine kadar masrafları ödenmiş olan teslim şeklidir. İhracatçı, malları kendi seçtiği bir taşıyıcıya teslim eder ve alıcının belirttiği varış noktasına kadar taşıma masraflarını da karşılar. İthalat gümrüklemesi ithalatçıya aittir. İhracatçının ziyan ve hasar sorumluluğu, malları taşıyıcıya teslim edene kadar ki süreyi kapsar. Bu teslim şekli CFR'ın deniz yolu taşımacılığı haricindeki taşıma türlerinde kullanılan şeklidir.

CIP (Carriage and Insurance Paid To): CIF teslim şeklinin deniz yolu dışındaki taşımalarda ve karma taşımalarda kullanılan türüdür. CPT'den farklı olarak, taşıma sigortasını ve sigorta bedelini de ihracatçının yapmasıdır.

DAF (Delivered at Frontier): Belirtilen sınırda teslim. Daha çok kara ve demir yolu taşımacılığında kullanılır. İhracatçı taşıma aracını seçer ve ihracat gümrük işlemlerini yapar, malları yükler, belirlenen bölgeye kadar olan masrafları öder ve taşıma aracından boşaltılmış olarak bitişik ülkenin gümrük sınırından önce olacak şekilde alıcıya teslim eder. Bu noktadan sonra her türlü masraf ve sorumluluk ithalatçıya geçer.

DES (Delivered Ex Ship): Belirtilen varış limanında gemide teslim. Buarada mallar belirtilen varış limanında geminin bordasında alıcıya teslim edilmektedir. FOB, CFR, CIF teslim şekillerinde, sigorta bedeli ödense veya ödenmesede teslim ilk yükleme limanında mallar küpeşteyi geçtiğinde alıcıya geçmekteydi. DES teslim şeklinde ise; malların alıcıya geçmesi varış limanında ve gemi bordasında olmaktadır. Böylece, varış limanına kadar tüm sorumluluk ve masraflar ihracatçıya aittir. Teslim gemide gerçekleşeceğinden boşaltma işlemleri de dahil olmak üzere bundan sonraki tüm işlem, sorumluluk ve masraflar ithalatçıya aittir. Sadece deniz yolu taşımacılığında kullanılan yöntemdir.

DEQ(Delivered Ex Quay): Belirlenen varış limanında rıhtımda teslim. DES teslim şeklinden farklı olarak, varış limanında boşaltma işlemlerinin de ihracatçı tarafından yaptırılmasıdır. Teslimat mallar gemiden boşaltılıp rıhtımda gerçekleştirilir. Sadece deniz yolu taşımacılığında kullanılan bir yöntemdir.

DDU(Delivered Duty Unpaid): Belirtilen varış yerinde gümrük vergisi ödemedi teslim. İthalat için gümrükleme işlemleri tamamlanmamış olarak malların, belirtilen varış noktasında taşıma aracından boşaltılmadan ithalatçıya teslim edilmesidir. Teslimat gerçekleşinceye kadar tüm sorumluluk ve masraflar ihracatçıya, teslimattan sonra tüm sorumluluk ve masraflar ithalatçıya geçer. Tüm taşıma şekillerinde uygulanabilir bir yöntemdir.

DDP(Delivered Duty Paid): Belirtilen varış yerinde gümrük vergisi ödenmiş olarak teslim. Bu teslim şeklinin DDU teslim şeklinden farkı malların ithalat gümrük işlemleri tamamlanmış olarak ithalatçıya teslim edilmesidir. Böylece ithalatçı en az, ihracatçı en fazla sorumluluk yüklenmiş olur.

http://www.ceterisparibus.net/uluslararası/dis_ticaret.htm

<http://www.ihracatklubu.com/tr/sozluk.asp>

<http://www.tdk.gov.tr>

KAYNAKÇA

http://www.abigem.org/appmanager/tr/portal?_nfpb=true&_pageLabel=pageKobiUluslararası&nodeName=KobiUluslararası_11

<https://uygulamalar.gumruk.gov.tr/firmadosya>

<https://uygulamalar.gumruk.gov.tr/firmadosya/kilavuz.pdf>

http://www.akib.org.tr/akib/UserFiles/pratikbilgiler/Teslim_Sekilleri.pdf

www.igeme.org.tr/pg/section-pg-pgkom.cfm

İgeme Yayınları 100 Soruda İhracat

İhracat Terimleri Sözlüğü

<http://www.ulkemasalari.gov.tr/>

<http://www.ekonomi.gov.tr/index.cfm?sayfa=index&CFID=25752&CFTOKEN=77997613>

YARARLANILABİLECEK KAYNAKLAR

<http://www.dtm.gov.tr/dtmhrrehber/>
<http://www.dtm.gov.tr/dtmdistalep/login.cfm>
<http://www.vedtp.org.tr/index.cfm?action=Index&did=1724&>
<http://www.mfa.gov.tr/yurtdisi-teskilati.tr-mfa>
<http://isbirilan.tobb.org.tr/bulten.php>

******İlgili konular ile ilgili detaylı bilgilere

<http://www.bodto.org.tr/content.php?id=00257&lang=tr> adresinden ulaşabilirsiniz.